

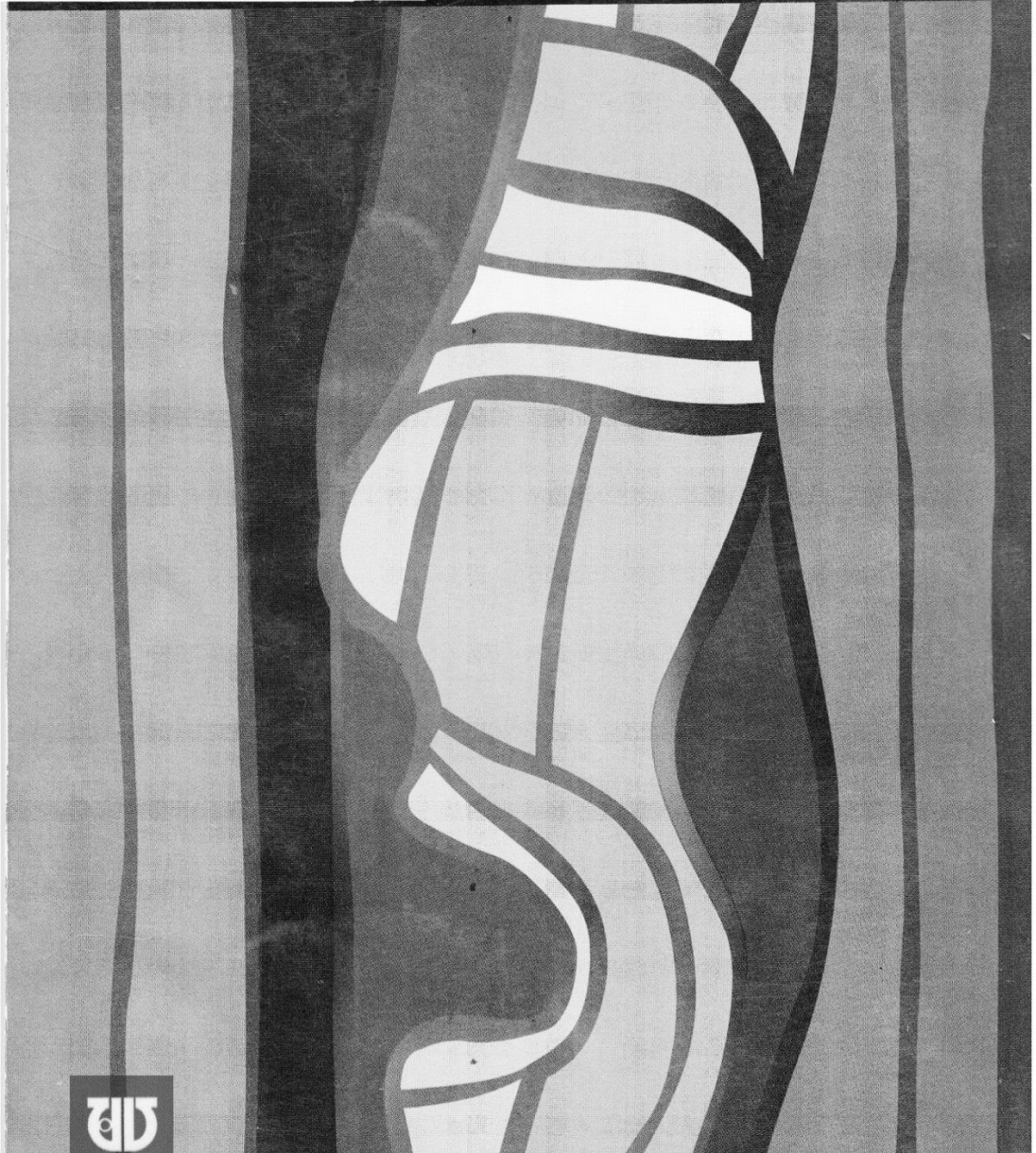
کارهسات

جه لال مه نه كشا

کارهسات

جه لال مه نه کشا

کاره سات

جینگە يە كا بۆمردن

شار لە ژيەر بارانی بۆمبا و تۆپ و ڤاکییت و گوللەدا. لە خوین گەوزابوو. لە هەموو لاوه، شاریان دە کوتا. دەنگی تەقینەوهی هاوهن. شریخ و هۆڤی فانتۆم، ویزە ی گوللە... گرمە ی تۆپ... زرم و هۆڤی تانک و زریپۆش. هەرا و هوریای پێش مەرگە و نەرە و گورە ی سەرباز و شین و شەپۆڤی تازیە باران و نالە ی بریندار و گرم و قالی خەلک ئاویتە و تیکە لاو بیوون... بیست ڤۆژ بوو شار لە گەمارۆدا بوو... ئەوانە ی که پێشبینی ئەم بارودۆخە یان کردبوو، پێش دەست پیکردنی شەر، شاریان بە جی هیشتبوو... لە ئاسمانە وه مەرگ دەباری و لە زهوینە وه خوین هەلده قوللا... ئەوانە ی که دەرفەتی هەلاتنیان پەیدا نە کردبوو، لە ژیرخانی مالان و پەناگا، خزابوون.

تەرمی کوژراوان، لە شەقام و کۆلان، لە ژیر خۆرە تاوی داخی سەرەتای هاویندا، هەلمسابوون و بۆگەنی کەلاک فەزای شاری ئاخنی بوو. مەرگ ئاسایی ترین هەوال بوو... کەس چاوه ڤی نەبوو، هەلاتنی هەتاوی سبەینی بیینی... شەوانە، هەر که تەقە بە ڤیژە ی ڤۆژ، نەختی ئارام دەبوو... هەرکەس، بیویڤایە و پینی لە جەرگی خۆی دابنایە، لە تەنیا ڤیگە ی پشتی شاره وه، خۆی بە رهو گونده کانی پشت چیا، دەرباز دە کرد...

حەمە ی مام ئەو ڤەرە حمان، لەو کەسانە بوو، که نەیتوانیبوو تا ئەو کاتە، خۆی و خیزانە کە ی لەو دۆزەخە رزگار بکات. پینی وابوو، شەرە که یە ک دوو

رۆژ ناخايه نى... سهره راي ئه وه، همه ي مام ئه وره حمان، مرؤفئىكى رژد و چرئوك بوو... دين و ئيمانى پوول بوو... بؤقرا نىك، گىانى دها... حازر بوو، بىكووژن و داواى فلسيكي لى نه كهن.... پىي سه ير بوو، ئه و خه لكه چؤن مال و ژيانى خؤيان به جئ ده هيشت و هه لده هاتن... ده ترسا، له خوانه ترسيكى دزه، مال و حالى تالان بكات... .

بيست رۆژ بوو، په سترابوونه ژيرخان، به هر ته قينه وه يه ك، كاكه همه وه ك فيشه كه شىته هه لده به زى.

هاواري ده كرد: راکشئ! راکشئ... هاوه نه... به زاتى خودا، له ماله كه يان دا... خودايه، ره حمان پى بكه!

به سه ر ژنه كه يدا ده ينه راند: ئه مه قورى ئيوه يه من ده يشيلىم.... ئه گه ر تو و ئه م تووتكه سه گانه نه بوونايه...

رپوى له ئاسمان ده كرد و: ئه ي خوا هه لئنه گرى! ... ئا ئه مه چ به لايه كه ئه و قه مان بووه... نازانم ئه مانه چييان ده وئ، ميراتى بابيان به ش ده كهن؟!... ئه و خوا... هه ر دوو لايان نوقمه سار كه!... نه خير... ئيتر جيگه ي مانه وه نيه.

به گرمه ي ته قينه وه يه ك ده ركه و په نجه ره كان كه وتنه شه كانه وه.

- هه ي هاوار كوژراين، هه ي داد... هه ي بيداد...

كاكه همه، له پر ته كانىكى به خؤى دا و هه ستا و وتى:

- ده بئ هه ر ئه و شه و برؤين. هه سته، هه سته منداله كان گورجه وه كه.

- بؤكوئ برؤين پياوه كه؟ هه ر ئه م ژيرخانى خؤمانه له هه موو جيگايه ك

ئهمين تره... تفاقيشمان هه يه.

- ده ته وئ زينده به گورمان كهن؟! من نامه وئ بمرم. شار كه سى تىيا

نه ماوه... شار چؤل بووه!

له گۆشه يه كى ژېړخانه كهدا، لای فەرشه كه ی هه لدايه وه و خاكه كه ی دا لاره و جانناكه ی دهره ینا و تۆز و خاكه كه ی سرپيه وه و توند توند له باوه شی گرت.

- ههر كه ههوا لیل بوو، وه ری ده كه وین. لیږه دهرچوونمان نییه. ده بی زووتر برۆین.

دهستیكى پر له خۆشه ویستی به چه مه دانه كهدا هینا و...

- كاری چاكم كرد، پووله كه له بانك دهره ینا... ده لین بانك نه ماوه تالانی نه كهن... دا ژنه كه نهو رادیویه بكه وه، بزانی چ باسه؟
كابرایه ك له رادیۆكه دهینه راند و خه لکی به بهرگری و داکۆکی له شار بانگیشتن ده كرد.

- نه خیر، نه شه ره، بهم حاله حاله ته واو نابی.

ژنه كه وتی:

- ناخر ئیمه كویمان هه یه... تۆ بهم نه خلاقه شیرینه ت قه وم و خزمیكت بۆمان نه هیشتوو، بۆ كویمان ده به ی؟

- ده چین بۆ دی!... دیی خۆمان... هیشتا قه وم و خزممان ماوه... خۆ ده زانن شار لپی قه وماوه. تۆ بكه وه خۆت، هه رچیمان پیویسته كۆی كه وه. بزانه ده توانم بچه دهره وه سهر و گوپیه ك ده ئاو بدهم.

كاتی دهركه ی هه وشه ی كرده وه، له نیو كۆلاند، چهن كه سی راوه ستا بوون، دهر و جیران بوون.

- كاكه چه مه مه رحه با! نه وه تا ئیستا ماوی؟!

- دوژمنم بمری...

دایانه قاقای پیکه نین.

- وه للا خۆ تا نه شاره نه نیژی، سهر نانیته وه.

- کا حەمە! ئەو چۆن تۆنەپۈشتۈۋى؟ مالتە، خۇكەس لەشار نەماۋە.

- ئەى ئىۋە چۆن ماۋنەتەۋە.

- بۇ كۆى پىۋىن كاكە حەمە! بە كۆلى مىندالەۋە، رۋو لە كۆى بكەين؟

چەند پىشمەرگە، بە ھەرا و ھۆرىا، بە لايندا تىپەر بوون.

كاكە حەمە يەكيانى بانگ كرد:

- ئەرى كۆرە، كام رىگە بۆدەرىازبوون ئاۋەلايە؟!

- تەنيا رىگەى خدرى زىندە ئاۋەلايە... خدرى زىندە!

يەكى لە ھاۋسىكان وتى:

مامە حەمە دەتەۋى ھەلىي؟

- ئەى چ بكەم باۋكم؟ دانىشتم تا دەمكوزن!

- مەرگ و ژيان بە دەستى خودايە كا حەمە...

بەلام پىاۋ چوزانى، رەنگە يەكى لەم گوللە و تۆپانە ئىزرايىل بىت!

قرمەى تەقىنەۋەيەك، ئەو ئاقارەى ھەژاند و سەدمىترى لەۋ لاترەۋە

خانوۋىەك خاپوور بوو و تۆز و خاك، بەرى پۇژى گرت.

* * *

ھەوا تارىك ببوو. حەمەى مام ئەۋرەحمان و ژن و سى مىندالەكەى لە مال

دەرچوون. لە ھەموو لايەكەۋە ھەرا بوو. خولخولەى رۆم بوو. تەقە، گرمە،

شرىخە، ھاۋار، جنىۋ، نالە، شىۋەن...

كارەبا نەبوو. كۆلانەكان تارىك بوون. حەمەى مام ئەۋرەحمان لەنۋا و

خىزانەكەى لە دۋاى دەپۈشتن. جانتاى پۋولەكەى، ۋەك مىندالنىكى نازدار

و خۆشەۋىست بە سىگەۋە گرتبوو. ژنەكەى جانتايەكى بە دەستەۋە بوو.

كۆرە مىر مىندالەكەيان، كچە چكۆلەكەى لە كۆل نابوو. مىندالە

نىۋەنجىيەكەش لۆى كراسەكەى داىكى گرتبوو. حەمە پەيتا پەيتا دەيوت:

- ونم نه كهن . به دوامدا وهرن .

گه‌یشتنه ئاخری كۆلانه‌كه . همه بۇناو شه‌قامی روانی . چهنده لاشه‌یه‌ك له نیوه‌راستی شه‌قامه‌كه كه‌وتبوون . بۇنی گهنیو ده‌هات . سه‌گیکی شهل به‌سه‌ر لاشه‌كاندا ده‌گه‌را . بۇنیانی ده‌كرد و سه‌ری به‌رز ده‌كرده‌وه و ده‌یلوورانده .

ئیس‌تا له سه‌ری كۆلانه‌كه ، چهنده خیزانیکی تر ، به‌ته‌ما بوون ، له‌ده‌رفه‌تیكد ، له شه‌قامه‌كه بیه‌ر نه‌وه ، به‌لان زاتیان نه‌ده‌كرد . گهنجیک وتی :

- من ده‌رۆم ، ئه‌گه‌ر په‌ریمه‌وه ، ئیوه‌ش به‌ دواما بین . گهنجیکی قولچماغ ، گه‌یشتنه نیوه‌راستی شه‌قام ، له‌په‌ر ده‌سه‌ترێژیکی قورس ، چیگه‌نی كرد و می‌شکی پژانده . همه‌ی مام ئه‌وره‌حمان چه‌په‌سا . په‌ره‌ژنیك به‌سینگ کوتان و قژرین ، به‌دوای جه‌وانی كوژراودا ، خۆی هاویشته نیو شه‌قام ؛ ده‌سه‌ترێژیکی تر ئه‌ویشی له‌زه‌وی هه‌لبه‌ری . ئیتر چیی مانه‌وه نه‌بوو . هه‌موو ، گه‌رانه‌وه كۆلان به‌كۆلان ، به‌كۆمه‌كۆم و په‌سكه‌پسك . گه‌یشتنه ئه‌وپه‌ری شار . همه‌ی مام ئه‌وره‌حمان به‌دیتنی جه‌ماعه‌تیکی تر سوكنایی به‌دلیدا هات و به‌خۆش‌حالییه‌وه وتی :

- رزگاریمان هات . ئه‌و ره‌یگه‌...

هه‌ر له‌م کاته ، زی‌ره‌ی هاوه‌نیك ، جه‌ماعه‌ته‌كه‌ی شله‌ژانده . هاوه‌نه‌كه ته‌قیه‌وه . شه‌پۆلی ته‌قینه‌وه همه‌ی فره‌ی دا . به‌زه‌رب دای به‌زه‌ویدا و گه‌یژبوو . دلێ بوورابه‌وه . شین و ره‌رۆ كه‌وته نیو جه‌ماعه‌ته‌كه ، پینی وابوو ، بریندار بووه ، ده‌نگی ژنه‌كه‌ی خۆی ده‌بیست ، بانگی ده‌كا . چاوی كرده‌وه ، به‌م لا و به‌و لایدا چهنده كه‌سه‌یک كه‌وتبوون . له‌په‌ر خورپه‌یه‌ك دلێ ته‌كان دا :

- جه‌... جان‌تاكه‌م ... جا ...

چاوی ورد كرده‌وه . جان‌تاكه‌ی له‌ولاتر كه‌وتبوو . ده‌رکه‌كه‌ی كرابۆوه و

چەند سەفتە پارەى پەرش و بلاو ببوون . بە پەلە پەل، پوولە كەى كۆ كرده وە
و بە سىنگىيە وەى نووساندن و كەوتە بىرى ژن و مندالە كانى .

- ئىو سەغن؟ مندالە كان سەغن؟

ژنە كە وتى :

- پياو كە بۆخاترى خودا بچىنە وە بۆ مال . ژېرخانە كەى خۇمان لە ھەموو
جىگايەك ئەمىن ترە .

ھەمە وتى :

- ناگە رېينە وە؛ زىندە بە چال دە كرېين .

لە شار دەر چوون، كاروانى ھە لاتوان، وە ك مېروولە، رېچكەيان بە ستبوو و
بە ھەورازدا ھەلدە زەنان .

لە نېوەى رېگەدا قاو كەوتە نېو قافلە .

- رېگە كەيان داو بەر گوللە .

يە كەم ھاو، لە سەر گرده شانى رووبە روويان، درى بە كاروان دا . بوو بە
زلە . ھەر كەس بە لايە كدا ھەلدە ھات . كەس لە كەسى نەدە پرسى . ھەمەى
مام ئەورە ھمان كاتى بۆ ئەم لا و ئەو لاي خۆى روانى، ژن و مندالە كەى
نەبىنى؛ لە دللى خۇيدا وتى :

- لە گەل خەلكە كەدان، لەو دىوى چيا، دادە نىشم تا دېن .

دوو زەلامى زەبە لاج، خۆيان گە ياندە ھەمە، يە كيان وتى :

- خالە ! ئەم جاننا زلە چىيە؟

دوو ھەمىان وتى :

- تۆ بلېى پىر لە پوول نەبى؟

ھەمە پەشۇ كابوو، رەنگى ھەلبىزىر كابوو .

- نا، نا... بە سەرى ئەنگۆ پوول نىيە . جا كوانى ئەو بەخت و ئىقبالە، جل

و بهرگی مندالانه. نیگیان، ترسینه بوو، ناوچاویان گرژ و مؤن. ههنگاوه کانی شل کردهوه و کهم کهم خوئی وه دوا خست.

- ده بی و نیان کهم.

که وتبووه هه ناسه برکی، عارهق خوشاندبووی، گه یشته لای گاشه بهردیک. پالی پیوه دا و بو شاری روانی. ده سترپیژی گولله، ئاسمانی شاری خهت خهت ده کرد. نهفه سیکی قوولی کیشا:

- ئای رزگار بووم!

له پر، هه مان دوو کابرای دیته وه. به ره و لای ده هاتن. نهفه س له گه روویدا گری چن بوو. یه کیان وتی:

- خاله، نه وه له مهرگمان بیزاری، وا خوتمان لی ده شاریه وه.

حه مه، به پیکه نینیکی پر له ترس و توره تور وتی:

- نه وه لالا، نه ... نه م قسانه چیه. من ... من، مندا له کانم ون کردووه.

هه ردوو کیان، دایان له شاخه ی پیکه نین و یه کیان وتی:

- خاله نه گه ر ماندوو بووی، جانتاکه ت بده هه لیگرم تا...

- نا، نا، نه وه لالا ماندوو نیم. نا، زور سوپاس.

جانتاکه ی به هه ر دوو ده ست به سنگه وه توند گرت و پای لی توند کرد و

به ده م راکردنه وه هاواری کرد:

- دز... دز! چه ته! نه ی هاوار، تالانیان کردم، فریام که ون، چه ته!

چه ند که سی له دووره وه پی پی پیده که نین و حه مه وه ک سووره که رویشکیکی هه لو لی دراو ده که وت و هه لده ستایه وه. یه کی له دوو زه لامه که وتی:

- به خوا برا چاک ترسا. ده یناسی؟ حه مه ی مام نه وره حمانه، حه مه

چرنوکی پی ده لین.

* * *

لهو دیوی کوپستان، قافلہی ہهلاتوو، بار و بنہی خست. هه موو، ماندوو،
شہکەت و بیہیز. حەمە هیندە چاوپرئ ما تا ژن و مندالەکە ی گەشتن.
ژنەکە ی بە رق و قینەوہ بەسەریدا زیریکاندی:

- هە ی ناپیاو! جانتای پوولەکەت لە مندالەکانت خۆشەویست تر بوو؟
- بی دەنگ بە ئافرەت، ئابروومان چوو. کارئ مەکە خەلک بزائن. هەزار دز
و درۆژن لە نیو ئەم خەلکەدان. و نتانم کرد؛ چ بکەم، تاریک بوو.
- تف لە غیرەتت پیاو!

دیسان کەوتنەوہ ری. حەمە ی مام ئەو پەرەحمان لە خوشیدا حەجمینی
نەبوو:

- پزگار بووین، ئافرەت! ئەگەر لە شاری بمابینەوہ، وەللاھی لە سەت
گیان گیانیکیان دەر نەدە کرد! زیندە بە چالیان دە کردین، تیکە ی گەرەمان
دەبوو بە گویمان! ئیستا ئیدی لیان گەرئ، هەرچی دەکەن بە بیکەن. با
یەکتەری خالەسەکەن کەن!

لای ئیوارە گەشتنە گوند. قەوم و خزم بە پیریانەوہ هاتن. حەمە ی مام
ئەو پەرەحمان قەت بە میشکیدا نەدەهات ئەو خزم و خویشانە ی کە ئەم عاری
دەهات خۆی لە قەرەیان بدات، ئاوہا پيشواز بیان لی بکەن.
هەردەست بە جی مالیکیان دەر بەست بو ئامادە کرد:

- ئای ئافرەت حەسامەوہ.

ژنەکە ی وتی:

- وەللاھی من شەرم دەکەم. بزانی چیان دەر حەق کردین، تۆقەت
چاکەت بۆیان نەبووہ.

- وەزیفەیانە ئافرەت! ئە ی خزم و قەوم بۆکە ی دەبی.

له پر ویزه ی گولله یه ک هات، شووشه ی په نجه ره که شق و په ق بوو.
حه مه ی مام ئه وره حمان، رهنگی سپی هه لگه را، له په نجه ره که وه سه ری
هینا دهر و هاواری کرد:

- ئه وه چ باسه، چی قه وماوه؟

ساحیب ماله که، له حه وشه وه، وتی:

- هیچ نییه مامه گیان مه ترسن، دوو نه فهر بۆته شه پریان، سه نگه ریان له

یه ک گرتووه!

له ناکاو گولله یه ک، راست نیو ته ویلی حه مه ی سمی و له و دیو، سه ری
هه لته کاند و میشکی به دیواره که دا پرژاند و لاشه ی له په نجه ره که وه بهر
بۆوه و له کۆلانه بهرده لانه که دا نه خشی زهوی بوو. زاری به ناخیکی ناته واو
نیوه ئاوه لا مایه وه و چاوه پر له پرسیاره کانی، به تاقی ئاسمانه وه مؤلّه ق
بوون.

چاوه كانى قازى

له دەر موه غەلبە غەلب و ھەرا و ھور ياي خەلك لە گەل شریخ و ھۆرى گوللە و نالە و ھاواردا ئاویتە ببوو. خرمە و زرمە ی پىی، ھەلات ھەلات، نەپەى پۇلیسە دەمشپەکان و و شیعاری خەلك: «مەرگ بەر شاھ، مەرگ بەر شاھ».

نايب قاسم خان، پەردەى پەنجەرە كەى دادا و لە نیو ژوورە كەدا دەستى بە ھات و چوو كرد؛ بى ئۆقرە و بى قەرار بوو.

- كەى ئەم ھەرا و بەزمە تەوا ئەوى، كەى؟ كەى؟ نازانم بۇچە بەريان ناگرن؟! مشتى منالە وردە لە گەرە كيان سەلتەنەت لە ناو بوەن، ھەى تپ ھاو! ئەيژیتە شا، دار بەلە كە! كۆرە شاھەنشا گەرە كى نییە دەس لە پوووى مەردما بكاتەو، جا چۆن؟ مەگەر ھەروا كەشكە! شا، بەم گشتە دەم و دەزگاوە بە قوولە و فیکەى منالە وردە كە دەس لە تاج و تەخت ھەلگري...

كۆرە كەى نايب عەباس خان بە دەم جل گۆرپنەو و تى:

- باوكە گيان! منالە وردە لەى چە؟ تەوا مەردم ھەلساگن. سەرانسەر ئيران يە كپارچە خوین و ئاگرە! تەواشای رۇژنامە بكە، كار لە كار ترازياگە! بېرە دەر موه بزانه دنيا ھا بە دەس كىيەو؟!

نايب قاسم خان، ھەردوو چاوى پەريیە تەوقى سەرى و بە سەر كۆرە كەيدا نەراندى:

- فلتهفلت قورمساق! جارې تر له م قسه مفتگه له بکه ی دهم و دیانت ورد
ئه که م! ئەمانه خائینن، نۆکه ر بیگانەن، گەرە کیانه مهمله که ت بخرنه باووش
رووسه لادینه کان، قسه ی قۆر! داس و چه کۆش سهره نيزه مه حکووم ده کا!
ئە ی نایکا! شیرە ی تی، موسه دیق به و گشته شان و شه وکه ته وه تری
گۆزه له ی شای نهشکان! ئیسه چەن ئاموزگارە کوتره... لاله اللاله...
پیایگ له داخا سکی ئەماسی!

به ره و لای په نجره که چه و، نهختی په رده که ی لا دا و بۆ ناو شه قامی
روانی، شه قام چۆل بیوو، بۆنی لاستیکی سووتاو و دوو که ل فه زای
شه قامه که ی ئاخنی بوو. ئاخیکی هه لکیشا:

- تۆ نازانی رۆله، نازانی. منالی، هیچت نه دیگه. شا، به م منال بازیگه له
نالهریته وه. ئیمریکا، ئیمریکای له پشته. ئیرانی کردگه جبه خانه! تۆچورانی
چه ی هه س. من ده زانم، من! سی سال خزمه تم کردگه، من ئەزانم
پادگان گه ل چه ی هاتییا. ئاخ مشتئ مناله ورد که... دای له قاقای پیکه نین:
- کوره، جا بی و له داخا مه مره! هیشتا هیچی نه وگه شو عار خودموختاریم
بۆ ئان! خودموختاری! وا ئەزانن هه روا شوخییه... ئەری و ه لالا! نیاگیانه ناو
سینی بۆتان! خودخوختاری!!

کوره که ی، له به ر ده رکه ی ژووره که دا، راوه ستا بوو، بۆده رفه تی ده گه را،
خۆی ده رباز کا، خۆی بۆ رانه گیرا و وتی:

- باوکه، میلله ت حه ق خۆیان گه ره که، چاو مه ردم کریاگه سه و... ئەشئ
بۆچه میلله ت کورد به (۳۰) میلیۆنه وه، مافی دیاری کردنی چاره نووسی خۆی
نه بی؟...

- فلتهفلت، به زات خوا قه سه م جارېتر له م قسه گه و جانه بکه ی، هه ر به
شه ق هارته که م! سیگارێکی گیراند و مژیکێ قوولی لی دا و دوو که له که ی به

توورېه يیه وه بلاو کرده وه. بۆ ساتې چاوه کانی نووقاند و له بهر خۆبه وه:
 - هه... خودموختاری! قازی محهمه د بهو گشته... ناوی قازی ته زیکی
 خسته گیانی.

کوپره که ی وتی:

- باوکه، ئەزانی مهردم له باره ته وه چه ئیژن؟ باوکه! وه ختی قازی
 محهمه دیان له دار دا، تۆ له مه هاباد بووی؟

چاوی ده په راند:

- مهردم چه یژن؟

کوپره که ی، بی ده نگ سه ری داخست. ئەم نه راندی:

- وتم مهردم چه یژن؟ لالی؟

- ئە یژن تۆ... تۆ... قسه که ی نه توانی ته واو بکا، دایه قولپه ی گریان:

- ئە یژن تۆ ئەو رۆژه... باوکه! درۆوه... مه گه رنه؟ درۆوه...

عه باس خان، سه ری داخست، شریخه ی ده سترپژی گولله و هه را و
 هوریا ی خۆپیشانده ران، له دهره وه ده بیسترا، ته په ته پی راکردن و بوه سته ی
 پۆلیس.

تاریکی به سه ر شاردا زال ده بوو، عه باس خان بۆ سه عاته دیواریه که ی
 پوانی، کوپره که ی وتی:

- من ئە چه مه دهره و! عه باس خان وه ک فیشکه شیته راپه ری.

- بۆ کوئی؟ مه گه ر نازانی حوکومته نیزامیه، هه رکه بگرن نه جاتی ناوی.

- منیچ وه ک ئەم گشته!

- دانیسه رۆله، دانیسه! خۆت مه خه ناو گێچه ل. تلیفون که مال خالۆت،

بیژه دایکت و مناله کان ئیمشه و له مال خالۆتا دانیشن!

کوپره که ی وتی:

ئىمشەو تەزاھورات شەوانەس!

عەباس خان وتى:

بەتۆجە؟ يانى ئەگەر تۆ نەچى، سەرناگرى؟! مەگەر تۆ حەچەى بەر رانى؟
تۆ بە نان ئەم دەولەتەو گەورە بووگى، تۆ كور...

- ئەزانم، ئەزانم. من كور نايب عەباس خانم! باوكە! ئەزانى رەفيقە كانم
چۆن توشام ئەكەن؟ بە چاۋ گومانەو توشام ئەكەن، چونكە كور
نايب عەباس خانم!

- مەگەر من ساواكىم؟

- كاشكايە ساواكى بوایى و...

- بى دەنگ بە قورمساق.

كورەكەى، دەرەكەى كوردەو و خۆى خستە دەرەو، عەباس خان
دەلەرزى لەسەرما بوويان...

- كاشكايە ساواكى بوایى. يانى خەلك لە بىريان ماگە؟ چەند سالە؟ دواى
سى سال... سى سال! رەفيقە كانم بە چاۋ گومانەو توشام ئەكەن. كور
نايب عەباس خان. مەردم هيچى فەرامۆش ناكەن. ئەگەر شا، برووخى تەكليف
من چەس؟ ئەگەر مەردم لە بىريان ماوى، ئەشى لەم شارە باركەم برۆم.
وہلى بۆ كوى برۆم، بۆ كوى سەر خوەم ھەلگرم؟!

ھەستى بە سەرما ئەكرد. ددانەكانى يەكيان نەدەگرت؛ دەلەرزى. پالتوھ
نيزامىيەكەى توندتوند بە خۆيەوھ پيچا.

* * *

بەيانى زوو - وەك جارارن - لە مال ھاتە دەرەوھ. پالتوھكەى بە خۆيەوھ
پيچابوو. بايەكى سارد پيستی چرچى مل و دەم و چاۋى دەرەزى ئاژن
دەكرد. نانەواخانە جمكوت بوو. نايب عەباس خان خۆى كرد بە نانەواخانەكەدا

و به دەنگىكى بەرز وتى: شاتر! چوار نانم بۇ بگره.

خەلكەكە، ئاوريان بۇ دايەو، شاتر وتى:

- بە نۇگە! بە نۇگە نايب! ئەم گشتە بۇ نان وپسياگن! بە قرپەي پىكەنىنى

چەند كەسى، تەرىق بۆۈ، بەلام بە رووى خۇيدا نەھىنا و وتى:

- دەي باشە باوكم! وا بۆچە؟ بېژە بە نۇگە!

لە پال دەر كەكەدا راوہستا. سەرى خستە خوار و چووہ نيو فيكرەوہ.

چەند نىگايەك وەك دەر زى دەچەقىنە دەم و چاوبەوہ. لە دللى خۇيدا وتى:

- دەورت نەماگە نايبەباس خان، خوا عەفووت كا!

دواي سەعاتىك ئەم پا و ئەو پا كردن نانەكانى وەرگرت و گەرايەوہ. كاتى

گەيشتە بەر دەر كە مال، لە پر دللى داخوريا؛ وەك بە گۇپال لە تەپلى

سەريان دابى، گىژ بوو. بە خەتلىكى دروشت، لەسەر دەروازەكە نووسرابوو:

«مرگ بر قاتل قاضى محمد».

بە خەتلىكى وردتر «نايبعہباس خان، قاتل قاضى محمد، اعدام بايد

گردد»!

نانەكان لە دەستى بەر بوونەوہ. دەست و پىي كەوتنە لەرزىن. تەقەي

ددانەكانى خۇي دەبىست. رەنگى بزر كابوو. دواي ماوہيەك ھاتەوہ سەر

خۇي، بە پەلەچووہ مالەوہ. سەتلىكى ئاو و كوتى پەرۇي ھىنا. ھەرچى كرد

خەتەكە نەسپرايەوہ، نەوتى ھىنا. دواي سىپنەوہى خەتەكە، بە ھەزار حال

خۇي ھاويشتە ژوورەكەي؛ لەرزى گرتبوو، دللى دەبوورايەوہ.

- ئەم كوژن، ھەزار گيانم بى گيانى دەرناكەم! كى ئەم شوعارىە نووسىگە،

قاتلى قازى محەمەد. رووى باوكتان رەش بى، من بۆچە؟ مەگەر من كى

بووگم؟ چۆن تۆمەت و تاوان دروست ئەكەن! كورەكە وتى بە چاو گومان

تواشام ئەكەن! كاشكاي ساواكى بوايى... ئاخر من بۆچە؟ دادگا قازى

محه مه دى كوشت، به فرمانى شا، ئىمىرىكا، ئىمىرىكا. ئىو شه وه،
كلابراى ئىمىرىكايى، نازانم ژنرال بوو، تهره ماش بوو، هاته پادگان. من تازه
چوو بوومه سه ربازى، گرووبان سى بووم.

به زړه ي زهنگ، مووچر كىكى پيدا هات:

- كىيه؟ ناشى مناله كان بن، ئاژاوه چىيه كان نهون، چه بكه م؟ مؤله تم
برپاگه، ئه شى له م شاره بار كه م، ئه چم، ئه چمه شارىك كه س نه مناسى!

هه ميسان زړه ي زهنگى ده ركه، مىشكى هه ژاند:

- نا، نايكه مه وه، ئاژاوه چىن. زانىگيانه ته نيام. زانىگيانه كه س له مال نىيه.
ئو كوره به ره للايچه له مالا نىيه! خوا ئه زانى ئىسه خه رىك چه س، ئو
راپورتى نه داوى؟!

زړه ي زهنگه كه ئه مجاره توندتر له پيش، نايب عه باس خانى خسته له رزه.
- ئو هه بوجه ئه ونه ترسنوكم تىيا ده رها تگه، له په نجه ره كه وه تواسا ئه كه م؛
ئه گه ر ئه وان بوون، هاوار ئه كه م! خو شار بى خاوه ن نىيه. جا ئه وه هاتوو
هاوارىچم كرد، له م رومله خه زه كى به كىيه. مه ردم بو سه رم ئه گه رن، خو
دیتان شاتر ئه وله سه ن چو ن جواومى داوه. جاران نايب عه باس خان وتنى كه ر
نه يئه كىشا!

هه لستا، به هه نگاوى شل و له رزؤ كه وه چوو په نجه ره كه سى كرده وه، سه رى
كىشا ده ره وه؛ سپوورى گه ركه بوو. به فرخوونه كه يه وه، زه بل و زالى كو
ده كرده وه.

- چه ت گه ره كه كوره، به م مه لا بانگدانان شى تمانو كرد.

- ئه شخال، ئه شخال...

- ئه شخال، ئه شخال، قورمساق! وه ختى كه س درگا ناكاتو يانى ئه شخال

نىيه، سپووره كه، سه رى هه لبرى و وتى:

- قورمساق هاوناوته! باوه حیزه ی سهگ باوکه. شیت بووگی به خوه ته وه جوین ئه ده ی؟ ئه گهر پیایگی پات بنه خواره وه تا کهر بکیشم له دایکت!
- کوره، ئه وه ئه زانی ته ک کییا قسه ئه که ی؟
- ئه ری، ئه زانم. ته ک یابوو ه گه ره که ی چه م قه ساوخانه قسه ئه که م.
دهورتان نه ماگه به گیان ئاغه ساتان! جاری تر له م گووگه له بخوه ی کتک
ئه خمه ناو شوالته، حالی بووی؟

نایب عه باس خان، بی دهنگ، ناخیکی هه لکیشا و په نجه ره که ی پیوه دا و
بو ی راکیشا و چاوی بریه بن میچه که:

- خه ریکم ئه له رزم، ته کانم خوار دگه ... مرگ بر قاتل قاضی محمد، هه ی
هاوار! به کئ بیژم. من گورووبانه شره یه ک بووم، من ئه و کاره م نه کردایه
یه کیکی تر ئه یکرد. گشتمانیان جه م کرد، هاوردمانیانه چوارچرا، تا
ئیعدامییه کانیا نه هاورد نه مانزانی چه باسه؟ قازی محمه د کوایه کی شوپی
له بهر کردوو، بیجامه که ی چه رمگ بوو، ئه یژی دویکه بوو. بالا بهرز و لاغر،
گشتمان تواسامان ئه کرد. داره که یان هه لخستوو، کابرای ئیمریکایی
جل و بهرگ ئه رتش ئیرانی له بهر بوو. سه رههنگ هوما یوونی تواسای
سه عاته که ی کرد. هه وا بوومه لیل بوو. سه رههنگ هوما یوونی رووی کرده
گرووبانی مه هابادی وتی:

- تو گروهبان! تو طناب را به گردن آن یکی بینداز؛ ئیشاره ی بو قازی
کرد. گرووبانه که رهنگی په ری وتی قوربان من هه رگیز ئه و کاره ناکه م، من
خه لک مه هابادم، نا، هه رگیز. ئه گهر ده ریشم که ن ئه و کاره ناکه م.
سه رههنگ به هه ر که سی وت، که س قه بوولی نه کرد. دوایی رووی کرده من،
وتی:

- تو اهل کجایی؟ (تو خه لکی کوپی؟)

وتم: ... قربان!

وتی: اینجور کارها از هرکسی برنمیاد، مرد میخواد، مرد! تو مرد این کار هستی گروهبان!

وتم: قربان، هرچه شما بفرمائید! نازانم بۆچه نه‌متوانی سه‌ریپچی که‌م. ئەترسیام دهرم که‌ن. عومریک هه‌ژاریم کیشابوو، کریکاریم کردبووو، برسیه‌تیم چه‌شتبووو، ئەترسیام دهرم که‌ن.

قازی به لای چاو توشایه‌کمی کرد، سینگم دا به‌روهه، به‌لام خوا ئەزانی قاجم ئەله‌رزی. چووومه سهر سه‌کوه‌که وه‌ختی ته‌نافه‌که‌م ئەخسته ملی، زه‌رده‌خه‌نیه‌کی کرد و وتی:

- من بۆ پاراستنی میلیله‌تی کورد ئەم داره‌م هه‌لبژارد، به‌لام هه‌رگیز به بیرمدا نه‌ده‌هات کوردیکی هه‌لخه‌له‌تاو ته‌ناف ده‌خاته گه‌ردنم!

خه‌ریک بووم ته‌نافه‌که توور بدهم و راکه‌م، وه‌لی و تم پی ده‌که‌نن، دهرم ده‌که‌ن! ته‌نافه‌که‌م خسته ملی راست توشای ناوچاومی کرد، ئەوه‌نده چاوگه‌لی به هه‌یه‌ت بوون، خۆم بۆنه‌گیریا، گمیژم به خۆما کرد. ئیتیر له‌و زه‌مانه‌وه دوچار گمیژه‌چۆرتی بووم. دوکتور نه‌ما نه‌چمه لای، بی‌فایده، من مه‌عموور بووم.

مه‌عموور و مه‌عزوور! جا گوناح من چه‌س؟ ئەی خوايه‌ له‌رز کوشتمی، بۆچه مناله‌کان نه‌هاتنه‌وه. تو بیژی ئەوانیش وه‌ک مه‌ردم له‌ باره‌مه‌وه قه‌زاوه‌ت ئەکه‌ن! ئەی هاوار، ئەم غه‌لبه‌غه‌لبه‌ چه‌س؟ چوارچرای مه‌هاباد، این کار مرد میخواد... ئای، نا، من سه‌ره‌نگ هوماپیوونی، من ناتوانم، نا، خه‌ریکن به‌ره‌و رووم دین. خه‌لک توورهن. ده‌میان که‌فی کردگه، هاوار ئەکه‌ن، وا مه‌که، وا توشام مه‌که قازی محمه‌د! من... من مه‌عموورم، مه‌عموور و مه‌عزوور. ئای، وا توشام مه‌که... ئەو تو له‌و سه‌رمیچه...

چاوه کانی قازی... ئامان، ئامان! قازی پېيان بېژه نهمکوژن، ئەوه خو
 هه تيمه کهى خوهيچم ها له ته کيانا، ئەى نمهک به حهرام. خيزانم،
 که نيشکه کانم، گشتيان که فتگنه دواى قازی. ئەوه کى ته نافه کهى پچرى.
 دهرم ئە کهن، له برسيا ئە مرم. ئيمريکاييه که چهى پى هات؟ بۆکوى چوو؟
 سه رهنگ هومايوونى بۆکوى ئە چى؟ ئەى من؟ من ته نيام. مهردم وهک
 هيلانه زه رده واله خرۆشياگن، ئاى، من بى گوناحم. مه کهن، مه کهن. ئەى
 نمهک به حهرام. کوره کهى خوهم، به ئيشارهى قازی، ته نافه که ئە خاته ملم،
 ده بمکوژن با پرگار به له چاوه کانی قازی، چاوه کان قازی... چاوه کان
 قازی!

سه گي ژينه خور

هه ناسه سوار، شه كهت، سه راپا شه لالی عاره ق، هه لده هات. چه قويه كي به دهسته وه بوو، به ناو مژ و دوو كه ليكي چر و خهست دا هه لده هات. جار ناچارئ، هاواري ده كرد:

- رارهسته... رارهسته مهلعوون!

* * *

به مهوداي چهند ههنگاو له نوا، سه گيكي رهش، به نووزه نووز غاري ده دا. ده كهوت، هه لده سايه وه، تلي ده خوارد، هه ميسان هه لده ستايه وه. برئ جار ئاورپكي ده دا بيه وه، بريسكه ي چه قو كه ي ده ديت و ده ينووزاند.

- ده تكووژم! به دزات، بي شه رف، هار، هار... ده تكووژم!

نووزه ي سه گه كه له نيو ميشكي دا دهنگي ده داوه، چما خوي ده نووزيني، چما خوي بوو.

- نا، نا، ئيتر فريوي ئه و قه لافهت و سيما مه زلوومهت ناخوم، سه گي هار

ده بي بكووژري.

سه گ هه ميسان كهوت. ماندوو ببوو. زباني ده ركيشا بوو، خوي گه ياندي. به نفره ته وه پيكنه ني، له سه ر سه گه كه راره ستا، دم و پلي سه گه كه خوي ناوي

بوو.

- خوي ني منداله كانم! خوي ني ژيانم، خوي ني دلّم!

سهگ مه زلوومانه لیبی دهروانی. وهک سکالای ده کرد. به چاو ده پارایه وه. ئەم هاواریکی کرد و چۆکی نایه سهر سینگی سهگ و تا دهسکه چهقۆکهی له سنگی سهگ داچهقاند، نووزهییهکی کرد. ئەمیش به دەم ژانه وه، زیریکاندی. دهستی نایه سهر سینگی خۆی، خوین له بهین قامکه کانیه وه فیشقهی کرد. نووزهی سهگ و زیریکه ی ئەم ئاویته بوون.

به هاواری خۆی له خه و راجله کا. دهله رزی، عاره قی کردبوو. چاوه کانی گلۆفت، سهگ ئارام و له سهرخۆ له پالیا خه وتبوو و مره ی دههات.

* * *

قهساب گوتی:

- وهک هه موو رۆژی؟

گوتی:

- به لێ، وهک هه میشه.

قهساب گۆشته که ی بۆ کیشا و پینچایه نیو رۆژنامه یه که وه و دایه دهستی و گوتی: ئەو رۆ پوولی گۆشته که ت له کوی پهیدا کردوو.

- ئەم هه ناسه به کی هه لکیشا و گوتی:

- ئەه ی خودا، گه وره یه.

قهساب گوتی:

- لیبی گه رپیاو! ئاخه تا که ی؟ مه گه ر تۆ غیره ت نه یه، خۆت ئەسیری سه گن کردوو. ئەم سه ری شۆر کردوو. پووله که ی ئەژمارد و دایه دهست قهساب. قهساب به واق و پرمانه وه لیبی دهروانی.

ئەم گوتی:

- چ بووه، بۆ وا ته ماشام ده که ی؟

قهساب ئاماژه ی بۆ گه ردنی کرد و گوتی:

– ٺو قه لادہ چييه به ملتہوہ؟

رہنگي ھه ليزرکا و ھيچي نہ کوت، قه ساب به داخ و کہ سہرہوہ سہريکي
لہقاند و کوتي:

– قه لادہ ي کردووي. سہرٺہ نجام لہ غاوي کردہ زارت، ھه ي داد! دہزاني
تو کي بووي؟ کوانئ ٺو ھه موو شہرہ ف و غيرہ تہ؟ کوانئ ٺو نيوبانگ و ...
ٺاخر پياو! لہ گہل ٺو سہ گہ چ پيوہندييہ کت ھه يہ؟ بوچي بہرہ للاي ناکہ ي؟
دہزاني خہ لک چي دہلين؟

ھات قسہ يہ ک بکات. قه ساب ماوہ ي نہ دا:

– نا، ئيتر کارت گہ يشتوتہ ٺاکام، دہبي خاس خوايہ ک خہ بہر بدا، ٺم سہ گہ
ھار بووہ.

ٺم سہري ھه لبري، به لہ حنيکي پر لہ تکا و پارا ٺہوہ:

– خو تو خہ بہر نادہ ي... نادہ ي، نا؟

قه ساب گوتي:

– ٺاخر شہر، من نہ يکہم، خو ھر يہ کي پيدا دہبي خہ بہر بدا، ٺم سہ گہ
ھارہ. يہ کہم قوربانيشي ھہر خو تي.

ٺم به دہنگيکي کپ کوتي:

– ٺاخر چونت تي بگہ يہ نم. ٺم سہ گہ، سہ گيکي ٺاسايي نييہ، بہرہ للا
نييہ، خاوہني فام و ٺاوہزہ.

قه ساب کوتي:

– سہ گ ھہر سہ گہ، چ ٺاسايي بي چ ٺاٺاسايي!

– ٺم قسہ پر و پووچانہ بيانووہ. ٺہ گہر فام و ٺاوہزي بيوايہ، نہ دہبوو بہ
سہ گ!

ٺم کہوتہ ري، بہ سہري شوپر و پشتي کوور و جہستہ ي گرمؤلہوہ، بہرہو

مال بۆۈە.

* * *

سەگ راۋەستا بوو، بە دوو چاۋى سوور و خوپىن تىياز، لەسەر ئەم راۋەستابوو. گەردنى بەرز گرتبوو، ئەم بە دەنگ و گەرمۇلە لە ژىر پىنى سەگدا ھەلترووشكابوو. گۆشتەكەى پىل پىل دەكرد و لە پىش سەگى دادەنا. سەگ گۆشتەكەى بە كاۋەخۇ دەخوارد و بە مەرمەر زامەندى خۇى دەردەبەرى! كاتى سەگەكە تىر بوو، خزاىە سووچىك و بۇى راکشا. ئەمىش ھەستى بە تىر بوون دەكرد. بە رىق و كىنەۋە لە سەگى روانى. سەگەكەش سەرى لەسەر دوو پەنجەى دەستى دانابوو و لە ژىرەۋە بۇ ئەمى دەروانى؛ دەلىپى دەيزانى چى لە دلى ئەمدايە. ئەم زۆر جار وىستبووى سەگەكە بكووژى. زۆر جار خەۋنى بە كوشتنى سەگەكەۋە دەدەت. بەلام ھەركات سەگەكە بەرسى دەبوو، ئەمىش ئۇقرەى لى دەبەريا. دەست بەجى بۇ تىر كەردنى دەست بە كار دەبوو. كاتى لە خەلۋەتى خۇيدا بوو، بىرارى بە كوشتنى سەگەكە دەدا، بەلام تا سەگەكەى دەدى، بىرارەكەى لە بىر دەچۆۋە. سام و ترس رۇخى داگىر دەكرد. تەنانت شەۋىك كاتى سەگەكە بە پەنجە و ددان قەللادەكەى خۇى لە گەردنى ئەم ئالاند، بى جوۋلە، بى دەنگ، لە ئەۋپەرى بى دەستەلاتىيەۋە، خۇى بە دەستەۋە دا. شتىكى بە لاجەۋى بوو. بە يانى زۆر كەس دىمەنىكى سەىر و سەمەرەيان دىت. «سەگىك، قەللادەى لە مل پىاۋى كەردبوو، لە كوۋچە و كۆلانان، پىاۋەكەى بە دواى خۇيدا دەكىشا.» ئەۋانەى كە نەياندەناسى، پىدەكەننن و ناسراۋەكانىش، سەرى ئەفسووس و داخيان دەلەقاند. زۆرى ھەۋلدا قەللادەكە بكاتەۋە، بەلام دەلىپى قەللادەكەيان لە پىست و گۆشتى جۇش دابوو.

سەگ، تىر و تەسەل و ئارام لە سووچىكدا، خەوتبوو. ئەم بە پى دزكى

دەرکه که هی کردوهه. خهم په نجهی له دلی هه لپیکابوو. ته نیا بوو، ته نیای ته نیا، نه دۆستی، نه ئاشنای، نه خزمی، له کاتیکه وه له گهل سه گدا، ببوو به ههم خانه و ههم کاسه، ئیتر ههموو دهوریان چۆل کردبوو. ته نانهت قسه شیان له گهل نه ده کرد. کاتی ئه میان ددهی، روویان وهرده گیپرا و ریگه یان ده گۆری. ویستی بچیته چایخانه. به لام چایچییه که به ئاشیره دهری کرد و ریگهی نه دا. به دلشکاو ی گه راپه وه بو مال و له خویدا غه رق بوو.

* * *

له دهرکه یان دا، سه گه که به بیستنی دهنگی دهرکه شله ژا و به ترس و له رزه وه خو ی باریکه وه کرد و له سووچیکدا هه لترووشکا. کی بی باشه؟ قهت کهس سو راغی نه ده گرت. دلی توند لیی ده دا، به چاویکی سه رزه نشت باره وه له سه گه که ی روانی. سه گ ههستی به مه ترسی ده کرد. سه گ و خاوهن سه گ هه ردوو کیان به یه ک ئه ندازه ترسابوون. ئه میش رۆی و له پال سه گه که دا هه لتووتا. سه گ ده ی نووزاند، ئه م گوتی:

- بی دهنگ به! کاتی بزانه کهس له مال نییه ده رۆن. ئاخۆ کی بی؟ چییان ده وی؟ نه کا په نیکت دابی؟

دیسان له دهرکه یان دا. ئه مجاره توند تر. دهنگیکی سامناک دلی راتله کاند:

- ده زانین له مالی، دهرکه که بکه وه، نه یکه یته وه ده یشکینین!
سه گ خو ی گرمۆله کردبوو. مچورکی پیدا ده هات. ئه م به سه ر سه گدا نه راندی.

- سه گی سه گباب! چیت کردوو؟ ها، هه میسان زیانی کیت کردوو، نه فام، سه گ سار!

سه گ گرمۆله ببوو. وه ک هه مبانه دراو باکه ی خالی ببوو. ده له رزی و

دەینووژاند، ئەم ھەستایە سەر پێ و بۆ لای دەرکە چوو:

- کێیە؟

- پۆلیس!

دەرکە ی کردووە، ھاتە نیو ھەوشە کە:

- لە کویە؟

ئەم بە سەر ناماژە ی بۆ ئەو دیوہ کرد سەگە کە ی تیدا بوو:

- لەوێ یە سەرکار، چی کردووہ؟

- بلی چی نە کردووہ؟ ھار بووہ ھار! گازی لە لاقی چەند کەسی گرتووہ،

زیانی جیران و دراوسی کردووہ. خەلک لێ ی جارز و عازز بوون.

- من یی خەبەرم. نازانم بۆ کوی دەچی و چی دەکا.

پۆلیس سەرانسەر ھەوشە و دیوہ کان گەرا و کوتی:

- من لێرە سەگ نابینم.

ئەم کوتی:

- بە دوایدا مەگەرێ، نایدۆزیتەوہ. ئاخەر، ئەو سەگە، سەگی سەیرە؛ برێ

جار ون دەبی، غەیب دەبی، تەنانەت منیش نایدۆزمەوہ!

پۆلیسە کە وتی:

- من بە ناوی قانون بە بۆنە ی راگرتن و بەخیوکردنی سەگیکی ھار تۆ بە

تاوانبار دەزانم و دەست بەسەرت دەکەم.

یەکی لە دراوسیگان کوتی:

- شوورەییە پیاو! ئیتر بەسە، شەرم بکە!

یەکی تر کوتی:

- ئەمجارە ھەول بەدە پیاو، ھەول بەدە!

پۆلیس ویستی کە لەبچە ی لە دەست بکا، بەلام کاتی قەلادە کە ی

گەردەنى بىنى، كەلەبچەكەى لە گىرفان نا و سەرى قەللادەكەى گرت و رايكيشا.

* * *

سەگ تىر و تەسەل باويشكىكى دا، سەرى نايە كۆشى ئەم. ئەم بەلام لە خۆى كردهوه.

- بە تەناف دەيكووژم. هەلیدەواسم. تۆزى ئىشى هەيه و تەواو، چەند دەقیقە پەلەقازى و تەواو! دەلین هەرکە بۆشكە يا سەندەلييهكەت لە ژىر پىي ئىعدامى لا برد، بە تەوژم بەر دەبیتەوه و دەس بەجى دەمارى دەقرتى و بیهوش دەبى و ئىتر بە پەلەقازەكەى خۆيشى نازانى. بۆ زگم پى دەسووتى. لىي گەرى با ئىشى مەرگ سۆ بخاتە دلى. عومرىكە دەمچەوسىنيتهوه؛ حەقى خۆيەتى! لىي گەرى با تا حەز دەكا هاوار كا، تا دلى دەخوازى بوهرى و هەلنووزىنى. بەم شەوه درەنگانە كەس وه فرىاي ناگا. ژيان و مەرگى بۆ كەس گرینگ نىيه. رەنگە مردنى ئۆخژن بخاتە دلى خەلكەوه... سەگ وەنەوزى دەدا.

كاتى پەيدام كرد، سەگىكى چكۆلە و تولەفەرنگىيهكى لەبەردلان بوو. فرىوى چاوه كانىم خوارد. تولەفەرەنگىيهكى چوو كەلە و لەبەردلان. غەرىب بوو؛ غەرىب و تەنيا. گەلەسەگ لىي هالابوون، سەرەتا دەهات و دەچوو، جىي مەترسى نەبوو.

* * *

دەرکەى گەورەى زىندان كرايهوه و ئەم پىي نايە دەرەوه. پر بە سىنگى هەواى تازەى هەلمژى. لەپر، سەگەكە... سەگەكە چاوهروانى ئەم، لەئەوبەر شەقام راوەستاوو. ئەم بە نفرەتەوه تفيكى كردهوه:

- ناخ! مەلعوون!

سه گه که لاواز و گهر بېو. بې هیژ و رهق هه لاتوو. ده لهرزی و به زوری
خوی له سهر پې راگرتبو؛ چه پهل و قورپوی. به دیتنی ئەم به رقیکی
شەیتانی کهوته نیو چاوانی. به نووزه نووز خوی بو لای ئەم ده کیشا.
چاوه کانی تژی له پارانهوه و نیاز بوو، برسی بوو، هات و خوی کوتا به بهر
پیی دا. وه فادارانه دەسی کرد به کلکله سووتی! خوی به لاقیدا ده مالی.
- هه میشه هه روا دەست پیدەکا، هه میشه هه روا.

سه گ قه لاده کهی له مل بوو. ئەم دەستی برد بو گهر دنی خوی. له
زیندانا قه لاده که شکابوو. ئەم چاوی بهم لا و به ولا گیرا. کەس چاوه پروانی
نەدە کرد، هیچ کەس. تەنیا ی تەنیا له دلای خۆیه وه کوتی:

- چ بکه م؟ بو کوی برۆم؟

سه گ ئوقرژهی لی برابوو. به تەمای برپاری ئەم بوو. ئەم به لام له قه یه کی
تی سره واند.

سه گ سهره نگر بوو. کهوت و زه لیلانه نووزاندی.

- نا، ئیتر فریوت ناخۆم؛ له بهر چاوم گوم به، گوم به!

سه گ دیسان له بهر پیی ئەمدا خوی دا به زه ویدا و چاوه مه زلوومه کانی
برپیه نیو چاوانی ئەم.

- شه یتان، شه یتان! چیت ده وی؟ برسیته؟ برۆ یه کیکی تر بدۆزه وه.

سه گ نالاندنی، نووزاندی؛ ئەم له زبانی سه گه کهی ده زانی.

- ههر جارێکی تر، ههر یه کجار و ئیتر بهس. تەنیا یه کجار.

ههنگاوه کانی شل بوو، دلای پی سووتا.

* * *

- له گهل تۆمه، هوی دۆستی دپین!

ئاوری دایه وه، ئاشنایه کی قه دیمی بوو.

- بمبووره کاکه، گویم له دهنگت نه بوو.

تهوقه ی له گه ل کرد. به سهر سوورمانه وه کوتی:

- کوره ئەمه خوئی، وه لاهی به حال ناسیتمه وه، بو وات لیها تووه، چ به لایه کت به سهر خو هیناوه؟ ئەم ته شک و قه لافه ته چیه بوخوتت پیکهیناوه؟ ئەم قه لاده چیه له ملتا؟ ئاخ قسه کان درۆ نه بوون؟
- قسه؟

- وا دیاره وه ک کهو سهرت دهنیو به فر کردووه و ئاگات له دهور و پشتی خوت نییه. جهریانی ئەو سه گه چیه؟ راست ده کهن شهو و رۆژت ده گه ل سه گیکدا راده بویری؟ تو خو وا نه بووی؛ که سایه تییه کت هه بوو، هونه رت هه بوو، پایوی ناو پیاوان بووی، ئەی ژن و منداله کانت چۆن.
ئەم گوتی: خواردنی سه گه که هه موویانی خوارد، ژن، مندال، مال، سامان؛ هه مووی خوارد، هه موو!

دۆستی قه دیمی گوتی:

- بهم حاله شه وه هیشتا دهستی لی هه لناگری.

ئەم به نهختی توور هییه وه کوتی:

- هه رکه سی هه لدهستی ئەم قسانه ده کا، کاکه تو نازانی دهرده که چیه؟ بوخوت دوچاری ئەم دهرده نه بووی تا بزانی رزگاری له دهستی چهند سهخت و دژواره؛ من مه جبوورم، مه جبوور! خو شم لی بیزارم، بیزارم، به لام مه جبوورم، مه جبوور!

- مه جبووری؟

- تو نازانی. ئاخ ئەم سه گه، له جیگایه کی ترمه وه نه هاتووه، ئەم سه گه...

- بیستوومه شهو و رۆژ کار ده که ی و به ره می کاره کهت ده گه رووی

سه گ ده که ی.

- ئاخىر ئەگەر تېر نەبى، خۆم دەخوات. دەزانی زوحاک كى بوو؟ ھەر ئەو پادشاھىيە كە دوو ماری لەسەر شان روا بوو. ئەگەر ھەموو زەمىك دوو لاوى بە مارەكان نەدابايە، خۇيان دەگەست، خۇيان دەخوارد، منىش زوحاكم و ئەو سەگەش مارەكانە!

- بېستوومە لە جياتى ئەو سەگە زىندانىش كراوى؟

ئەم سەرى شەرمى داخست و گویت:

- گوشتەم بۆ دزىو

- لەو ماوەى لە زىندان بووى، سەگەكە لە كووى بوو؟

- كاتى زىندان كرام، ئەویش خۆى گوم كرد. ھىندى جار نووزەيەكم لە دەرەو دەبېست. ھەتا دەھات نووزەى كز دەبوو. كاتى ئازاد بووم، لە بەر دەركى زىندان چاوەروانم بوو. ھەر كە منى دیت دەستى كرد بە كلكەسووتى؛ ھات و خۆى بە لاقما مالى. بە لەقە لە خۆم دوورم خستەو، تارانم، ماوەيەك ئاسوودە بووم؛ بەلام دەست بەردار نەبوو. وەرە و نووزەى بەردەوام لە گويمدا دەنگى دەدايەو. شەو تا بەيانى لە كۆلندا دەينووزاند. شەويكىيان ھەر كە دەرکەم كردهو خۆى كرد بە ژوورەكەمدا و ئىتر...

- ئەى بۆ... بۆلەيت نەدا، بۆ دەرت نەكرد؟

- تەنيا بووم، لە تەنيايى گيان بەسەر بېووم... غەرىب بووم، تانە و تەشەر،

تانووت و... ئاخ تۆ نازانى! نازانى!

* * *

بەلام خىزانم ھەر لە ئەو لەو لە تەكيا دوژمنى ئەكرد. دەيكوت: من لەم سەگە بەدقەلافەتە دەترسم.

دەيكوت: وەيشوومە، بەرەللای كە با بروا. دەيكوت: لە نىو چاوەكانيا شەيتان خۆى حەشار داو؛ من پى دەكەنيم.

دهمگوت: ئافرهت بۆهپنده دواکه وتووی. دهمکوت: ئاخړ ئهم
توله فهرهنگییه بی ئازاره چ زیانکی به تو گه یاندووه. به لام کاتی بۆ یه کهم
جار لاقی کوره چوو که کهی داپلۆساند، ئیتر خیزانم بیانوو کهوته دهستی.
هر دوو پیی ده که وشئ کرد. دهیگوت:

- ئیلا و بیلا ده بی له مالئی ده رکهی. به لام من خووم پی گرتبوو. هر
که خیزانم ده یکرده ههرا و قیزه، په نای بۆ من ده هینا، له پشتمه وه خوی
دهشاردهوه، دلهم پیی دهسووتا. رۆژی کاره ساته کهی قهومانم، یه کهمین
مندالمی خواردا!

* * *

ههستا، به پیدزکئ چوو مهتبهق، کاردیکی تیژ و دریژی له گهل خوی
هینا.

- ته ناف باش نییه، بهم کیرده دهیکووژم، تا دهسکه ده نیو دلی رۆ
ده کهم. خهونه که یشم دپته دی. دهمهوی په له قازه یه کهی ببینم. ئوخژن و
ئوخه ی بیته دلما. دهمهوی ئیش و ئازاری زۆر بی مهلعوونی سهگسار!
- کاتی ئهم منداله ی خواردم، دهرم کرد. به شهپان خسته نیو کۆلان.
خیزانم قهت ئهو کاره ساته ی له بیر نه چۆوه، منیش خهریک بوو بیری
توله فهرهنگی له میشکم دهرچئ، به لام شهویک نووزه نووزی له کۆلان و
پشتی دهرکه بهرز بۆوه. ئهو شهو زۆر دلتهنگ بووم کاتی دهرکهم کردهوه،
سه گهل ئابلۆقه یان دابوو، له ترس و له سهرما ده له رزی. خویناوی و قوراوی
بوو. به خیزانم گوت:

- ژنی چاک به! هر ئیمشه و په نای ددهم، شهوی نابیته ههزار شهو،
ته نیا ئیمشه و. سه پینی زوو خۆم ده بیهم له دهره وهی شار بهر هه لای
ده کهم!

هەر ئهوه بوو. ههميسان جيگه‌ی خۆش کردهوه. ههميسان ژيانمان ئالۆز بوو. خيزانم بهردهوام هاواری ده‌کرد، تا وای ليهات له بهرامبه‌رمدا راوه‌ستا و کوتی:

– يه‌کمان هه‌لبژيره، يان ئيمه، يان ئه‌و سه‌گه!

ههنووکه له ئەندېشه‌ی هه‌لبژاردندا بووم که توله‌فه‌ره‌نگی کاری ته‌واو کرد و هه‌ر ئه‌و شه‌وه خيزانمی خوارد. مندا له‌کانمی خوارد. ژيانمی خوارد، بۆ به‌يانيش بوو به‌ فه‌رمان ره‌وای مال. شه‌ويکيش کاتي له‌ خه‌ودا بووم، قه‌لاده‌ی ده‌ گه‌ردنم ئالا».

سه‌گ خه‌وتبوو، تير و ته‌سه‌ل، مړه‌ی ده‌هات.

ئهم به‌ رقه‌وه لئي روانی:

– زه‌هري ده‌ده‌می! ئا... ئا... به‌ ژار ده‌يکووژم، بي‌ده‌نگ... بي‌ده‌نگ!

* * *

بۆنيکی گه‌نيو، هه‌موو گه‌ره‌کی هه‌لگر تبوو. خه‌لک سه‌ره‌تا نه‌يانده‌زانی بۆنی چييه و له‌ کوپه‌ ديت؟ سه‌رئه‌نجام کاتي چاوکه‌ی بۆنه‌که‌يان دۆزيبه‌وه، خه‌به‌ريان به‌ پۆليس دا. هاتن ده‌رکه‌يان شکاند. ده‌مامکيان له‌ دم و چاو نا و دواي چهند ده‌قيقه‌يه‌ک، يه‌کي له‌ پولي سه‌کان هاواری کرد:

– ليره‌يه، وه‌رن، ليره‌يه، مردوو.

هه‌ر له‌و کاتا له‌پر، بوونه‌وه‌ريکی سه‌ير و سه‌مه‌ر و به‌لاجه‌وی، شتيکی که نه‌ وه‌ک سه‌گ ده‌چوو، نه‌ به‌شه‌ر له‌ ده‌رکه‌وه‌ خۆی خسته‌ نيو کۆلان، دري به‌ خه‌لکی دا و له‌ چاو ون بوو.

يه‌کي وتی: سه‌گ بوو؛ يه‌کي تر وتی: جه‌لال بوو، خودی خۆی بوو؛

ئه‌وه‌لی کوتی: من به‌ چاوی خۆم ديتم، سه‌گه‌که‌ بوو؛ دووه‌می کوتی:

منيش به‌ هه‌ر دوو چاوی خۆم ديتم، جه‌لال بوو، خودی خۆی بوو!

سَلِيمَان و گه نج و نه سپه ره ش

سَلِيمَان پياويکي هه ژار و نه دار بوو؛ وهرز پريکي خوش نشين و بي زهوی بوو. سال دوازه مانگ ته قالای دها و عاره قی ده رشت، به لام کورد گوته نی هه ميشه هه شتی له گرهوی نوډا بوو و به هه زار حال زگی ژن و منداله رهش و رووته کانی تير ده کرد. بهم حاله شهوه دایمه شوکرانه بژيري خودا بوو. به یانان پيش له هه موو کهس ده چوو ه مزگهوت و درهنگتر له هه مووان و هدهر ده کهوت. زنيکی وه فادار و داوین پاکي هه بوو. هه ركات سَلِيمَان له هه ژاری و نداری و هرهز و جارز ده بوو، دلای دها دایه وه. قهت نه يتوانی بوو جل و بهرگيکی تازه بو ژن و منداله کانی بکړی. له قرچهی هاوین و سهرما و سولهی زستانا پيخاوس بوون و به توئی کراسه وه ده گه پان.

سالگاریک بهم جوړه رابرد و سَلِيمَان ته مهنی چوو ه سهر، سهر و سمیلی بوو به مه زرای گهنم و جو. له وهرزی زستاناندا، پاچ و بيلیکی هه لده گرت، گویدر یژه کهی دها بهر و رووی ده کرده دهشت و چیا و هه ر جاره بارئ گهن، یان چیلکی بار ده کرد و به فرؤشتنی، نه یده هیشته منداله کانی برسیه تی و رووزهردی بکيشن.

رؤژیک، سواری گویدر یژه کهی بوو، رووی کرده گرده لانی نه و بهر ناوه دانی.

پاچه که ی داکوتا، هەرچی کرد و کۆشا، بنجی گهونه که ی بۆ هه لئه ته کا. عاره قی دهم و چاوی به دهره که ی سرپه وه. ئه مجار هه موو هیزی کۆکرده وه؛ تاشه بهردیکی زه به لاهی هه لئه کاند. جاریک و دوو چاره کانی گلۆفت. برۆای به چاوی خۆی نه ده کرد. به واق و پرماوی و سه رسو و پرماویه وه، هه ر دوو پیی له عه رد چه قی بوون؛ ژیر بهرده که چال بوو. دوو گۆزه له ته نیشته یه ک، دهر خوونه یان له سه ر بوو. به دهستی له رزۆک، دهر خوونه ی گۆزه که ی هه لگرت؛ هاواریک، ناویته ی شادی و سه رسو و پرماوی... گۆزه پر بوو له سه ککه ی زیڕ... سه ککه ی زیڕ؛ بریقه یان ده هات. به په له، مشتیکی له گیرفان کرد، بۆ ئه م لا و ئه و لای خۆی روانی، که س دیار نه بوو. به خۆی گوت: نا. بی عاقل مه به سلیمان، بلا شه و بی... شه و، نابی که س بزانی. بهرده که ی له سه ر جیی خۆی داناوه. له خۆشیان شاگه شکه ببوو، ئه ژنۆی دادا و پرووی کرده ئاسمان.

-خوای فه قیر و هه ژاران! شوکر، شوکر، خواجه شوکر.

باره گه ونی بار کرد و گه راپه وه. ته نانه ت به ژنه که پشی نه گوت. ده یزانی، قسه بکه ویته زاران، ده یلینه وه هه زاران؛ به تایبه ت زاری ئافره ت. نیوه شه و، تا جوالیکی خسته سه ر شان و له لای مالانه وه دزه ی بۆ کرد و له ئاواپی دهر چوو. مانگه شه و بوو. دوو هۆمه زیڕی له جه وال کرد. هۆمه کانی شکاند. چاله که ی پر کرده وه. جه والی به کۆلدا دا و گه راپه وه. دی کش و مات و بی دهنگ بوو. هه موو له خه ودا بوون. گه نجه که ی له شوینیکی به متمانه دا تا قه ت کرد.

تا مه لابانگدان خه و نه چوو ه چاوی. له نیو جیدا جینگلی ده دا و بییری ده کرده وه:

- ناهیلیم که س بزانی. ده یکه مه دهنگۆ، کابرایه کی خیرخوا، سه رمایه ی

پیداوم مامله‌ی پیوه بکهم. دهس ده‌کهمه چۆداری. له کهمهوه دهس پئ ده‌کهم. چهند سه‌ری مه‌ر ده‌کرم. کهم-کهم زیادى ده‌کهم؛ ده‌یکه‌مه رانئ. خانووبه‌ریه‌کی گه‌وره ده‌که‌مه‌وه. زه‌وی ده‌کرم، کشت وکال ده‌کهم. خودایه! شهرت بئ نه‌هیللم کهس، سه‌ری بئ شیو بنیته‌وه. یارمه‌تی خه‌لک ده‌دهم. ده‌بم به‌یه‌که ده‌وله‌مندی ئه‌م ولاته.

* * *

به‌ره‌به‌ره مال و سامانی سلیمان په‌ره‌ی ده‌ستاند و نیو و نیوانگی بلاو ده‌بووه. رانه‌میگه‌لی تا ده‌هات زیادى ده‌کرد. ده‌ستی دایه زه‌وی کرپن. کریکار و ره‌نجبه‌ری گرت. خانووبه‌ریه‌کی گه‌وره‌ی له‌باشترین جیگه‌دا ساز کرد. یارمه‌تی خه‌لکی ده‌دا. هه‌ر شه‌وی جومعه، مه‌رئ یان گایه‌کی قوربانى ده‌کرد و گوشته‌که‌ی به‌ناو خه‌لکدا ده‌به‌شیه‌وه. بو‌خۆیشی وه‌ک جارن، شان به‌شانى ره‌نجبه‌ر و کریکارانى کارى ده‌کرد. به‌م حاله‌شه‌وه، وه‌ک جارن، به‌یانان پئش له‌هه‌موو کهس ده‌چوو مزگه‌وت و پاش هه‌مووان وه‌ده‌ر ده‌که‌وت. به‌خه‌رجی خۆی، مزگه‌وتى ته‌عمیر کرد و هه‌مامیکی بو‌خه‌لکی ئاوی کرده‌وه. ده‌ستی به‌ده‌م فه‌قیر و هه‌زاره‌وه بووو. خه‌لکی سویندیان به‌سه‌ری ده‌خوارد. بیوه‌گه‌وره ده‌مراستی خه‌لکی ئه‌و مه‌حاله.

* * *

رۆژئیک، لای نیوه‌رۆ، دواى ده‌س کیشان له‌کار، له‌سینه‌ری دارئکی قه‌راخ چۆمئ دانیشتبوو. له‌ولاوه‌تر، رانه‌مه‌ره‌که‌ی ده‌له‌وه‌رپن و هه‌تا چاو برکا، وه‌رزئ له‌زه‌وینه‌کانیدا خه‌ریک کار و فرمان بوون.

چووبوو ده‌فیکره‌وه:

- له‌کوی به‌کوی گه‌یشتی سلیمان! هه‌ر ئیستا ئه‌گه‌ر لیو بیزیوی گشت دیه‌اته‌کان ده‌کری. به‌راستی، مال و دارایی چ‌ه‌یژی به‌پیاو ده‌دا.

حیلەى ئەسپىكى بىست، بەم لاولايدا روانى، هيجى نەدیت .
 - ئەسپ! بۆچى تا ئىستا بىرم لى نە کردوو ئەسپى بکرم . عەيب نىيە بە
 سواگە بگەرم . ئەمجارە حیلەى ئەسپەكە، بەرزتر و نزىکتر ھاتە گوئى .
 سلیمان ھەستا سەر پى و ئاورپىكى بۆ دوا داوہ . ئەسپىكى ڤەش بوو؛
 دەحیلاند و کۆرژنى دە کرد . ئەسپىكى کەلەگەت و بە قەلافەت . سلیمان
 بەرەو لای ئەسپ چوو . ئەسپەكە دەستى لە کورژن ھەلگرت و چاوى لە
 سلیمان برى . نىگايەكى سەيرى بوو . لە نيو چاوى ئەسپدا حالەتیکى سەير
 بوو . سلیمانى بۆ لای خۆى ڤادە کیشا .

- ئەسپى کىيە؟ خۆ لەم ئاوايەدا، کەس ئەسپى نىيە .

ئەسپى حیلاندى و لەسەر ڤاشووى ھەستا .

- دەبى ئەسپىكى وا پەيدا كەم . بەم ھەموو مال و سامانەوہ عەيبە بە
 پىيان دەگەرپىم . دەستى نەوازشى بە پشت ئەسپەكەدا كیشا . ئەسپەكە لە
 سلیمانى دەروانى . سلیمان بۆ ئاسمانى روانى . ڤۆژ لە نيوہراستى ئاسمان
 بوو . ويستى سوار بى، بەلام :
 با نوژنەكەم بخوینم .

بەرەو چۆم، ھەنگاویكى ھەلگرت، ئەسپەكە داى لە حیلە و سمكۆلان،
 گەرايەوہ بۆ لای .

- دە باشە، باشە . خۆ نوژنەكەم نافەوتى، دەورپكى دەدەمەوہ!

سوار بوو، ئەسپەكە ھەلقەندرا .

حالینكى سەيرى بوو . دەتگوت دنيا لە ژىر پىيى دايە . دەتگوت لەسەر
 ھەورانەوہ بۆ زەوى دەروانى . خۆى سەرتر و بەرزتر لە ھەمووان دەزانى .
 كرىكاران و ڤەنجبەرەكانى وەك مېروولە دەھاتە بەر چاو . زۆر چوو كەيانى
 دەدى ... زۆر چوو كە . دەنگىكى لە دەروونى خۆيەوہ دەبىست :

- سلیمان! تۆبەم ھەموو مال و سامانەو، لە ھەموو، گەورەتری، عەیبە... زۆر عەیبە، پیاویکی وەکوو تۆ لە گەل ئەم خەلکە ھەزار و چلکە ھەلس و کەوت بکە. سلیمان! تۆ خۆ ئەو سلیمانە ھەزار و پێخاوسە جارێ نیت. سلیمان خان... سلیمان خان!

ئەسپ چوارناله دەپۆشت، بە لای رەنجەرە کانیدا تێپەری. سلاویان کرد، وەلامی نەداو. یەکی لە شوانەکان گوتی:

- سلیمان! سلیمان! یەکی لە مەرەکان خەریکە دەمری.

سلیمان دەوری داو و لە بەرابەر شوانەکە راوێستا، چاوی پەربووو تەوقی سەری، ددانی گر کرد. لە بناگویی شوانەکە سەر واند و گوتی:

- مەگەر من نۆکەری بابی قورمساقي تۆم، دەنگم دەدە. لەمەو لا من سلیمان خانم، سلیمان خان! شوانە، بە سەرسوورماوی و شەرمەو گوتی:

- بەلی... بەلی، سلیمان خان.

- بە ھەمووان بلی، کەس حەقی نییە بە سلیمان بانگم بکا، نیوی من سلیمان خانە.

- بە چاوان قوربان. ئەو مەرە نەخۆشە چی لی بکەم سلیمان خان!؟

- مەھیلتە بمری، نابێ بمری. لەمەولا، لە حەقی خۆتان کەم دەکەمەو.

سلیمان پێی لە ئاوازەنگی کوتا و بە چوار ناله لە بەرچا و ن بوو.

کاتی سلیمان لە ئەسپ دابەزی، نوێژی ئیوارەش تەواو ببوو. شانیککی ھەلتەکاند و لە لای خۆبەو گوتی: خۆ ئاسمان نەرپوخواو.

ئەسپەکە بە داریکەو بەست، بە پەلە دەستنوێژیکی ھەلگرت و قامەتی بەست. بەلام چاوی لە چاوەسپەکە بوو. نەیدەزانی چی دەلی و چی دەخوینی... اهدنالالصراطالمستقیم... بۆ لەو شوانەم دا. ئەم ئەسپە لە کوپو ھات؟ چەند خۆش کێفە... والاضالین... ھی ھەرکە بی، دەیکرم. چۆن

تهماشام ده‌کا، ده‌لئی شه‌یتان له چا‌ویدایه... سبحان ربّ العظیم... لییم
شیواوه چه‌ند ره‌کاتم خویندوووه.
نو‌یژه‌که‌ی ته‌واو کرد.

* * *

ئه‌سپ خا‌وه‌نی نه‌بوو.
سلّیمان گۆ‌را‌بوو. ئیتر به‌یانان نه‌ده‌چوووه مزگه‌وت. مه‌ودا که‌وته به‌ین
نو‌یژه‌کانی. قوربانی کردنی شه‌وانی جومعه‌شی له‌بیر کرد.
- خه‌یر و خه‌یرات به‌سه، به‌ئه‌ندازه‌ی خۆم خه‌یراتم کردوووه.
ته‌ماعی زۆ‌تر ببوو. زه‌وینی زۆ‌تر ده‌ک‌ری. زلم و زۆری له‌خه‌لک
ده‌کرد. خه‌لکی ده‌کرده ژیر قه‌رزه‌وه و کاتی نه‌یانده‌توانی قه‌رزه‌که‌ی
بده‌نه‌وه زه‌وینه‌کانیانی دابر ده‌کرد.
سلّیمان، سلّیمانی جاران نه‌بوو؛ ببوووه چه‌که‌مه‌ره‌قیکی زالم. به‌سواری
ئه‌سپ، به‌سه‌ر کرێکار و وه‌رزیره‌کانیدا ده‌گه‌را، به‌سه‌ریاندا ده‌ینه‌راند و به
شه‌للاخ له‌سه‌ر و کاپۆلیانی ده‌دا.
ئیتر، یارمه‌تی که‌سی نه‌ده‌دا. چه‌ند پیاویکی تفه‌نگ به‌ده‌ستی له‌ده‌وری
خۆی کۆ کردبۆوه، هه‌رکه‌س ملی نه‌دایه، ئه‌وانه‌ی تووش ده‌کرد.
ژنه پاکداوین و وه‌فاداره‌که‌ی له‌مال ده‌رکرد و ژنیکی جحیلی هینا.
منداله‌کانیسی له‌گه‌ل دایکیان چوون.

* * *

سه‌ید عه‌لی؛ حازر نه‌ده‌بوو زه‌وینه‌که‌ی به‌سلّیمان بفرۆشی. چه‌ند جاری
ناردبووه سه‌ری، به‌لام سه‌ید عه‌لی ملی نه‌ده‌دا، هه‌ره‌شه‌ی کرد. پیاوی ناره
سه‌ری، بی‌سوود بوو.

دوا‌جار، سه‌ید عه‌لی گوتی:

- برون به خان بلين، نه گهر هه موو داراييه كه شى بدات، بستيك لهو زهوينه نابيني.

سليمان خان، وهك شيتي لي هاتبوو. پي له هر ده كوتا و جنيوي ده دا.

- له بهرانه ر من راده وهستي؟ خاكي زهوينه كه ي به تووره كه ده كيشم!
ئه سپ ده يچيلاند و سليمان دهنه راند و شه لالاخه كه ي هه لده سووراند:
- ماله كه ي به سهر دا ده رووخينم. وهك ميرووله له ژير پيمدا پاني ده كه مه وه!

ئه سپه كه ي لينگ دايه، سهيد عه لي جووتي ده كرد:

- حا... حا... بهر... بهر... هو... هو...

حيله ي ئه سپه ره شى بيست. گوئي نه دايه. سليمان بهر گايه كاني پي گرت.

سهيد عه لي و سليمان، دوست و براده ري قه ديمي بوون، تا پيش گوواني سليمان، وهك گيانيك بوون له دوو قالبدا، به لام ئيستا...
- سهيد عه لي! ده بي لهم گونده باركه ي بروي.

سهيد عه لي له ژير برووه بو سليماني رواني و گوتي:

- دار ده تواني ريشه ي خو ي له كؤل كات و بچي له جيگاي تر شين بي؟
- من نازانم. تو يش دار نيت.

- من دارم، ريشه م پته وتر له دار له ناخي ئه م زهوينه دايه. تو بي ريشه ي سليمان. تو ده بي بروي. سليمان به قار و كينه وه پيكنه ي و گوتي:
- مه جبورت ده كه م، به پي خو ت بچي.
سهيد عه لي گوتي:

- سليمان! خو ت شيت كر دووه. بو تي نافكري. بزانه گه يشتوو يته كوي

پیاو؟! تۆ وا نه بووی. ئەم ئەسپه توی وا لیکردوو. سواری شهیتان بووی. بهرهللای که، دابهزه، وەرگهړپوه نیو خه لک. ئەم ئەسپه...

- من نهاتووم مهوعیزه م بۆ بکهی. ئەم زهوینهی تۆ که وتۆته نیو زهوینه کانم، ده بی پیمی بفرۆشی.

- بزانه خه لک چۆنت لی دهروانن. جاران سویندیان به سهرت دهخوارد، ئەورۆ ئاواتهخوازی مه رگتن. به خوینت تینوون، ئەم ئەسپه چاوتی کویر کردوو.

له پ، سلیمان شه لالاخه کهی هه لسوورانن. کزه له دم و چاوی سهید عه لی هه ستا.

- تا به یانی... تا به یانی مۆله تت ده ده می.

سهید عه لی، تووره بوو. به گارانه کهی به رهو سلیمان چوو. ئەسپه رهش له سه ر پاشووی هه ستا، سهید عه لی گارانه کهی داوه شانن. نه قیزه ی گارانه که له چاوی راستی ئەسپ چهقی، ئەسپ هیلاندی و سه له مایه وه و سلیمانی گلاند.

* * *

ئەسپی بریندار، به چاوی به ستراوه، له هه وشدا به سترا بووه.

دهم و چاوی سلیمانی، بریندار ببوو. ته نیا، له غولام گهر دشی دیوه خانه کهیدا، دانیشتبوو. جگه له پیاوه کانی کهس سو راغی نه ده گرت؛ ته نیای ته نیا. ماوه یه ک بوو، ژنه تازه کهشی، تۆرابوو. له ده ور و بهری سلیمان کهس نه ما. جگه چه ند نۆکه ر و گزیر و تفه نگچی.

خه لک کاتی سلیمانیان ده دی، پشتیان تی ده کرد. وه ک بیگانه یان چاو لیده کرد. چه ندرپۆژی بوو، سواری ئەسپه که نه بوو بوو، پیی خوش بوو که سی بیت و هه والیکی بپرسی.

- ئای به دەستی خۆم چم کرد له خۆم، ئه و ژنه به ئهمه گ و وهفاداره م،
 منداله کانم، چهند ههز ده کهم بچمه وه ناو خه لک. به لام وه ک دوژمن چاوم
 له ده کهن. هه قیانه. ئه ی ئه م هه موو مال و سامانه که لکی چیه. مه گه ر
 چهند ده ژیم! ئاخ بریا لانی که م، یه ک نه فه ر سو راغی ده گرتم.

یه کئ له پیاوه کانی هات و گوئی:

- سلیمان خان، سهید عه لی هاتوو ته دیده نت.

- سهید عه لی؟ له خو شیان، به پیخاوسی، به پیری سهید عه لیه وه چوو.
 له به رابه ر یه ک دانیشتن.

- هاتووو حالت بیرسم سلیمان!

سلیمان به شهرمه زاریه وه گوئی:

- من خراپه م له گه ل تو کرد، زولم له خه لک کردوه، من ...
 سهید عه لی گوئی:

- قه ی ناکا، شه ی تان به له عنه ت که و بگه ر ئوه. خه لک رقیان له
 سلیمان خانه، نه ک له سلیمان.

- چ بکه م، چ بکه م، خه لک لیم ببورن؟

- هه له کانت قه ره بوو که وه.

له پر حیه ی ئه سپه ره ش هات، سلیمان بی ئیختیار هه ستا، سهید عه لی
 گوئی:

- گوئی مه ده، گوئی مه ده!

به لام سلیمان، وه ک جادوو کراو، که وته ری، ئه سپه ره ش له هه وشه دا بوو،
 چاویکی کویر ببوو، به چاوی دیکه ی به نیگایه کی شه ی تانی له سلیمانی
 ده روانی، به ره و ئه سپه که چوو.

سهید عه لی هاواری کرد: سوار مه به سلیمان، سوار مه به!

سلیمان، به تەکانی خۆی هاویشته سەر پشت ئەسپە که. نیگای سلیمان سارد، دەم و چاوی وەک بەردی لێ هاتبوو. بە سووکەووە بۆ سەید عەلی دەپوانی.

- تا بەیانی، تا بەیانی مۆلەتتە دەم، تا بەیانی.

ئەسپ، چوارناله، لە کووچە و کۆلانی ئاواپی دەگەرا. چەند کەسی بریندار کرد. میشکی مندالیکی پێژاند. ئەسپ دەیحیلاند و سلیمان قاقای دەکیشا. خەلک عاسی بوون. کەوتنە دوای، ئەسپ لە ئاواپی وەدەر کەوت. چەند بێستانی لەبەر ئاواپی پیشیل کرد. لە ریگە ترازا، بەرەو هەلدێر دەچوو. هەلدێر بەندە، خەلک یەکدەنگ هاواریان دەکرد:

- دابەزە سلیمان، دابەزە، دابەزە!

بەلام زایەلەیی هاواری سلیمان، گویی دەشت و دۆل و چیای زرینگاندەووە.

ئەسپ و ئەسپسوار لە هەلدێرەووە بەر بوونەووە.

چاوی گورگ

کاتی که شهو هه موو بواره کانی په رینه وهی تهنیه وه. کاتی هاوار خنکا و کول پرووکا. کاتی مانگ دهرکه ی هه ورپکی لیخن دا زهر د هه لگه را و خوینی ئەستیره کان تک تک، تکا و دهری ئاسمان له ئەستیره و مانگ داته کا، رووباره کان خۆشه ویستی دهریا یان له بیر چوو، بولبول گولی جی هیش و سام بوو به خه نجر نیشته سهر گهر دن و خه م بوو به میمل ... ئەویندار، هه ستا سهر پی و نرکاندی:

- دهرۆم، دهرۆم، ئەم زلکاو ده مخنکی نی. هه ناسه ی ساردی ئەم باهۆزه بر واکانم ده ته زینی ... دهرۆم.

وتی: به ره و کیهه لایی؟

شوینیکی دووری ده ست نیشان کرد. ئەوه نده دوور، نه ک هه ر چاو هه نگاوی

بیریشی پی نه کا.

- بر وانه ژیان له ویدا ده بوو ژیتته وه. دلی رچاو به لیزکی ئەو هه تاوه گهر مه ده گه شیته وه ئەم لیزکه ته ماشاکه. کانگای ژینه، ژینه، روانگه ی ئەوینه، ئەو په ری دنیا یه. ئەو په ری تیکۆشانه. سهره تای ژین و پله ی هه لچوونه!

ته ماشامان کرد. له دوور وه. له ئەو په ری خه یال و بیر وه. له ره خ دارستانیکی چردا، دوو لیزکه تیشکی پروون دهرهوشانه وه. چه نده دلرفین و هاندر، دلایان وه خورپه ده خست و گیانیان بو لای خۆ راده کیشا. ئۆقره یان

تووړه ده کرد و دنه ی حزیان ئه دا.

- ده پړوم، ئه گهر لهو پیناوه دا گیانیشم بهخت کهم، هر ده پړوم. خوینم
ئه کهم به ئالا و کیانم، ئه کهم به دروشم و ده پړوم. گریک لهو کلپه تیشکه
ده هینمه وه و خهرمانی ئه م شهوه زهنگه ی پی دسووتینم.

وتم:

- مه پړو! رهنگه داوی راوچی بی، رهنگه گیایه کی سیحراوی بی، رهنگه
تراویلکه بی، رهنگه هر هیچ نه بی. هر لیره تیشکوله کان پیکه وه
بنووسینین. به ده زووی تیشکی لزگه کورته کان، پړوژ به بهرؤکی
شهوه زهنگه وه بدوورینین. جهم و کوپان دهنه هه تاو. شهوه دسووتینن.
دهنه گره شه مال و بناغهی پړوژ پیک دینن. مه پړو، پیکه وه بین ئه و دوو لیزگه
تیشکه جوانن؛ زور جوانن، به لام زور دیارده ی جوان هه هر له دووره وه
جوانن: دهنگی ته پل...

قهلس و تووره، پرووی وهرچه راناند.

- ئه ی ترسنوک، بهردی دردونگی ده هاوئته بهر پیم. هه لناخله تیم.
ده زانم له غاوه کهت به کام میخ ته ویله وه به ستراوه.

- ئه ز بی له غاوم، ده ئاخوری هیچ گه ورپکا ناله وه پریم. ته نیا ده لیم ئه وه ی
تو ده ته وئ و به دوایدا ویلی، هر لیره یه.

- تو کوپری، هیزی چاوت بر ناکات. ئه وه ی من ده بیینم، بیینی.

دلشت له بهردی رهق داتاشراوه. ههست به بینی گول و جریوه ی
ئهستیره و شه پولی نهرمی شنه بای زه مندی بزوپن ناکه ی. ئه و دارستانه
کاژه. ئه و په ری کاکه شان و کایه نات و بیرو و پروا و دنیا یه. ئه و جهنگه له،
قیامه تی زیان و مه بهست و ئامانجی هه موو بیر و ئه ندیشه کان و میژووه. ئه و
جهنگه له، سه رچاوه و کانگای ئه و دوو لیزکه تیشکه یه.

رۆژنیک ملی رینگای گرت و رۆیی. منیش ههنگاو به ههنگاو به پێدزکی شوینم ههنگرت. باریکی قورسی کتیبی له کۆل نابوو. جانتاکهشی له پهرتووک و نامیلکه و نهخشهی رینگا ئاخنی بوو. هیندی چهپلهیان بۆ لی دا. هیندی دانیان لی چیر کردهوه. هیندیک سهریان بۆ لهقاند و هیندیکیش بهر قاپیهی دهسته لاتداری شهویان گرت و راپورتیان لهسهردا.

زۆر رۆیی، ئهوهنده رۆیی، ئهژنۆی شل بوو. چاویشی ههر له دارستان و ئهو دوو لیزکه تیشکه کلپه دار و کهشاهه بوو.

گه بشته دوو رپیانیک، به سهرسوورمانهوه راههستا.

– له کیهه لاهه؟ بیرم له مه نه کردبووه.

له دوو رپیانه کهدا، پیره داریکی به سالاجوو، سیبه ریکی پان و پۆری راختبوو. دواي رامانیکی دوور و دریز له سیبه ری پیره دارا دانیشته و کۆله کهی دانا و جانتاکه ی کردهوه و دهستی کرد به خویندنهوه. ههر چاویشی لهو خاله ی رهخی جهنگه له دارکاژه که بوو. لهو دوو لیزگه تیشکه... دوو لیزگه تیشک، وهک دوو کلپه ی ئاگره سووره ههناویان گهرم ده کرده هیز و گور، پهیتا پهیتا کتیه کانی یهک له دواي یهک ده خویندنهوه. هیندی جاریش تووره ده بوو. کتیبیکی توور ده دا و کتیبیکی تازه ی به دهسته وه ده گرت و ههر چاویشی له جهنگه ل بوو. چهنده دوور... لهو په ری خۆزگه کانی، ده ئامیزی بیاباندا، راکشابوو. ده یهه ویست له ناو لاپه ره و دیز و رپست و کرتی کتیه کاند رینگای نیزیک بدۆزیته وه. بی ماندوو بوون. کتیب له دواي کتیب ههر ده یخویند و ده یخویندنه وه. چه ند سال؟ نازانم. ژماره ی سهاله کانم له بیر نه ماوه چه ند سال؟ سیبه ری داره که چر بوو. چۆراوه ی سهاله کانی ده خوارده وه. تال تال، مووی سیی که وته ردینی. هه وره سپیه کان لیک ئالان و باهۆز شه مالی به زاند و به فر وهک بالی کۆتری به ده م گولله

پرووكا، قوبەى ئاسمانى كرده گۆرەپانى زستانىكى رېشسىپى. بەفر، بەفر،
دواكتىپى نىو جانتاكەى دەرھىنا و بەوردى خويىندىەو. لەپر ھەستا. وەك
دۆزىبىتتەو، نەراندى:

- تەفەنگ، تەفەنگ!

رېگا دوورە، زستانە، كوركەناو، بەفر ئەبارى.

لوورەى گورگ و وەرەى سەگ و گرمەى ھەور و قرمەى ھەرەس،
مېشكى ھەژاند:

- تەفەنگ، تەفەنگ!

* * *

ورده تيشكەكانى شار، بەرەو جى ژوانىكى ديارىكراو، دەھەژان و لىك
نيزىك دەبوونەو. شەو زەنگ زەنگى ھىنابوو. ددانەكانى بەرمبەرە دەرزان.

* * *

دلۇقان بوو. ئەویندار بوو. خۇشەويستى ھەموو دنیای لە دلا بوو.
دەپھەويست ئەو دوو لىزكە تيشكە بەھىنیتەو بۇ شار و لە ئاسمانە
تارىكەكەى شارەو ھەلىانواسى و شەو زەنگىيان پى بتارىنى. دلۇقان بوو.
چەند خۇشم دەويست. چەند خۇشيان دەويست. ھەزاران دلۇپە فرمىسكىان
و شەو بانجیلەى چاوەروانىان بۇ كرده ژوانگەى گەرانەو. ناخ چەندە دلۇقان
بوو. دلەم پى دەسووتا.

- باوانەكەم! ناتەوى ئاورپىكى شار بەدەیتەو؟

- نا، نامەوى جارپىكى تر دیمەنى شەو زەنگ بىنمەو.

- وركە تيشكەكانى شار خەرىكن ھەرەكان دەرەوننەو.

- شەو زەنگ ناھىلى.

تەكى دا بە تەفەنگەكەيەو.

- به تفهنگیش نه بی ئەم رینگا نابریتهوه. سهگ وه ره، گورگه لووره شهوه زهنگ ناهیلجی تیشکه کان یه کگر نه وه. تهنها هه وینجی رزگاری وه دهست هینانی ئەو لیزگه یه. گه یشتن به و دوو کلپه یه. کتیبه کانیش وا ده لاین. زۆر کهس له و پیناوه دا کیانیان بهخت کردوه زۆر کهس. من ده پۆم. ته نانهت ئەگه ریش نه گه رپمه وه. خوینم ئە کهم به ئالا و گیانم ئە کهم به دروشم.

* * *

هه رهس شکا و نسار ته قی:

هه وره ی با، گرمه و قرمژن... خوین و فرمیسک تی که له ده بوون. زرم و هۆر و تهقه و قرمه کوئ نسار و دۆل و دهشت و زهمه ندی ئاخنی بوو. گول ده پرووکا. گۆرانی له ناخ بولبول ده خنکا. شین و شه پۆر تاز به ی گلکۆی کور و کال و بۆ کوووزی زام و دوو که له ی بیسکه ی سووتاوی کۆر به ی ساوا. قاقای تفهنگه گه لای ژینی هه لده وه راند. دوو کلپه ی گهش، دوو لیزکی دوور، له رهخی جهنگه له ی چر دا تاو و هیز و کوری دل بوو.

* * *

جاران ئە گه ر گولیک ده ژا کا و سیس ده بوو. گلکۆی گول دلی ئەو بوو. ئە گه ر که لایه ک هه لده وه را. به ئە سرین ده ی شوش و له کۆری تاسه کانی ده نا. جاران ئە گه ر بالنده یه ک ده ی چریکاند. ئەو په رده ی دلی ده که وته سه ما، به لام ئیستا بۆ گه یشتن به و تیشکه روونه ی نیو دارستانی کاژه. گول و بالنده و فرمیسک و دلی بی شیل ده کرد.

گیانی پر بوو له زام، دلی پر بوو له نفرهت. سنگی پر بوو له هه ناسه ی تووره و میسکی یاخ. له درێژه ی رینگادا رۆژیک گه یشته پیره پیاویکی به سالاجوو. ردین سپی، پشت کۆم و گۆچان به دهست تۆز لی نیشتوو،

شەكەت، شكاو و ماندوو، ناوچاو گرژ، چاومون و بۆردراو.

- ئوغرى بى.

- كۆچانەكەي بەرمو جەنگەل راوەشاندى و بە توورەيى و وەرەز بوونەووتى:

- لەو پىرا ھاتوومە، تۆ بۇ كوي دەچى؟

جەنگەلەكە نىزىك بوو. لە ئەوپەرى دەشتىكى ئال و بە خوين شوراو. چىر و پىر و لىك ئاللو. لوولەي تەنگەكەي بەرمو جەنگەل راھىشت و بە ھەز و خۆزگەو چاوى بىرپە ژوانگەي تىشك و ئاوات.

- بەرمو ژوان.

پىرەپىاو بىزەيەكەي ھاتى و...

- دەنگ و باسى شار؟

- كىش و مات، تارىك و نووتك، بى دەنگ و بەزىو.

پىرەپىاوى ماندوو، ھەناسەيەكەي ساردى ھەلكىشا ووتى:

- زۆر پەلە مەكە، رىگا ھەلەيە.

- تۆ بەردى رىگاي!

من خوم رچەي رىگام شكاندوو؛ رەنگە نەخشەكانى منت خويندبىتەو،

كتىبەكان...

تەكەي دا بە تەنگەكەيەو، پىرەپىاو يەخەي لى ترازاندى:

- بىروانە!

بىرىنىكى قوول، وەك جىگاي چىنگى تىژى دەعبايەك لەسەر سىنگى رپووا

بوو. زووخی لى دەتكا.

- بىروانە!

گۆچانەكەي بەرمو دارستان راوەشاندى.

ھەروا تەكەي دابوو تەنگەكەيەو و بى بەزەيى و نەرەت لە چاوى دەبارى.

پیره پیاو كهوت.

- مهړو، مهړو! ټهو تيشكه...

ههنگاوى له سهر تهرمى بهردى رپنگا نا و تفهنگه كهى كرده گوچان دوو
ليزكه تيشكى كلپه دار ههوينى هيز بوون.

* * *

بهفر دهبارى، بهفر دهبارى. بهفر و خوین تیکه لار بوون. گرم و هوړ بوو.
قرمژن و گولله باران، چهق و لوور و ههرهس، ههرهس.
وركه تيشكه كانى شار، يه كيان كرت و بوون به هه تاو، پرشنگيان پرژاند.
ټيسك و په راسووى شهويان شكاند.

* * *

بريندار، له خوین گهوزا و ماندوو، شه كهت، هيز له ټهژنو پراو، هيواى هزار
هزار ناواتى له دلدا قه تيس ماو گه يشته دارستان، له پر دللى داخوريا.
ټهژنوى شل بوو. هيوا له ناو له پي خه ما هه لپرووسقا، هه ناسه له سنگيا
حه په سا و مووچر كيكي پرست پرې هات به له شا. ټاخ... ټهو دوو تيشكه دوو
چاوى كورگ بوون.

قرمژنى گولله كويى دنياى ټاخنى؟...؟...

خاک، مه یل بره

ئەم نەخۆشیه گیان بە سەری کردووم. رۆژ لە دوای رۆژ، کز و لاواز ترم دەکا. ویشک و رەق هەلاتووم. دوکتورەکان بەردەوام دەوا و دەرمانم بوو دەنووسن، خزم و قەوم دڵنەواویم دەکەن. خیزانم رەنج دەکیشی و نەختەنەختە توانەوهی من لە نیو ئاوری ئەم ئازارەدا دەبینی و رەنج دەکیشی. ئاخ چەندە هەست بە دلتەنگی دەکەم. چەند بەختیار بووم، خۆم لە پەرپەرۆچکە ی ژياندا دەدی. لە پر ئەم ئازارە بەرینگی پی گرتم و ئاوقەم بوو. ژیان، بە هەموو لایەنە جوانەکانیەوه پی پێدەکەنی. هاوسەریکی دلوڤان و سەندالی ساغ و قەشەنگ، چم کەم نەبوو، چم لە خودا و یستبوو پیتی داوووم. زیدەخواز نەبووم. خانوو، ماشین، سامانی پێویست. لە تەمەنی چل سالە پیدا تەنانەت بیری مردن بە میشکەدا نەدەهات. بەلام ئەم نەخۆشینە، وەک قرژال چنگی لە ریشە و دەماری گیانم گیر کردوو. ئەم ئازارە، هەموو شتیکی تیکدا. بیری مردن شوڕشیکی مەزنی لە دەرونمدا بەرپا کردوو. چەندە زوو رادەبووری. وەک خەونیکی ناتەواو. دەلیی دویتی بوو لە کۆلانەکانی مندالیما شاد و بی خەیاڵ تەراتینم دەکرد. هەرچی تەمەن دەچیتە سەر، رەوتی زەمان توندتر دەبی. سال لە دوای سال بە هەشتاو تیدەپەرن. کاتی بیر لە مردن دەکەمەوه، خەمیکی خەست دلم دەگووشی.

- تۆ دەمرى و ئاۋ لە ئاۋ تەكان ناخوات. ژيان، لە گەپيانى خۇى ناكەوى.
پۆژ ۋەك ھەمىشە ھەلدى و ئاۋا دەبى. ئەوين، دوورى دەرد و شادى، مرۆف
بە خۇيانەۋە خەرىك دەكەن. ۋەك جارن، بەلام ئىدى تۆ نىت. كاتى گىانت
لە لەشت دەردەچى، بە پەلە كفن و دفنت دەكەن، لە تەرمەكەت دەترسىن.
لە تۆ كە تادوینى خۆشەويست و لەبەر دلان بووى دەترسىن و دوورىت
لى دەكەن. دەيانەوى ھەرچى زووتر لە ژىر خاكدا بتشارنەۋە. ھەموو پەلەيانە؛
دەتخەنە چالیکەۋە، سەرت دادەپۆشن. بە قور و گەچ و ساروۋوج. ئەگەر
زۆرىش ئازىز بى چەند دلۆپى فرمىسكت بۆ دەپۆژن و فاتىحەيەك دەخوین
و ئەوسا تۆ دەمىنى و گۆرى تەنگ و تارىك، تەنيا و بى پەنا، تەنيا، بى دەنگ،
بى دەسەلات... ئاخ... ئاخ!

* * *

چەند پۆژىكە، نەخۆشىنەكە زۆرى بۆ ھىناوم. دۆست و خزم و جىران دىن
و دەپۆژن، دلەم دەدەنەۋە.
- ھىچ نىيە، پەتايە. بەلام نىگايان شتىكى تر دەلى. خىزانم بەردەوام
دەگرى. دەلىم:

- خانم! بمبەخشە، ماندووم كىر دووى. بوومە مايەى زەحمەتت. لەم پۆژانا
زەحمەت كەم دەكەم. سەرم لە باۋەش دەگرى. دلۆپ دلۆپ فرمىسك بە
دەم و چاوما دەتكى. دەلى:

- دلتنەنگى مەكە. تۆخوا لەم قسانە گەرى. پىكەۋە دەبى منالەكانمان
گەورە كەين. پىكەۋە دەژىن و پىكەۋە دەمرىن.

كۆرە گەورە كەم عەقلى دەگا، نىگەرانە. بەلام ئەوانى دىكە مندالان، لە
دىناى مندالانەى خۇياندان. دوینى شەوى خەونم دى مردووم. لە
گۆرىچەيەكى تەنگ و تارىكيان ھاويشتەم. نەمدەتوانى بچوولئىمەۋە. ترسم

پرى نىشتبوو؛ به بهردى زهلام سهريان داپوشيم. خاكيان به سهردا كردم،
خاك... خاك... هاوارم كرد:

- من نه مردووم، من زيندووم... نه مر...

له خه و راجله كيم، وه حشمت مچووركى خستبووه گيانم، عاره قىكى سارد
هموو گيانى خووساندبووم. خيزانم ئاوى بۇ هينام هه رچى نه خووشينه كه م
په ره دهستينى ههست به وه ده كه م ههنگاو به ههنگاو له مردن نزيك تر
دهبمه وه. به عه زرهت و تاسه وه له ده ور و به رم ده پروانم، ده لىي ده مه هوى
هموو شتيك به ياد بسپيرم. چه ند دلّم ده خوازى جاريكى تر پشكووتنى
گول ببينم. كاتى له مندا له كانم ده پروانم كه بى خه يال يارى ده كه ن دلّم
هه لده قرچى. له دواى من چاره نووسيان ده بى به چى؟ چييان به سه ر دى؟
خيزانم، هيشتا جوان و جهوان و له به رد لانه.

- تۆ ده مرى، ژيان بى راوه ستان له گه ردايه. تا بووه هه روا بووه. دلؤپى چ
نه خشىكى له چاره نووسى ده ريادا هه يه؟ بوون و نه بوونى تۆ هيجى ناگورئ.
به مردنى تۆ ته نانهت گه لايه ك ناله ريته وه.

به زريكه و قيزه ي به رده وامى خيزانم. مال پر له خزم و دؤست و جيران
ده بى. هه سته ده كه م ليدانى دلّم هيور ده بيته وه. بۇ دوا جار به عه زرهت و
په ژاره، وه ك مالتاوايى له روخسارى فرميسكاوى خيزانم ده پروانم. ته ماشاى
تيشكى هه تاو ده كه م كه له گۆشه ي په نجه ره كه وه ليزگى داوه ته نيو
ژووره كه و تير تير گه لازه رده كانى دار ئه ر خه وانى نيو حه وشه كه مان كه له
په نجه ره وه دياره ته ماشا ده كه م. مالتاوايى له دنيا دژواره. كوره گه وه كه م
ده گرى. دووى ديكه لاره مل و كزكز به سه رسوورماوى له خه لكه كه
ده پروانم. دابران له زين و مال و خو شه ويستان دژواره. ئاى... دوور ده بمه وه؛
دوور... دوور. ئارام ئارام وه ك په ره كايه ك، به دم باوه، ههست به سووكى

دەكەم. بئ دەنگىيەكى قوول بە سەرما زال دەبى.

غەلبە غەلب و شىن و شەپۆر... بە پەلە رامدە گويزن. زرم و هۆرى پاچ و بىل. ئەللاھوونەكبەر و نوپۇزىكى كورت و... لاشەى كفن پىچم لە گۆردا دەنپۇن. جىگام تەنگ و شىدارە. وەحشەت ئەكەم؛ ئىستا چى دەبى. ئاخ چەندە تەنيام! دەنگە دەنگى لە سەرەو دەبىسم، دامدەپوشن. هيندە بەرد و خاكم بە سەردا دەكەن جوولەم لى دەپن. دەنگەكان دوور دەبنەو. چەندە تەنيام! ئىستا خىزانم، مندالەكانم، چ دەكەن؟ مەوداى ئەم گۆرە تا مالەكەمان ئەبەدییەتتىكە. خزم و كەس و كار، دەر و جيران، سەرەخۆشى لە خىزانم دەكەن:

- دنيا زاد و مەرگە! خۇتان سەلامەت بن. ئەم وشترە لەبەر هەموو مالنىكدا دەنوى... خىزانم بئ ئۆقرەيە... دەستە خوشكەكانى پىي دەلین:

- ئەم بئ قەرارىيە بۇ ماوئەيەكە! خاك مەيل برە!

راستە، خاك مەيل برە! زەمانىكى پىم وابوو ئەگەر بابم بمرى، دايكم بمرى، بئ گومان منيش دەمرم... دواى مردنى ئەوان بۇ ساتىكىش ناتوان درپۇزە بە ژيان بدەم. باوك مرد، دايك مرد، چەند رۇژى ئۆقرەبراو خۆم بە دار و بەردا دەدا... ھاوارم دەکرد، دەگريام. هەموو رۇژى دەچوومە سەر قەبران. ئاوپرۇژىم دەکرد، گولم دەچاند. دواى ماوئەيەك بەرەبەرە ياديان لە زەينمدا كالهو بوو. سەرەتا، هەموو رۇژى دەچووم. بوو بە حەوتووى جارى، مانگى جارى، سالى جارى... و... گژ و گيا گۆرەكانيانى داپۆشى. دوايين كەرەت بە رىكەوت رىگەم كەوتە سەر قەبران. بە ھەزار حال گۆرەكەى دايكم دیتەو، كىلى گلكۆكەى شكابوو؛ خاك مەيل برە!

* * *

خىزانم قاپى عەكسەكەمى لە بەرانبەر خۆى داناوە و دەگرى. ھى

سى ساله يى . تازه پيکه وه زه ماوه ندمان کردبوو . جهوان و ساغ و بههيز . ژيان له چاوانمدا شه پؤلى ده دا . خانووه که مان بي دهنگه ، منداله کان نووستوون . خيزانم ، بي دهنگ فرميسک ده پيژي . بو هه ر لايه ک ده رواني بير هوه ريه کي وه بير ديته وه . له پر هه ست ده که م شتيک خه ريکه کاره له ي سه رم کون ده کا . ماره ... مار ... دهنگي ليک هه لپچراني کفنه که م ده بيسم . گوپر هه لکه ني به ددانه تيژه کاني سينگم هه لده دري و پارچه يه ک له دل م ده پچري . ماره که ميشکم ده جوئ . دوو پشکيکي زه لام گلينه ي چاوم ده توقيني . هه زاران زينده واري ورد و دروشت بو لاشه ي بي ده سه لاتم هيرشيان هيناوه گوشتي ته رمه که م ته ر و تازه يه ؛ ليک بلاو بوون ده ستي پيکر دووه .

* * *

چهند له مردنم راپوردووه ؟ نازانم . سه ره تا هه موو رۇژي ده هاتنه سه ر گلکوم . خيزانم باوه شي به مه زاره که مدا ده کرد و وه ک باران فرميسکي ده باران . منداله کانم يارييان ده کرد . کوره گه وره که م ، به لام مات و حه يران بوو . ده يزاني کوله که ي ماله که يان روو خاوه ! ده يزاني به هه تيوي ماوه ته وه ! - که م که م ، هات وچو ، که م ده بيته وه . ئيستا چهند رۇژيکه که س نه هاتووه . زۇرتر له جاران هه ست به ته نيائي ده که م . ته واو بوو ؟ له بير چووم ؟ شه وي جومعه ش که س نه هات . خوشکم له بهر ده رکه وه به خيزانمي گوت :

- ناتوانم ، منداله که م نه خو شه ، بو لاي دوکتوري ده به م !

خيزانم گوتي :

- که وايه منيش ئەم حه وته ناچم .

حه وتووي دوايي هاتن . زۇري بي خو شحال بووم . به لام به پيچه وانه ي جاران ، به په له فاتيحه يه کيان خو يند و رۇيشتن . ئاويان به گوله کانيش نه دا .

خیزانم هیشتا جل و بهرگی رهش له بهر ده کا.

* * *

زۆر چاوه پروان بووم. چهوتوو به ک... دوو چهوتوو... سی چهوتوو... بوو به مانگیک... خیزانم و خوشکم هاتن. له میژه براکانم نه هاتوون. رۆژی ناشتی تهرمه کهم هاتن، له سی رۆژه شدا هاتن. پیم وایه شهوی ئه وه لاین جومعهش هاتن و ئیتر پی بیری قه برستان بوون. خیزانم جل و بهرگی رهشی دهرهیناوه. و کراسیکی گول گولی سوری له بهر کردوه. چاوه کانی دهر پێژی و لیوی ئال ده کا. خوۆشکم زۆر به په له بوو. مندا له کانیان نه هینابوو. خیزانم ده یکوت:

- خه می سه رقه بران کار له سه ر رۆحی مندا له ده کا!

قاپی عه که سه که میان له دیوار هه لگر تووه. خیزانم جل و بهر گه کانی ده ده فریک کرد و هه مووی دا به سوال که ریک. شهوی چومه خهونی خیزانم. ویستم له باوه شی بگرم، قیژاندی:

- تۆ مردووی، تۆ مردووی!

له خه و راپه پری، زۆر ترسابوو. په ژیان بوومه وه. هه ر ئه و کاته هه ستا و قاپی عه که سه که ی له دیوار کرده وه. به یانی به ژنی دراوسی پی ده گوت:

- کاتی له عه که سه که ی دهر وانم، ده لپی به چا و قسه م له گه ل ده کا. زۆری لی ده ترسم! ناسنامه که میان باتل کردۆته وه. نیوم له نیوان نه ماوه. که س یادم نا کا. له لاشه م چ نه ماوه. هه زاران هه زار، جانه وه ره له نیو گۆره که مدا ژیلیوه یان دی. پیست و گۆشم پیوه نه ماوه. ئیسه کلتیکم لی ماوه و هیچی تر. چه ند له مردنم رابوار دووه؟ نازانم. بۆ من زه مان مانایه کی نییه. مندا له کانی ش له بیران کردووم. هیچ ئاسه واری له من له نیو مالدا نه ماوه. خیزانم پیده که نی. قاقا پیده که نی. وه کوو ئه و زه مانه ی تازه پیکه وه زه مان وندمان

کردبوو، جامه‌ی ره‌نگاوړه‌نگ له‌بهر ده‌کا. خو‌ی ده‌رازیټټه‌وه.

* * *

گوږه‌که‌م وپړان بووه، گڼ و گیا دایپو‌شاوه. له‌میږه‌ ده‌نگی پټی ناشنایه‌که‌م له‌سهر مه‌زاره‌که‌م نه‌بیستووه. جگه‌چهند پارچه‌ ئیسقانی کاسه‌سهر و لؤلوقه‌ و دهنده‌ی شکاوی به‌ر به‌ر هی پشته‌هیچی دیکه‌م لئ نه‌ماوه. زینده‌وار و جر و جان‌ه‌وریش به‌جیان هیشتووم. له‌میږه، خسه‌ی مار و زرت و خرتی گوږه‌لکه‌ن و جان‌ه‌وریک بی‌ده‌نگی گوږه‌که‌ی نه‌شکاندووم.

کابرایه‌کی نه‌ناسراو جیی منیگر توتوه. خیزانم شووی کردووه. ئه‌و کابرایه‌ له‌هه‌مان جییدا داده‌نیشی من زه‌مانیکی داده‌نیشتم. عه‌کسی ئه‌ویان له‌جیی عه‌کسه‌که‌ی من هه‌لواسیوه. منداله‌کان گه‌وره‌بوون، هه‌ر یه‌که‌وه دوا‌ی چاره‌نووسی خو‌ی که‌وتووه.

* * *

ئهورؤ له‌ناکاو گرم و هوږ، بی‌ده‌نگی گوږستانه‌که‌ی تیک‌دا. تا‌هاتم بزانم چ‌باسه. گوږه‌که‌م ژیر و ږوو بوو. ئیسقانه‌کانم که‌وتنه‌ده‌ره‌وه. ئیسقانه‌کانم هه‌وای دنیا‌یان هه‌لمژی... تاو لییدام. سهره‌تا له‌ږووت‌بوونی ئیسقانه‌کانم شهرمه‌زار بووم، به‌لام دیتم هه‌موو مردووه‌کان وه‌کوو منیان لئ هاتووه؛ پیم واپوو قیامه‌ته و ږوژی حه‌شره. به‌لام زرم و هوږی چهند بولدو‌زریک له‌هه‌له‌ی ده‌ره‌ینام. خه‌ریک بوون گوږستانه‌که‌یان تیک‌ده‌دا. ده‌یان‌ه‌ویست بیکه‌ن به‌فه‌زای سه‌وز! هیندیک به‌تلیس و کیسه‌به‌ده‌ست له‌نیو قه‌بره‌کاندا ده‌خولانه‌وه و کاتئ گوږی مردووه‌کانی خو‌یان ده‌دیته‌وه ئیسقانه‌کانیان کو‌ده‌کرده‌وه و ده‌کیسه‌یان ده‌کرد و ده‌یان‌بردن له‌شوینیکی تر بیان‌نیژن.

چهندم پی خوش‌بوو که‌سئ بیت و منیش کو‌بکاته‌وه؛ به‌لام که‌س

نه هات. بهردى قهبره كه م له لايه ك كه وتبوو، شكابوو... نيوم له سهر بهرده كه كال ببووه. بۆلدۆزره كه جاريكى تر گه رايه وه. بهردى قهبره كه پارچه پارچه بوو. ئيسقانه كانم له ژير تهوژمى بۆلدۆزره كه دا بوو به خاك و ئيتر له من نه نيوى مایه وه و نه شويننه واريك؛ ده لى هه رگيز له دايك نه بووم. به لام به وه دلخوش بووم كه خاكى گۆره كه م و ئيسقانه وردبووه كانم به ره گ و ريشه ي گول و داره كانى فه زاي سه وزدا ده گه رينه وه سهر دنيا و له ئالقهيه كى ترى ژياندا ده ترووسكينه وه.

پاز

بالندەيەكى سەير و سەمەرە بوو، وەك ھېچ بالندەيەك نەدەچوو. نازانم
لە كوئپرا ھاتوو، لە كام ولاتەو ھات و ئاسمانى تەسكى ژيانى منى ھەلبژارد.
لە سەرەتاو، پيىم وابوو، خەيالە، خوليايە، خەونە؛ بەلام كاتى، وەك
راستىيەكى زەق لە ژيانمدا، جىيى خۆى كردهو، ئىتر دلتيا بووم ھەيە و
كەتمان ناكري. لە سەر لقى گول نەستەرنى بەر پەنجەرەى ژوورەكەم
ھەلدەنيشت و چاوى دەبەرپە نيو ژوورەكەمەو. دواجار بالەكانى ليك دەدا و
ئسترانىكى بۆ دەخويندم. كاتى دەيچريكاند، چاوم ليك دەنا و لەگەل
دەنگيا، بەرەو ولاتە دوورەكان دەرپويشتم. بەم ھالىشەو ھەر كە دەستم بۆ
لاى رادەكيشا، لە شەقەى بالى دەدا و لەبەر چاوم ون دەبوو. لە كوئپرا
ھاتبوو، نەمدەزانى. بەلام ئەو ھەم دەزانى ھى ئەم ولات و وەرزه نيبە.
چووزانم! رەنگە رېنگاي ون كردبوو. رەنگە لە قافلەى بالندە كوچەرەكان
بەجى مابوو. بەلام بوچى، لە ئەم شارە گەورەدا، ھەوشەى مالى منى ھەژارى
ھەلبژارد بوو، ئەو ھەشم نەدەزانى! ھەر جوړيەك بوو، دەستى چارەنووس
ھينابوو ھەم نيو زستانی سارد و سپرى ژيانى من، ھەميشە نگەرانى ھالى بووم.
شەوانى تۆف و كرپو ھەم كاتى بەفر دەبارى، دلەم نەدەھات بەر پەنجەرەكەم
چۆل بكەم؛ ئاخەر ئەگەر زوقم و كرپو ھەم دلەم بچكۆلانەكەى لە ليدان
بختبايە... ئەگەر بمردايە؟ رشتەيەكى ناديار، ژيانى ھەرتكمانى لە يەك

گرئ دابوو. کاتی باران باله کانی ده خووساند، لهرز و یاو ده یگرتم. کاتی به فری له سهر و بالا دهنیشت، ددانه لهرزه ده یگرتم. لهوی، راست لهوی، له سهر لقی به فر لی نیشتووی نه سترهن ههلده کورما و به چاوه ره شه کانی لی دهروانیم. په نجره کهم ده کرده وه، بهو هیوا به ده ست له سرتخی هه لبرگری و بیته ژووره که وه. ته نانهت له نیو قه فه زه ی کتیه کاندا هیلانه به کی گهرم و نهرمم بو چی کردبوو. هیلانه که شی ده دی. به لام خوئی لی گیل ده کرد.

- شیته! چم لی ده که ی؟ ده ته وی منیش وه ک خوٚت شیٚت بکه ی؟

ته نیا ته ماشای ده کردم. وینه ی پیکه نینیکی بی ره نگم له نیو چاوه کانی ده دی. کاتی شیعرم ده خوینده وه، وه ک ئاده میزاد به وردی گوئی بو راده گرتم و باله کانی لیک ده دا. وه ک له شیعره که تی بگا. شهویک هات و راست له بهرام بهرمه وه، لهو دیو شیشه که وه هه لنیشت. ته نیا مهودای نیوانمان، بارستایی شیشه ی په نجره که بوو. سهری به شیشه که وه نابوو. رازیکی نهینی له نیو چاویدا، شه پۆلی ده دا. کوتم:

- بوچی نازارم ده ده ی |؟ ئاخر من ده بی چبکه م، بتوانم دلی تو به ده ست

بینم؟

سهریکی راوه شاندا. وه ک کچیکی سرک و سل، دوایی دهستی به خویندن کرد. ئاوازه که ی، ئه و شه و بونی فیراکی لی ده هات.

- بالنده جوانه که م! پیم بلئی. له کوپرا هاتووی؟ ناوت چییه؟ له م حه وشه

چژۆل و بی ده نگ و سارد و سره ی من، به دوای چیدا، ده گهرپی؟

* * *

ئیواره به کی خه یالاوی، که مژیکی خه ست، هه موو ولاتی داپوشیبوو، له سووچیکی ژووره که مدا، کتیم ده خوینده وه. له دهره وه، ده نگه هه را و هوریای خه لک ده هات. شوعاریان ده دا. ناو به ناو، شریخ و هۆری

دهسټرپټی تهنګ، دهنګی خه لکی ده خوارده وه. له بیرم نایه چ کتیبیکم ده خوینده وه. رهنګه رومانیکې میژووی بوو یان چیروکیکی ئه وینداری. بالنده له به یانییه وه رپښتېوو، له و کاته دا، وه ها غه رقی کتیبه که بووم، ته نانه ت بالنده کهم له بیر کردبوو. له پر یه کیک له قاره مانه کانی کتیبه که له بهر چاومه وه گیانی وه بهر هات بالای شه لای خوین بوو. بالنده یه ک له سه ر شانی هه لنيشتبوو و په یتا په یتا، له زه خمیکې قوولی سه ر شانی قاره مانه که خوینتی ده خوارده وه. خودایه! ئه م بالنده، هه مان بالنده سه یر و سه مه ره که ی خوّم بوو. نا، هه له م نه ده کرد. خو ی بوو. راسته که زوربه ی بالنده کان وه ک یه ک ده چن. به لام بالنده که ی من، له گه ل هه موو بالنده کانی جیهاندا جیاواز بوو، وه ک هیچ بالنده یه ک نه ده چوو.

- ده ته وئ به سه ره اتی بالنده که ت بزانی.

قاره مانې کتیبه که ت ئه مه ی گوت. زبانه م قفل بوو.

- ئه و بالنده، له فدوانه ی تو په، ژبانی تو بی بوونی ئه و بی مانایه. به لام تو

ئوت له خو ت تاراندبوو؛ به ره و ناو کتیبه کان راوت نابوو.

گوتم:

- ئاخر ئه و کییه؟ ناوی چییه؟

- ئه گه ر بوی بگه رپی ده یدوزیه وه. ئاسان ده سته مو نایی. کاتی بتوانی

بیدوزیته وه ده گه رپته وه بولات!

- ئاخر چو ن بیدوزمه وه، چو ن، چو ن...؟

گر مه ی ده سټرپټی گولله ی نیو کولان، قاره مانه که ی لی ون کردم.

شه و، نیوه شه و، به دهنګی بالنده که له خه و هه لسام. ده رکه ی

په نجه ره که م کرده وه. گه رابوو و له سه ر لقی به فر لی نیشته ووی نه سته ره نه که

هه لنيشتبوو. به دهنګیکې زور حه زین ده یخویند. له سه ر ما ده له رزا. خودایه،

بريا دەمتوانى كارىكى بۇ بكمە. ھاوارم كرد:

- زستانى ئەم ولاتە سارد و بىرپەحمە، بواری به هیچ بالندەیهك نادا،
دەمرى، دەمرى! تازە سەرەتای زستانە. چەند رۇژى دیکە له ئاسمانەوہ
نەفرەت دەبارى.

بى دەنگ بوو. به سەرسوورمانەوہ تەماشای دەکردم چاوەکانى پر بوون له
لۆمە و سەرکۆنە.

- چم کردووہ؟ بۇ لۆمەم دەكەى، تۆ خۆت ناتەوئى، من چ بكمە؟

* * *

رۇژىكىيان، بەيانى زوو، به دەنگى دەركە، له خەو ھەستام. دوو پياو، له
پشت دەركە راوەستا بوون. عەينەكى رەشيان له چاو و كەراواتى سووريان له
گەردن بوو.

- زەحمەت نەبى، بى ھەرا و ھوريا له گەلمانا وەرە.

- بۆكوى؟

- پرسياريش مەكە!

- ئاخىر من چم کردووہ؟

- روون دەبیتەوہ.

- كەوايە، ئيزنم بەدن، لىباسەكانم له بەر كەم.

- پىويست ناکا، زوو دەگەریتەوہ!

- ئاخىر من نايبى بزائم بۆ چى بانگ كراوم؟

- ئيمەش نازانين!

له گەليان رۇيشتەم و بى پرسيار و وەلام له زيندانيان ھاويشتەم. ھەرچەند
بىرم لى دە کردەوہ كارىكم نەگرددبوو. ھوى زيندانى بوونى خۆم نە دەزانى،
دواى ماوہيەك چاوەروانى بۆ ژوورى باز جووييان بردم. پياويكى كورتەبالا و

زگزل و سهرتاس، به دوو چاوی بۆق ئاسایی و له گلینه دهرپه پریو، له حالیکدا، شه لالاخیکی به دهستهوه بوو وه ژوور کهوت و ههر له بهر دهر کهوه لئی پرسیم:

- زور باشه! بی منگه منگ، بللی له کوئییه؟

- کئی له کوئییه قوربان؟

- راز! گوتم بی منگه منگ! ههر له سهره تاوه له که په وه هه شارت داوه؟

- نازانم مه به ستان چیه؟

- خۆتی لئی گیل مه که! هه مووتان وه ک یه ک ده چن. له ئه وه له وه هیهچ

نازان، ئاگاتان له هیهچ نییه، ده بن به عهره ب، به لام...

- باوه پ بکن، من ئاگام له هیهچ نییه.

- دیاره گیانت بو شه لالاخ ده خوری!

- ئاخر نازانم ئیوه چی ده لئین؟

- رازم ده وی؟ راز له کوئییه؟

- من رازیکم نییه ئاغا! ئیوه ده توانن، سه باره ت به من له جیران و

دراوسییان پرسیار بکن!

- زۆر باشه! ئیستا که ناتهووی قسان بکهی، که یفی خۆته.

ههستا سهه پێ و چاویکی له دوو نیگابانی بهر دهر که داگرت و گوئی:

- رازی له گهروو دهر کیشن!

چهپ و راست وه بهر شه لالاخیان دام. گینگلم ده دا و ده منالاند. دوای

ئه وهی ماندوو بوون بریندار و خویناوی به جییان هیشتم. یه کیان گوئی:

- به که لکی خۆته، جیگای رازمان نیشاندهی. هیشتا پشوم نه هاتبووه

سهه خۆ، کابرای بازجوو هاتهوه.

- زۆر باشه! ئازاریان داوی. داوای لیپووردنت لئی ده کهم. بری جار

که لله رقی ئەمانەشی بە دواو هیه. ئیمە حەز ناکەین جەنابت نارەحەت بکەین، بەلام ئەگەر سرتعیمان لەگەڵ نەکە...
گوتم:

- ئاغا! باوەر بکەن من لە قسە ی ئیو ه حالی نابم.

گوئی:

- چەند وەختە، رازت شار دۆتەو ه؟!

- من هیچ رازیکم نەشار دۆتەو ه! من مرو فیک ی ئاساییم، نە ئەهلی سیاسەتم و نە حەز لەم جۆرە کارانە دەکەم.

- ئە ی بۆ رازت حەشار داو ه؟

- رازیک لە کاردا نییە.

- تۆ زۆر کتیب دەخوینی؟

- بەلێ، کتیب دەخوینمەو ه!

- کەوا یه، پیاویکی هەلکەوتە ی و شیو ه ی نەینی کاری باش دەزانی؟

- ئیو ه سەبارەت بە من لە هەلەدان.

- من هەلە ناکەم، قەد هەلە ناکەم! راز لە نک تۆیە.

- هیچ رازیک لە ئارادا نییە.

- راپۆرتیان داوی.

- سیخو رە کەتان هەلە ی کردو ه!

لێپرسەر، بە شەللاخ، هیندیکی لە سەر و کاپۆلم کوتا و تفی لێ کردم و

قیژاندی:

- ئەحمەق! ئەو زبانه درێژت لە پشت ملتەو ه دەردینم.

هەمیسان، شەللاخ، شەللاخ!... لە ژیر بارانی شەللاخ دا هاوارم دەکرد و

دەلەرزام، هەموو گیانم، بریندار بوو و زووخی لێدەچۆرا. خودایه! چیان لێ

دەويستىم. كام رازم حەشار دابوو، خۇ پارزىكم لە دلدا نەبوو. زۆرم بىر لى
 كردهوه. رۆژىك بە كابراى بازجووم گوت:

- رەنگە مەبەستى ئىوہ ئەو رووداوه...

- بەلى، بەلى رووداوه... بلى، قسان بکە...

- بەلام پىم وا نىيە ئەم رووداوه رازىكى تىدا بى، ھەرچەند تا ئىستا جگە
 لە خۇم كەس پى نەزانيوہ.

- باشە، ھەرچى لى دەزانى بلى.

- بەلام... ناوى، ناز بوو نە راز! راستەكەى رۆژىكيان، لە پار كدا دىتمەوہ. لە

نىو شىشەيەكى سەربەسراو...

- شىشەيەكى سەربەسراو؟!

- بەلى، شىشەيەكى سەربەسراو. زۆرم پى سەير بوو. شىشەكە لە نىو

زىلدان كەوتىبوو. پىم لە شىشەكە كەوت. نالەيەكم ھاتە گوى. نالە، لە

شىشەكەوہ بوو. لىي ورد بوومەوہ، لە نىو شىشەكەدا، ناز، راوہستا بوو. ناتوانم

بلىم چەندە جوان بوو. ھەتا ئەو كاتەى گيانلەبەريكى وا جوانم بە چاو

نەدىتبوو، خۇى گوتى ناوى نازە! ھىنامەوہ مال، نامە تاقي ژوورەكەم بىرى

لى بکەنەوہ، لە نىو شىشەيەكى بەسراودا كچىكى زۆر جوان، قەت پەيكەرى

وينووست دىتووہ؟ پەيكەرى وينووسىكى بچكۆلانە كە بتوانى لە نىو

شوشەيەكدا جيگاي بکەيتەوہ؟! من ھەموو كات شىعرم بۇ دەخويندەوہ و

ئەويش جوانترين وشەى ئەوينى بە گويمدا دەچرپاند.

دواى ماوہيەك كاتى زانى رشتەى ئەوينى لىي ئالاندووم، ويستى

دەرکەى شىشەكەى لى بکەمەوہ. دەيگوت: ژيانت دەكەمە بەھەشتى خودا!

- تۆچت كرد؟

- من ئەوم، ھەروا، بەو شىوہ خۇش دەويست، حەزم نەدەكرد دەرکەى

شيشه كهى لى بكه مه وه. ههستم ده كرد شيشه كه بكه مه وه پرووداويك ده قه ومى. به لام ئه وه هه ده پارا يه وه و ده يگوت: ئه گه ر ده ر كهى شيشه كهى بكه مه وه، ده بيته نافر ته يكي ئاسايى و ده ر كهى به خته وه ريم بؤ ده كاته وه. عيشق و ئازا ديم بؤ دينى و... منيش كه زؤرم خو يش ده ويست، ئيتر خو م بؤ رانه گيرا و له شه ويكي سارد، كه توفان ده يگوراند و سه رما له شى زه وينى هه لاره هه لار ده كرد، ده ر كهى شيشه م بؤ كر ده وه... هه ر كه پى نايه ده ر وه، له پر... ئاخ!

- له پر چى؟ چ قه وما؟

- ناز، گورگ بوو، گورگيكي در، هه ر كه هاته ده ر وه، چوهه قالىي گورگ و به لووره لوور هيرشى بؤ هينام. پيش ئه وهى بتوانم به رهنگارى لى بكه م، له پشته وه، چه ند برينى كارى ليدام و ليدا رؤيى، زؤرى يى چوو، هه تا زامه كانم سارپژ بوون.

باز جوو، به توور هيه وه قيژاندى:

- ئه وه نييه، نا ئه وه نييه، ئه فسانه و چيروكم ناوى، راسته كهى بلى.

چاوم ليك نا و گوتم:

- جا كه يفي خو تانه، بمكوژن!

* * *

شهوك له ناكاو، ئاوازي بالنده كه م له پشت ميله ي ده لاقه ي سلولوه كه مه وه بيست، خودايه! خو ي بوو. چؤنى په يدا كر دبووم؟

- بؤ هاتوويه ئيره شيته! چؤن ئيره ت ديته وه؟

- من رازم! رازى تؤ...

ئهمه دهنگى بالنده كه بوو، به زبان هاتبوو!

- ئه وه رازه ي ئه وان له تويان ده وي، منم! ئه گه ر زار بكه يته وه ده مكوژن.

ماوهیه کی زۆره به دوامدا ده گهرپین، له ههر کوو بمدۆزنهوه، دهرفه تم نادهن. زۆر دهسپړیژیان لئ کر دووم، زۆر جار برینداریان کر دووم، زۆر جار له قهفه زیان به ند کر دووم، به لام گیانی خوّم پرگار کر دووه. ئە گهر من بکوژن، تویش ده مری!

- برۆ، رامه وهسته، برۆ ده تکووژن. له هه موو جیگایه کدا چاویان چاندووه، گوپیان داناوه.

- چاوه روانتم!

ئهمه ی گوت و له شهقه ی بالی دا و رۆیی. ناخ چه نده، اسووده بووم، راز، راز! بالنده ی نه خشین بالی ژیا نی من!

* * *

له دوا ی سالگاریکی درپژ، له رزیکی سارد و بهسته له کدا، به ره و مال ده گه رامه وه. ناوری که له دلندا بوو. ناوری گهرمی هیوا. هیوا ی دیداری راز. سالگاریکی درپژ، بیرم له ئە وه لاین دیدار له گه ل راز ده کرده وه. رازم له نیو په رده ی دلندا هشار دابوو، رازم له چاوی زیندانبا نه کان پاراستبوو. هیلانیه کم له رایه ل و پۆی ههستم له ناو دلندا، بۆ راز چی کر دبوو، کات به کاتی ژیا نم له گه ل خه یالی رازدا راده بوارد له دوا ی سالگاریکی درپژ، له وه رزیکی سارد و بهسته له کدا، به ره و مال ده گه رامه وه.

ههر که ده رکهم کر ده وه، مه لی بی ئۆقره ی نیگام به ره و لقی نهسته رهن هه لفری. لقه که شکابوو. راز له وی نه بوو. به پرتا و خوّم به ژوو ره که دا و هاوارم کرد:

- راز، راز!

ژوو ره که سارد و یاخی بوو. شیشه ی په نجه ره که شکا بوو. بایه کی سارد، له کونی شیشه که وه هوو ره ی ده کرد. هه وا خه ریک بوو، تاریک بی. ناخ

چهنده ههستم به تهنیایی ده کرد. سیگار یکم هه ل کرد. رادیۆ کۆنه کهی سه ر
تاقه که سه رنجی راکیشام. ده له رزام. له تهنیایی و سه رمادا ده له رزام. ئیستا
له ده ره وه به فر ده باری. دو گمه ی رادیۆ که م با دا. به رنامه ی ده نگ و باس بوو.
له پهر پشیله یه کی ره ش له نیو قه فه زه ی کتیبه کانه وه ده رپه ری.
پشیله یه کی خر و تاس و زکزل. به دوو چاوی بۆقاسا و ده رپه ریوه وه. ده م و
لیوی خویناوی بوو و زاری ده لسته وه. هاوارم کرد و هیرشم بۆ برد. خیرا
خۆی له کونی شیشه که وه ده رباز کرد. به ره وه قه فه زه ی کتیبه کان رام کرد.
ئاخ! بالنده که م، راز... له نیو هیلانه که یدا، که به ده ستی خۆم چیم کردبوو،
ئه نجن ئه نجن کرابوو، په ر و با له خویناوییه کانی و ولاتی دا پۆشیبوو، هیزی
ئه ژنۆم برا، که وتم، ده نگی شکانه وه ی دلی خۆم بیست. هه والده ری رادیۆ،
چۆنیه تی هه وای ولاتی راده گه یاند:

- گوینگرانی خۆشه ویست! تۆفان، سه رانسه ری دنیای گرتوو.

دنداری مندالیم

خهونم دهدی، له خه و راپه رپیم. له جیگایه کهوه با دههات. به فر به سه ر شکوفه ی گیلاسه کانی ئه وپه رپى باخدا دهبارى. نيزیکى دهروازه، مندالیم راپى ده کرد. چرایه کى به دهسته وه بوو، له شه نى تاریکدا. با، ئه و شیعره ی دوینى شهوى هونیبوو موه له گه ل خو ی ده برد. به ترسه وه له نوینه کهم روانى، له سه ر میزى پال نوینه کهم، دهفته رى شیعره کانم ئاوه لا بوو. کارایه ک به قه لثم نه ی خه ریک بوو شیعرى له لاپه ره کانىا ده نووسى. شیعریک که له بیرم نه مابوو. قه لثم دانه کهم ون بیوو. فانوس کوزا بووه!

چپه و سرتیه کهم بیست، له نیو باغدا، چهند کهس ی کۆ ببوونه وه. هه موو تازیه بار. له سه ر به ردیکى نووسراو، تابووتیک دانرابوو، له سه ر تابووته که به خه تیکى سه یر، شتیک نووسرابوو و له م لا و لای به رده که هیندى لاپه ره و دهفته رى خویندراو و نه خویندراو، به دم باوه سه مایان ده کرد. نه شه و بوو، نه رۆژ. به لام مرۆفه تازیه باره کان فانوسیان پى بوو. فانوسى ره نگا وره نگ. کاتى من گه یشتم، رپیان پیدام. له نیو لق و پۆى داره کانه وه ته ماشام ده کردن. ناسیاو بوون. هاوالانى دوور نيزیک. گوتم: شهوى به رده، به ردى (دانیشتنى ئیواران چای خواردنه وه یه) کهس گوپى له قسه م نه بوو. چوومه پيشه وه. ده رکه ی گران و قورسى تابووته کهم کرده وه، خۆم تپیدا خه وتبووم. له نیو تابووتدا چاوه کانم ترووکاند، دۆستانى ده ور و نيزیک نوشتانه وه

بمبینن. زهرده خه نه یان له سهر لئو بوو. بیگانه یه کیان له گهل بوو. ژنیک،
 ږووبه نده کی توری دهم و چاوی داپو شیبوو. به پەرۆش و ئه وینه وه. لئوه کانی
 جوولایه وه. سرته یه ک ده کا، به لام نابیسیم. دهنگی خوم ده بیسم: «ناخ!
 ئافره تی که به درییایی تمه منم چاوه روانی بووم، ئیستا هاتووه! کاتی که
 مردم، ههست به ژان و ئازاری ناکه م به لام بۆ ژبانی نه کرده م خه مبارم!».
 چاوه کانم ده بهستم، له پال تابووتدا راده وهستم، به کومه له ی تازه باران
 ده لیم: «هه ر ئه مه یه؛ هاتن و ږویین! دهست له خه بات هه لگرتن چاکه،
 به لام نا... ئه و ئافره ته مه بهن... مه یه ن!...» کهس گوینی له هاوارم نییه،
 ئه و ئافره ته له کوپیه؟

مندالیم ده بینم، فانوس به دهست، به دوامدا ده گه ری. با، ئه و شیعره ی که
 دوینی شه و هونیبوو مه وه له گهل خوی ده با هه تا له دهفته ری شاعیریکی
 دیکه دا بینوو سیته وه.

له دوا ی مندالیه تیم دا، به دوا ی با دا هه را ده کا، له نیو شکوفه ی
 گیلاره کاندایا. هه ر دوو کیان ون ده که م. ئه و ئافره ته له کوپیه؟ له پشت
 داریکه وه خوی حه شار داوه. یان له غوباردا ون بووه. بلایی ئه م هه موو ساله
 له نیو ژووره که م دا بووی و من نه مدیی!

ماندوو، به په له، ده گه ریمه وه بۆ نیو کومه له ی تازه بار، به پیکه نینه وه یادم
 ده که ن. له نیو تابووتدا، دیسان چاوه ده که مه وه به خوم ده لیم:
 «ده گه ریمه وه». هه لدهستم و داده نیشم. چاوه کانم، ده پروو کینم. به م لا و
 لادا ده روانم. راست ده بمه وه. تابووته که به جی ديلم. هیشتا به پیکه نینه وه
 یادم ده که ن. فانوسه کانیان کوژاوه ته وه. با، کایه ده کا. مندالیم دیار نییه و
 ده روازه ئاوه لایه!

دیمه وه بۆ ژووره که م. گه لا ژاکاوه کانی پاییزی له بن میچه وه ده بار.

دەچمە نىۋو نۆپنە كەم. دەگەپمەۋە بۇ نىۋو پېستە كۆنە كەم. ئافرە تەكە لە چەقى دەركەدا راۋەستاۋە؛ ھەلدەستەم. ديار نامىنى! ژوورە كە سەر و سوۋژن دەكەم. ماندوو لە گەرانىكى بى كەلك دەگەپمەۋە بۇ نىۋو نۆپنە كەم. ئافرە تەكە، پالى داۋە بە دەركەۋە. با، تۇرى سەر دەم و چاۋى ھەلدەداتەۋە. ھەول دەدەم دەم و چاۋى بىنەم. رووم لى ۋە دەگىرى، دەروا؛ دەبى بە غوبار. دلەم دەخورپى. رادەكشىم، چاۋەكانم لىك دەنەم، بايەكى پەرھەرا لە سەرم دەھالى. لەگەل خۇمدا، بەرز قسە دەكەم: «دەگەپمەۋە بۇدنياى لە خەۋ ھەستان! بىگانەيەك لە گەل خۇ... ھەرگىز ئەۋەى نەبووم كە دەمھەۋىست. كاتى لە خۇم دەروانم، خۇم ناناسم. ئەگەر بتوانم ئىتر قەت تەماشاي ئاۋپنە ناكەم، لە پېستى كۆنەدا ئاسوودە نىم. سەفەرىكى دىكەم بەم پېستەۋە بۇ ناكرى...».

لە پال تابووتدا راۋەستاوم. ئەۋەى كە لە تابووتەكەدا بوو (خۇم) دىتېبوو كە رۇبىشتېبوو. دەستەى تازىەبار، دەرۇبىشتەن. خۇم لە كوى بووم؟ دەركەى تابووت بەسترايوو. كى بەستېبووى؟ بانگيانم كەرد - بە ھاۋار - كەس نەيدەبىست. ھەولم دەدا، خەتى سەر تابووتەكە بخوینمەۋە؛ لە خویندن نەدەھات. خەتتىكى سەير بوو. لە بەردى حەك كراوم پروانى، پەر لە نەخشى تېكەلاۋ. ۋەك ھەزار ھەيوان لە ئەژدېھايەك ھالا بن. ئەژدېھايەك لە ئاسن! مندالىم لە بەر دەروازەدا، ئاۋرى ھەلكردبوو. با، شىعەرەكانمى بە دەنگىكى ژەنگ گرتوو، دەخویندەۋە، تازىەباران فانۇسەكانى دەستيان دە نىۋو ئەۋ ئاۋرەى كە مندالىم ھەلكردبوو، دەھاۋىشت. فانۇسەكان نەدەسسوتان، مندالى خۇم بانگ كەرد، نەيدەبىست؛ بەلام دەگريا. بەفر لقى دارگىلاسىكى شكاند. شكۆفەكان مندالىكىيان داپۇشى. با، دەگريا؛ گريانكى تال.

بۇ ناو تابووتەكەم پروانى؛ خۇم تېيدا خەوتېبووم. ئەۋ ئەۋ مىنى دىكە كە

رۆببوو، له کوپپه؟ بۆ ئاوره کهم پروانی. ئافره تی بیگانه، له گه ل منداله کهدا غه رقی شکۆفه و به فر بوو، یاری ده کرد. ویستم بانگی کهم. دوا ی ئه و هه موو چاوه روانییه. به لام ئه وه ی که ده تابووته کهدا خه وتبوو، چاوی کرده وه، قامکی بی ده نگی نایه سه ر لیوی؛ پینکه نی. سیمای وه مانگه شه وه ده چوو. جوان و له سه رخۆ. پیستی ساف و وه ک بلوور، ته ر و تازه و جه وان. به لام جه وان نه بوو. که وته سه رته و چه. ئه و شیعه ری ده خوینده وه که دوینئ شه و هۆنیبوومه وه؛ چاکم نه بیست. ده رکه ی تابووته کهم به ست. دهمهه ویست بگه یم به مندالییم که له گه ل ژنیکی بیگانه دا کایه ی ده کرد.

روانیم، نه ئافره ت بوو، نه مندالییم. با، راوه ستابوو. تازه باران ده گه رانه وه. بی فانووس، دهمهه ویست له نیویاندا ئافره ته که بدۆزمه وه؛ دیار نه بوو، یان هه بوو و من نه مده بینی. به په له گه رامه وه بۆ ژووره کهم. ژووره که هه ر ژووره که ی جارن بوو. به لام پر له به فر و شکۆفه ی گیتلاس، به فری پاییزی! هیشتا، کابرایه ک به قه له م نه ی، له نیو ده فته ره کهم دا، خه ریک نووسینه وه ی شیعه ر بوو. به دامای ده مروانی. ئاوری دایه وه. به سه رته شتیکی گوت. نه مزانی چی ده لی. خۆم بووم!

ماندوو، وه ک له سه فه ریکی دوور و درپژ گه رابییمه وه. به زگه خشکی، به ره و نوینه کهم چووم. خۆم تییدا خه وتبووم. پیر و په ک که وتوو؛ پر له چرچ و لۆچ. سام دایگرتم. ده رکه ی هۆده که ئاوه لا بوو، ئافره ته که، ده ستی مندالیکی گرتبوو، راوه ستا بوون. بۆنی عه تری له شی هۆده که ی کرده وه. وه رزی به هار... هه سه تام و به ره و رووی چووم. بوو به غوبار، له گه ل مندالییم دا... هه موو که لین و قوژینی ژووره که گه رام نه مدۆزه وه. ون ببوو. دۆش دامابووم. به فر ده باری: کلوو کلوو، سه ر و سیمای سیی ده کردم. دام له پر مه ی گریان، به ده نگی به رز.

کابرایهک له ناو دهفته ره که مدا شیعیری دهنووسی . به دهنگی گریپنه که م
سه ری هه لپری و به سرته گوتی :
«لییره یه ... لییره!»
خهوم دهینی . ئیستا وه خه بهر هاتوومه ته وه!

دەنگى ناشنا

نازانم قەت لە مندا ليدا ون بووى؟ لە بازارىكى گەورە و قەرەبالغدا، لە ناکاو دەستت دەستى باوک و دايکتى ون کردوو؟ ئەوان دەپۆن و تۆ بە تەنيا دەمىنيەو. بە ھەر لايە کدا چاو دەگىرى. باوەر بە تەنيايى ناکەى. بەلام ھىدى ھىدى دلە خورپى دەست پىدە کا. سام دەتگرى. ھەست بە غەريبي دەکەى. ھەست دەکەى چەقوى کارەساتىک لە گەردنت نزىک دەبىتەو. خەلک دىن و دەچن بە ناو يە کدا ژليوھيان دى. شان لە شانى يەک دەدەن. بە ھەشتا و ھەنگاو ھەلدينن. کەس ئاور لە کەس ناداتەو. بۆ ئەوھى رىگەى خۇيان خۇش کەن پال بە يە کترەو دەنين. بەرۆكى يەک دەگرن. يەخەى يەک دادەرن. جنيو دەدەن. ھەرا و ھوريا، بانگ و ھەلا، و زەنلەنا.

تۆ دلتنەنگ؛ دلتنەنگ لە ژىر سايەى بالى دالاشى ترسدا چاوھ چاو دەکەى. بۆ دايکت، بۆ باوکت، کەس نابىنى. ئىتر ئۆقرەت لى ياغى دەبى. بى قەرار و ناآرام بەم لا و لادا دەخولیتەو. دەکەوى، ھەلدەستىەو.

من ھەر لە مندا لىيەو ون بووم. لەپەر ھەستم کرد دەستم لە نيو دەستى گەرمى باوک و دايکەمدا نەماو. تەنيا، سام گرتوو، ھەلتروو شکام. لە ئامىزى تەنيايەكى بى سەر و بن، لە بازارىكى قەرەبالغدا. ھەر لەو کاتەو تا ئىستا، لەو بازارە درىژ و بى برانەو ھەدا خوار و ژوور دەکەم. چاو دەگىرم، دەکەوم و

هه‌لده‌ستمه‌وه. هیندی جار، له پشته‌وه، یه کیک وه ک ناشناکانم ده‌بینم. برووسکه‌ی هیوایه‌ک دلّی تاریکم پروون ده‌کاته‌وه. پر له تاسه، به دوایدا راده‌که‌م. لوی داوینه‌که‌ی یان شاقه‌لی که‌واکه‌ی ده‌گرم. بانگی ده‌که‌م. به‌لام کاتی ناوړ ده‌داته‌وه، دوو چاو وه‌ک دوو تیکه سه‌هۆل پر له نامۆی و بیزارى لیم ده‌روانى.

له زهمانی ون بوونمه‌وه، په‌نگه هه‌ر له هاتنه دنیا‌مه‌وه، تا‌کوو ئیستا، له‌م بازاره‌دا سه‌ر‌گه‌ردانم. هاوار ده‌که‌م. زایه‌له‌ی ده‌نگی خۆم ده‌بیس‌مه‌وه. به‌لام ده‌مه‌وی ئه‌گه‌ر بریاری چاره‌نووس وایه که ناشناکانم نه‌دۆزمه‌وه. لانی‌که‌م شه‌قلی ئەم چوار چی‌وه‌ی به‌ستراوه بشکینم و پێ له‌م بازاره ته‌نراوه بنی‌مه ده‌روه. به‌لام هه‌ر‌چه‌ند ده‌که‌م ری‌گه‌یه‌ک نادۆزمه‌وه. ده‌لیی دنیا هه‌ر ئەم بازاره تاریک و درێژه‌یه.

زۆر جار خۆم به‌کۆلانی‌کدا کردوه. پیم وابووه ئەم کۆلانه بواری‌که و ده‌توانم ده‌ی لێ‌وه بکه‌م. له‌خۆشیان شا‌گه‌شکه ده‌بم. به‌لام له‌پر دیواری‌ک له‌به‌رامبه‌رمه‌وه شین ده‌بی. وه‌ک شووره‌ی قه‌لاچه‌ی ئەو دیوانه‌ی له‌ئەو سانه‌کاندا بیستوو‌من. دیواری‌ک و خه‌تیکی دروشت و ناحه‌ز «کووچه‌ بن‌به‌سته!»... ئاخ! هه‌موو، هه‌موو کووچه‌کانی ئەم ئاقاره بن‌بست و بی‌بواره. ئاخۆ ری‌گه‌یه‌ک نییه؟ هاوار ده‌که‌م، هاوار ده‌که‌م. ماندووم، جه‌سته‌م هینده‌له ژیر پێی ری‌بواراندا پێ‌شیل بووه، ئه‌هیکم پێ‌وه نه‌ماوه. جه‌سته‌م بۆ‌ته کی‌لگه‌ی برین. دل‌م به‌تان و پۆی جال‌جالۆ‌که‌ی ته‌نیایی ته‌نراوه.

ری‌بواران لیم ده‌روانن، به‌جاده‌سارد و سه‌هۆلی‌یه‌کانیان، وه‌ک گیانه‌به‌ریکی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌یان دیی. زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک زاریان داده‌پچرئ. شانیک‌ی بۆ هه‌لده‌ته‌کینن لی‌ویک خپج ده‌که‌ن و درێژه به‌ری‌گه‌یان ده‌ده‌ن.

هه لکور ماوم. سه رم خستۆته كۆشى تهنيايى و له زينده خه ودام. خوڤن له دلّم ده چۆرئ و چاو ده يده لئىنى. له پر دهنگىكى ئاشنا، وهك خورپهى نهرمى رۆحى ئاو، وهك سروهى بلاوئىنى نيو دارستانى به هار، وهك سرتهى گول و جريوهى ئهستيره و... چرپهى پئى په پووله. وهك خورپهى دلئى دلدار له سيلهى ژوانگه، گۆمى بئ دهنگى تهنيايى و سه رساميم ده شله قئىنى.

- هۆ ئاشنا! من ليرهم. له من ده گه رپى، من ليرهم، وه ره!

دلّم داده خورپى، هه لدهستم. خۆم له تۆز و غوبار ده ته كئىم. بالندهى نيگام به ناو خه لكدا له شهقهى بالّ ده دا. ليشاوى خه لك، تووره و بئ به زه يى، هيرش كهر و پرووخينه ره؛ ده گه ريمه وه. به پيچه وانهى ره وتى خه لك، ته وژمى لافاو ده شكئىم. به شوڤن دهنگه كه دا ده گه ريم. ئه و دهنگه له ده خمهى خه لوتى ده رووندا دهنگ ده داته وه. زايله ئى شيرىنى رۆحى بئ ئۆقره كر دووم. ده لئى ئه م كوئستانه، له دواى ته مهنىكى دريژى بئ دهنگى نايهه وئ ئه م دهنگه له ده ست بدات.

- وه ره ئاشنا... به شوئنتا ده گه رام. ماندوو بووى؟ وه ره كۆرپه غه ربه ون بووه كه م!

كه وتووم. له ژير لافاوى سامناكدا كه وتووم. پئ له سه ر دلّم داده نئى. چقلى ژير پيلاوه كانيان به چاوما ده چه قئىن. هه ولّ ده دم هه لستمه وه. پاسه وانئىك مۆرم ليده كا. پئده كه نئى. دندانه ره ش و كرم خوار دووه كانى نيشان ده دا. پشت به خۆر راپه ستاوه. سيبه ره كهى هئنده دريژ و پانه هه موو بازاره كهى داپوشيوه. هه ست به سه رما ده كه م. وهك نۆبه تى. گيانم شه لالى عاره قه و خوئنه. ددانم يهك ناگرن، دهستم له گۆ چوون، ئاخۆ هه وا سارده يا من ده ترسئىم. هه وار ده كه م.

- رپنگه لئ مه گرن! به ئيلن با برۆم... بانگم ده كا. له ميژه ونم كر دووه. له

کوئیہ؟ دەنگی لە کوپۆه دی؟ تۆ نازانی ئاغا، خانم؟ تۆ نازانی؟ بانگیان کردم... بانگیان کردم.

کەس وەلام ناداتەو. دەلیی هەموو لالان. بە خۆم پێدەکەنم. گیل گەوج! مەگەر ئەو قفلانە نابینی؟ نابینی هەر یەکە و قفلێکی بە زارەوێه؟ بە پێچەوانەی رەوتی خەلک رێی دەکەم. پاسەوانەکە تێم دەخوێ. - ھۆی نەزمەکە مەشیوینە، دەگەرپی وەک بنیادەم بە رینگای راستدا بڕۆ. پشت بە خۆر ڕاوەستاو و سیبەرەکە ی هیئە پان و درێژە هەموو دنیای داپۆشیو. کللیکی گەرەوی لە قوولابی باتۆنەکە ی ھەلواسیو، کللیک بە ئەندازە ی هەموو قفلەکانی دنیا. خەریکم بگەرێمەو. بە خۆم دەلێم: خولیا یە... خەیاڵ!

- ئاشنا! دلت مەگۆرە... من لێرەم... وەرە... لێرەم!
چاو دەگێرم. دلەم خەریکە دیواری سینگم کون بکات. رۆحم خەریکە لە شەقە ی بال بەدات. لەپر، خاوەنی دەنگەکە دەبینم، ئەو تە، خۆبەتی! ڕاوەستاو. نەک لە چوارچۆیە ی بازاردا، لە خەیاڵیشدا ناگونجی.
ھەست دەکەم بە شوینی ئەودا هەموو رینگاکانی دنیام بڕیو. هەموو کات و ساتەکانی ژیا نی تالم بە دوا ی ئەودا ئەم بازارە قەرەبالغەم سەر و سووژن کردوو. ھەست دەکەم ھەر لە یەکەمین رۆژی پیکھاتی ئەم جیھانە لە تەکیا ئاشنا بوومە و ناسیومە. ھەست دەکەم کارەساتێکی دلتەزین لێکی جودا کردوونەو... تەو تە... ڕاوەستاو... بەلام لە کوی، نازانم، ناتوانم. جینگەکە ی دیاری بکەم، لە کوئیە، لەسەر سەری دنیا؟ لەسەر دوندی بەرز ی ئاوات؟

پاسەوانەکە بە توورە یی لێم دەروانی. یەک بە خو دەزریکینم. پێخاوس و پروت، بەرەو پرووی ھەلدێم. وەک رۆحیک ی ئازاد و رەھا. زرینگە ی

زنجیره کانم له ژیر گونبه زى بازاره که دا دهنگ ده داته وه. خه لک به سه رسوورمانه وه چاوم لیده که ن. رهنگه به شیتیم بزنان. من ده زریکینم. قفلی زارم شکاوه. به پیچه وانه ی رهوتی خه لک هه لدیم، ده که وم، هه لده ستمه وه. پاسه وان له فیتوو که که ی ده توورپینی. خه لک رهنگی ترسیان له سیمانیشتوو ه. هه ست ده که ن کاره ساتیک به ریویه. پاسه وان هه را ده کا: - بیگرن، بیگرن. هو ی بشیوه بگرن! یاساشکین بگرن! یاخی! یاخی! یخی! یخی! یخیه بگرن!

- ئیستا باش ده بینم، له سه ر بورجیکی کۆن راوه ستاوه. بالای به قه د بالای هه موو ئاواته به دی نه هاتوو ه کانم بلنده. ریکوه ندیکه له سیمای هه موو ئاشنا ون بووه کانم. له پلیکانی بورجه که وه سه ر ده که وم. پلیکانه کان سوورن. باریکه ی خوین... خوین... خوین... ده لئی دلۆپ دلۆپی ئه وه هه موو خوینه ی به دریزایی میژوو رژاوه لیره، له سه ر ئه م پلیکانه قه تماغه ی به ستوو ه. ئه م بورجه کۆنه له کام دوندی میژوو. له کام قۆناخی جیهاندایه؟ چوار هه نگاو... سی هه نگاو... دوو شه قاو... باوه شی بو ده گرمه وه. ئاخ ده لئی شیه ی ئافه رینش و پوخته ی هه موو جوانیه کان ه. شیرین شیرین پیده که نی. ئامیزم بو راده گری. شریخه یه ک و... ئازاریکی شیرین له سنگمه وه تیده په ری. قه لچه ی دلیم ده روو خینی. خۆم ده هاویمه ئامیزی. ده ست به سه رمادینی. به سنگمه وه ده کوشی.

- کۆرپه غه ریه ماندوو ه که م!

خه ویکى خو ش، چاوه کانم پر ده کا له رهنگ. بالنده یه کی بی ئۆقره له ده روونمه وه سه ری هه لبرپوه و بو شینایی ئاسمان ده روانی. دهنگی پاسه وانه که له ئه و په ری دنیاوه ده بیسم.

- له ئیوه، هاوشاریه ئه رک ناس و به ئه مه گه کانم له بهر سزادانی ئه و

ياخيه ئه شقيايه سپاس ده كه م. ئيتير كار ته واوه، تكايه بگه پنه وه سه ر كار و
ژياتان.

كەسىكى وەكەن

لە ھەموو شوپىن و كاتىكدا، لەگەلمدايە. لە مال، لە شەقام، لە ژوورى كار. وەك سىبەرىكى گران وە دواى ھەنگاوە كانم دەكەوى. رەنگە پىتان سەير بى، ئەگەر بلىم، ھىندى جار، ئەوئەندە لىم نىكە، دەنگى ھەناسەكانى لە دەروونمەو دەبىسم. باش لە بىرم نىيە چۆن پىي نايە ئاقارى ژيانم. ھەست دەكەم ھەر لەسەر پىكى ژيانمەو لەگەلمدا بوو. ئىتر خووم پى گرتووو. بۆتە ئوبالى ژيانم. برى جار بۆ ماوەيەك ون دەبى، بەلام زۆرى پى ناچى و ھەمىسان، كاتى چاوەروانى ھاتنەوھى ناكەم، سەر و سەكوتى پەيدا دەبىتەو.

ئىستا لەم شەوھەنگە نووتەك و تارىكەدا، كە باھۆز دەلوورپىنى و دەلىي ھەزاران چەقەل مالاكەيان گەمارۆ داو، لە پشت شىشەى پەنجەرەكەو، سەرى بە شىشەكەو نووساندوو و بە چاوە ئەبلەق و دەرىپەرپوھەكانىو، لە ھالىكدا دەلەرزى و ھەموو گىيانى تەر بوو، لىم دەروانى، نىگاي پر لە پارانەوھە، دەپھەوى رى بدەمە ئىو ژوورەكەمەو، سەرەراى ئەو ھەموو نەفرەتە، دلم پى دەسووتى. ئەو لە سەرما دەلەرزى و ھەموو گىيانى من كەوتۆتە مچور كە و مورۆژيانە. بەزەيىم پىدا دى، پەنجەرەكەى بۆ دەكەمەو. بە ھەشتا و خۆى بە ژوورەكەدا دەكا و لە پال سۆبەكەدا ھەلئەكورمى!

– چىت لە گىيانى من دەوى، بۆچى دەست لە سەرم ھەلئەنگرى؟

پیدەكەنى. وهك ماری هەتاو لیدراو دەبووژیتەوه. دەلی:

- پیت وایه بوومه ته سهباری ژیانته؟

- سهبار؟ نا... بووگیتە به لای گیانم، گوڤت گوم كه، ههز ناكهه.

- بۆ؟ مهگەر له كوێوه هاتووم، گوڤم گوم كهه.

- له ههه جههه ندهميكهوه هاتووی.

- له خۆت بروانه، تا بزانی جههه ندهم له كوێیه؟

پیدەكەنى و درێژه به قسه كهی دەدا.

- ئۆف! تۆ چ براهیه کی بێرهم و نامیهره بانى!

به قامکی شادهی ئاماژهه بۆ دهكا.

- بۆ هههركوێ بچی، لهگه لئدام. قهت له دهستی من رزگار نابى. توووره

دهبم. مسته كوڵه يهك له بن ههنگه لی دهكوتم. پیدەكەنى. دللم تهژی

نه فره ته. ههز ده كهه، لهت-لهتی كهه. ههز ده كهه گهرووی بچویم. كه

هۆشيار ده بمهوه، چاوه كانى سوور هه لگه راون، كه وتووته هه ناسه برکئ؛ به

قرخه قرخ دهلی:

- ده تهوێ بمکووژی، دهی بمکووژه!

هینده مه زلومه، دللم پینی ده سووتئ، به تف نیو چاوانی سواخ ده دههه.

ده له رزیم و دللم بوته جههه ندهمی نه فرهت. بیر له كوشتنی ده كه مهوه.

* * *

خیزانم دهلی:

- بریار بده، یا ئه وه لبریره، یان ئیمه!

دۆست و برادر، کاتی پیکهوه، ده مانینن، پروویان لیم وه رده گیرن.

منداله کانم کاتی ئه وه له گه ل من ده بینن، ده سلهمینه وه. كهس دانى خیری

پیدا ناهینئ. کاتی له گه ل مندایه، نه فرهت و توووریهی خه لک منیش

دەگرېتەوه. خۆيشم لىي بېزارم. بەلام خۆى بەسەر ژيانمدا سەپاندووه. دەلىي، ناتوانم لىي جيا بېمەوه. بۆ ھەر كويى دەرپوم لەگەلمدايە. خۆم لىي دەشارمەوه، دەمدۆزىتەوه.

شەويك، خەونىكى سامناكم دى. يەكەم جار بوو، وەھا خەونىكم دەدى. سەر تا پام شەلالى خوين بوو. خەنجەرېكم بە دەستەوه بوو، لەسەر سەرى تەرمېك ڤاوەستا بووم. سىنگى ھەلدرا بوو. تەم و مژىكى خەست سىماى تەرمەكەى داپۆشيوو. تەرمېكى بى سىما، بۆنى گەنيوى تۆپيو لى دەھات. بۆنى زلكاو، نووشتامەوه، دەمويست بزانم كىيە. لەپەر چاوكەى زامى سەرسىنگى كرايەوه. دەروونى تەرمەكە وەك موبالېكى پر لە پىسى دەچوو. زرىكاندم، بېدار بوومەوه.

* * *

مۆتەكە، سەوارى شانى خەوم بيوو، ھەموو شەوي، ئەو خەونە سامناكم دەدى. بە دەستى خويناوى، تەرمېكى كوژراو، مژىكى خەست. زرىكەى رۆحىكى پر لە ئازار، نازانم ھۆى ئەم خەونە سامناكە چىيە، ريشەى لە كىيە خالى ژيانمدايە. دەلىي فىلمىكى كورتە و ھەموو شەوي دووپاتە دەكرېتەوه. دەيناسم و نايناسم. سىما ونە، بە پەلەپرووزى، دەمەوي تەم و مژەكە بپەويتمەوه، بەلام ناوبەناو، مژەكە، نەختى، نەختى دەروى، ھەر چاوەكانى دەبىنم، چاوەكانى. ئەو دوو چاوە، چەند ئاشنايە، لە خۆم دەپرسم، بۆچى كوشتوومە. ھۆيەكەى نازانم. ھەلدېم، دەزرىكىنم و ھەلدېم. پۆلىس، زىندان، سىدارە... لەبەرچاوم ڤەت دەبن؛ دلەم خەرىكە دىوارى سىنگم كون بكات. قاچم دەلەر زىن. ھاوار دەكەم. لە خەو ڤادەپەرم. عارەق سەراپاي تەر كر دووم. تەماشاي ژيانم دەكەم. ھەموو لاپەرە ڤەش و سپىيەكانى دەدەمە لاوہ. ھۆيەك ناينم بۆ پياو كوژى. ھەرچەند ژيانىكى پر لە رووداو و

کاره ساتم بووه، به لام دلّه ساکاره کم، ناتوانی شوینی گه لاله ی قه تل بی. ئەوی ئەو تهرمه، تهرمی کییه.

* * *

کاتی ئەوه هاتوو، خۆم له دهستی ئەو هه قاله به دکاره م پر زگار بکه م. گیانم گه یشتۆته سهر لیوم، کاسه ی سه برم پر بووه، چ به لای دنیایه به سه رما هیناوه. ئەو هه موو ساله م گوارا کردوو. ده یان که ره ت ویستوو مه بیکوژم، ته نانه ت خه نه ر م لی هه لکیشاوه، به لام هه موو جاری دل م ری ی نه داوه. وه ک بزانی له دل ما چ ئو غله مه یه که، رشقه نم پی ده کا. فیکرم ده خوینیته وه. له گه ل بچوو کترین ئاخوتن و بزاونمدا ئاشنایه. زاری داده پچری:

– له بارتا نییه، نا، ناتوانی، پیاوی دهوی، تو مال ئەم قسانه نیت!

زۆر وه ک من ده چی، ده لئی سیوکیکی و له نیوه راستدا قاشیان کردوو. زۆر کهس له یه ک جیامان ناکه نه وه. ته نانه ت باوک و دایک و ژن و منداله کانم زۆر جار دو چاری هه له ده بن. کاتی کاریکی ناحه ز ئەنجام ده دا، به جیی ئەو لۆمه ی من ده که ن. وه ک من ده جوولی. وه ک من جل و به رگ له به ر ده کا. ته نانه ت ره نگی لیباسه کانی من هه لده بژی ری. هه موو کردوه کانی وه من ده چی؛ سیوکیکی له ت کراوه، نیوه ی ساغ و نیوه ی کر مۆل! به لام چاوه کانی... چاوه کانی... خودایا، بو تاکوو ئیستا سه رنجم نه دا بوو. ئەم دوو چاوه زه قه، چاوه کانی تهرمی کوژراوی خه ونه کانمه! ته نیا جیاوازی نیوانمان له ئاکارماندا یه. به بی خو هه لکیشان. من مرؤقیکی خه راب نیم. دل م پر له مه حبه ت و خو شه ویستییه. خیزانه که م خو ش ده وی. منداله کانم خو ش ده وی، ژیانم خو ش ده وی. ده مه هوی پاک و خاوین در یژه به ژیانم بده م. به لام به پیچه وانه ی من، ئەو، نوقمی کردوه ی ناحه ز و فه ساده. بی ئابروویه. بی که سایه تییه. ئاسان ئاسان درؤ ده کا. له سه ر

خه لک کلاو داده نی. هەر که چاوی من دوور ده بینئ، پروو له خه راپه کاری ده کا. چاچوله باز و فیله زانه. کاتی لومه یده کهم، پاساوی کاره که ی ده داته وه؛ ده لی:

- ئاکار ریژه ییه. هەر کاری ویژدان قه بوولی کرد، کاریکی دروسته، بار و دوخیش کار ده کاته سهر ئاکاری مروف. ته نانهت دزیم لی ده کا. له زگی منداله کانم ده برئ. گیرفانم خالی ده کا. تلیاک ده کیشئ! له گهل لات و تا قمی چه قاوه سو هه لس و کهوت ده کا. ویل و خو پرییه. رهنگه بلئی: ده ی باشه، کاتی وابه، بو له گهلیدا دریژه به دو ستایه تی ده ده ی؟ نازانم.. نازانم! ئاخ زو ر شتی هاوبه شیشی له گهلما هه یه. کاتی ده پخمه گیر و گاز، وه ک مندال ده گری. برئ جار، له به رانبه رمه وه چوک داده دا، که وشه کانم راده مووسی و به چاوی فرمیسکاوییه وه ده پارێته وه:

- بمکووژه، تکات لی ده کهم بمکووژه... خوت رزگار که!
به مجوره، خو مه زلووم کردنه، دلیم راده گری، کاتی خه تا و تاوانیک نه نجام ده دا، یه کراست دین و یه خه ی من ده گرن. نه و کاته، گو پری خو ی گوم ده کا و من ده بیه به ته له وه. هه رچه ند سویند ده خو م کس بروام پی نا کا. نازانن ئیمه دوو که سین. زرو جار له بری نه و که و توومه زیندان. له زیندانا، قهت سوراعم نا گری. هه ست به هه سانه وه ده کهم. کاتی ئازاد ده بیه هه ول ده ده م خو می لی بشارمه وه. دو ست و برادر، نه وانه ی به بو نه ی دو ستی له گهل نه وایم تارا بوون. هه میسان له ده ورم کو ده بنه وه. سه رم داده خه م و خه ریکی کار و ژیان ده بیه. به مال و ژیانم راده گم. به لام له پر ریکه و تیکی ساده نه و نابه کاره م له گهل ریک ده خاته وه. خاله بی هیزه کانی ژیانم ده ناسی. له گهل هه ستمدا گه مه ده کا. هه میسان له گهل خو بیه ده خا. کاتی چاو ده که مه وه، هه یه وو!

ئىستا، تەماشای بکه! له پال سۆبه کهدا هه لکورماوه. گهرمای سۆبه که بووژاندوو به تەوه. وه ک ماریکی هه تاو لیدراو.

چاوم برپوه ته چاوی. ئەو دوو چاوه زهقه نه فرهت لیکراوه. بىر له دواکه رتهی ئازادیم له زیندان ده که مه وه. کاتی ده رکه ی زیندان کرایه وه و پیم نایه ده ره وه، وه ک شهیتان، له به رانبه رمه وه راوه ستا بوو. پیکه نینیکى ناحه ز له سه ر لیوی بوو. ددانه رزیوه کانی نیشاندەدا. چاوه پوانم بوو. پر له نه فرهت و توور ه یی بووم. له بری ئەو چوو بوومه زیندان، ته نانهت بریکاره کم نه یه توانی به دادگا سه لمینى، تاوانبار من نیم و نه فرهت لیکراویکی وه ک منه. به پیکه نینه وه به ره و رووم هات. ئامیزی بو راکرتم، چه قۆیه کم تا ده سته له سینگی چه قاند. که وته زه وی، پاسه وانه کان لیمان ده پوانین. خه لک ده هاتن، به بی سه رسوورمان له ته رمه که یان ده پوانی و راده بووردن. کاتی کوشتم، ده تگوت باریکی گرانیان له سه ر شانم کردۆته وه. ژن و منداله کانم له ئەو بهر شه قامه که وه راوه ستا بوون. ئەو جا، ژنه کم به رووگه شی و شادییه وه پیشوازی لی کردم. منداله کانم له ئامیز گرت و به ره و مال گه راینه وه. ژنه که م گوتی:

- سویند بخۆ، ئیتر ناچی به دوایدا.

گوتم: بوخۆت دیتت. مرد، سینگم هه لدری.

گوتی:

- ئەو سه گه، ههوت گیانی هه یه.

گوتم:

- دلنیا به، مردوه.

به لام ئەوه تا، له پال سۆبه کهدا هه لکورماوه. چۆن زیندوو بۆته وه؟ زاری

داده پچری.

- بۇ سبەينى چ بکهين؟

بۇنى گەنيوى جانەوهرىكى تۆپپو له زارى دى.

- ماندووى، زۆر ماندووى، سبەينى پىكەوہ پياسەيەكى بۇ دەكەين،
دوایی... خەريکم دەلهرزىم... پىندەكەنى.

- نيازت به حەسانەوہيە، شوينىكى باشم پەيدا کردوہ. ژيان سەختە؛ کار
و کار و کار... پياو ماندوو دەکا. پياو ناوبەناو نيازى بە... ھەيە. سبەينى
پىكەوہين، دنيا فەرامۇش دەكەين. لەمپژە، لەو کاتەوہ ليک براوين، ئيتر
قسەکانم نەدەبيست. لەپر ھېرپشم بۇ برد. دوو پەنجەم لە گەرووى توند کرد.
وہک چەقەل دەيلووران، دەينووزاند... پەلەقاژەي دەکرد. لە چاوەکانى ورد
بوومەوہ، چاوەکانى چاوى تەرمى خەونەکانم؛ ھەولى دەدا خۇي لە دەستم
رژگار بکات. سۆبەكە لەگەل خۇي كيش دەکا. نەوتى سۆبەكە دەرژى، ئاور
كلپە دەبەستى، وەك مندالپىك دەگرى و دەلى:

- لىم بىزار بووى، باشە، بمکووژە... بمکووژە!

سىما مەزلوومەكەى خەريكە پىم سست دەکا. چاوەکانم ليک دەنپم و
زۆتر گەرووى دەگووشم. دەكەوى. ئاور ژوورەكەى کردۆتە جەھەندەم.
دەيخەمە نيو ئاورەكەوہ و خۆم لە پەنجەرەكەوہ دەرباز دەكەم. بە ھەموو
ھيژمە بەرەو مال ھەلديم. خيژانەكەم چاوەپروانە، دەنگى نووزەي لە
دوورەوہ دەبيسم، ئاور دەدەمەوہ، ئاور بەرەو ئاسمان ھەلكشاوہ، شەو لە
كۆتايىدايە، گزنگى تيشك لە ئاسۆي بەرانبەرمەوہ، ھەوالى ھەلاتنى رۆژيكي
نوى دەدا...

تابو

له بیابانیکدا، جادهیه ک مژ و تهماوی، هه تا ئه به دیهت... برووسکه یه ک له ئاسمانه وه تا زهوین داکشابوو؛ له و جیگه یه برووسکه ده گه یشته زهوین، وه ک کاره ساتیک پرووی دابی، وابوو... کاره ساته که چی بوو؟ پروون نه بوو. هه موو شتیک له ناو ته م و مژدا له ژیر پهرده ی رازیکی نهینی داشاردابوو. ئاسمانیکی چاوتال، به سهر ناقاره که دا تهژی له ههوی، هه وری پرش... کات نادیار بوو.. تاریک و پروون. هه وره کان چر و پر تیک چرزا بوون. به فر ده باری، جاده و بیابان وه ک نه ندامیکی راکشاو، له کفنی به فر پیچرابوو. له نیوه راستی جاده، خوینیکی زور پرزا بوو. جه مسهر برووسکه و زهوین سهرچاوه گی خوینه که بوو. ئیدی تا چاو هه ته ری ده کرد، په له په له خوین بوو، تا ده گیشه سهر چاوه گی. دوو په له خوینی گهش ته ریب له گه ل هیلای برووسکه دا، به ره و ئاسمان ئه چوون. وه ک دوو بالنده ی سوور. له سهرچاوه ی خوینه که وه، تا پویه ک که له هیچ نه ده چوو، کیشرابوو. شکلی نه بوو. ته نیا چه ند هیلای خوار و خیج.

کاتی له ته ماشای تالیوکه بوومه وه، بو ماوه یه ک به بی ده نگی چاوم له جه عفر بری و دواپی گوتم:

- تی ناگه م. نازانم ده ته وی چی بلای!

به دم پیکه ونینه تایبه تییه که ی خویه وه گوتی:

- راستت دەوئى، خۆشىم نازانم! دەزانى خەرىكم نەختەنەختە بەرەو
پۇست مۇدنىسىم دەپۇم!

- گوايە پىت وايە ھەر بەرھەمىكى بى مانا و رەمەكى و دوور لە زەين
دەچىتە نىو خانە و سەبكى پۇست مودنىسىمەوہ؟!
- ئەى چۇن! ئەمانە دەلەين پىئوست نىيە خەلك لە مەبەستمان بگات.
ئىمە بۇ بەرەكانى داھاتوو دەخولقىنين! سىگارىكى گىراندى؛ مژىكى قوولئى
لىدا و...

- لەم قسانە گەپئى. ئەم جۆرە پاكانە ھونەرىيانە بۇ فرىودانى خەلكە.
چەواشە كەردنى ھونەر و ئەدەبىياتى دەروەست و پرۇپاگەندە بۇ سەلماندىن و
داسەپاندىنى ھونەر بۇ ھونەرە. لىي گەپئى. بەلام ئەم تابلۇيە... رەنگە زۇرت
پى سەير بى. دوتىنى شەوئى، دواى نىوہشەو لە خەو راپەرپىم. لە بىرم نايە،
رەنگە خەونىكى ناخۇش راپىہراندبىتەم. جۆرە بى قەرايىەكى سەيرم ئاوقە
ببوو. ھەرچەندەم كەرد و كۇشا خەوم لى نەكەوتەوہ. وەك دەستىكى نادىار
رامكىشى بەرەو كارگاگەم چووم و لە بەراپەر بوومەكەوہ دانىشتەم. ھەروا كە
چاوم بربووہ بوومەكە ھەر ئەوہى دەزانم فلچە و قەلەمەم ھەلگرت. كاتى وە
خۇمدا ھاتمەوہ و چاوم كەدەوہ، ئەم شتەم كىشا بوو؛ وەك كەسى دەستەم
بگرئى و سەر و خوار و راست و چەپى پى بكا. مەن ھىوادار بووم، تۆ شتىكى
لى ھەلكىپتى.

گوتەم:

- ھەر لە خەونىكى ئالۇز دەچى و ھىچى تر.
- نا، مەن پىم وايە قسەى تىدايە. بەلام قسەكە ناتەواوہ، بە ئاكام نەگەيوہ!
- باشە، دانىشە و تەواوى كە.
- جا چۇن؟ كاتى نازانم سووژەكە چىيە و چۇن ھاتووہ. سەير ئەوہيە كاتى

تەماشای دەكەم، جۆرە ھەستىكى نەناسراو دامدەگرى. نازانم ئەو چەند ھېلە دەرهەمانە چىن؟ ھەر دواى كىشانەوھى ويستم بيانسېرمەوھ. فلچەكەشم ھەلگرت. ھەر لەو كاتا، تەليفون زەنگى لىدا؛ كاك مارقى خۇمان بوو. زۆرم پى سەير بوو! قەت مارق ئاوەھا بى وەخت تەليفونى نەكردبوو. ترسام، نەكاشتىكى لى قەوما بى. چى بوو مارق؟ وەللا ھىچ، لە خەونىكى ناخوش راپەريوم، بى قەرارم؛ جۆرە ھەستىكم لى پەيدا بووھ. ئىدى ھەروا لەپر كەوتمە بىرى تۆ، پىم وايە تۆيش لە خەونەكەمدا بووى. ئەى تۆ چۆن تا ئەم كات و ساتە بەخەبەرى؟

قسەكەمان درىژەى كىشا و ئىتر لە بىرم چوو ھېلەكان بسېرمەوھ!
گوتم:

- تەواوى كە جەغفەر! ھەر شتىكى لى دەردى. ئەزمونىكى تازەى ھونەريىھ. نىوى چى لەسەر دادەنىي؟ بەرھەمى زەينى ناخودئاگا؟ پىت وايە لە چ سەبكىكدايە؟
ماوھيەك چاوى لە تابلۆكە برى. چەشنىكى سەير لى دەروانى. كە چاوەكانى ھەلېرى دوو دلۆپە ئەسرىنيان تىدا قەتيس مابوو...
- سەبكى دلّم!

* * *

جەغفەر تەليفونى كرد:

- تابلۆكەم تەواو كرد.

گوتم:

دۆزىتەوھ؟

گوتى:

- بۆخۆت وەرە، دەبى بىبىنى!

لای ئیواره که وتمه ری، له نیوهی ریگه دا مارف ئاسه لا بوو. ئەویش بو لای جه عفر دهات. وه ژوور کهوتین. جه عفر وه که هه میشه پاتۆلیکی کۆنی پر له لهک و رهنگی له بهر بوو. دەم به پیکه نین وه پیریمان هه هات. پارچه یه کی رهشی به سهر تابلۆکه دا دابوو. گوتی:

- ئەو رۆژه له سه بکی تابلۆکه ت پرسی؟ گوتم سه بکی دلمه! راسته سه بکی دل بوو، به لام با به قهولی قه له م به دهستان، زانستیانه ی بکه یین. ئەو تابلۆمه ده که ویتته قوتابخانه ی ریئالیسمه وه! گوتم:

- ریئالیسمی چی و شتی چی! بیابانیککی بی سهر و بهر... هیلکی درێژ، پیانو زانایی ریگایه، جاده یه... تووله ماره... ئاسمانیککی نزم و هه ور و هه لات و برووسکه یه که که رۆچۆته ناخی زه ویدا و چهند هیلکی خوار و خێج. بو خاتری خودا جه عفر، ئەم ریئالیسمه ت له کوئ هیناوه.

پارچه که ی هه لداوه. هه ر تابلۆکه ی ئەو جار بوو. به لام تاپۆکه ببوو به دوان، دوو په له خوینه بالداره کان له سهر تاپۆکان هه لنیشتبوون. هیشتا لیل و بی شکل و سیما بوون.

مارف نو قمی تابلۆکه ببوو؛ له ژیر لیوه گوتی:

- زۆرم پێ سهیره، من ئیره ده ناسم. له کوئ دیومه؟ نایه ته بیرم، راوهسته... ئەوه شهو ته لیفۆنم کرد هه ر ئەو شهوه خه ونیکیم بینی، له جیگه یه کی وه کوو ئیره بووم. هه ر خودی ئەم جاده، هه ر ئەم ئاسمان و ئەم ته متومانه... من ئالیره، له جیگه ی ئەم تاپۆیه راوه ستابوووم. برووسکه... نا، برووسکه نه بوو؛ هه لۆیه کی زه لام، زۆر گه وره، سیبه ری باله کانی زه وینی داپۆشابوو. له ئاسمانه وه خوی لوی دابوو. به ره و رووم دهات؛ ده یه هه ویست بمبات. تۆیش له ولاتر هاوارت ده کرد.

له به را به ر تابلۆکه وه دانیشت و چهند جاری گوتی:

- پييم سهيره، زور سهيره!

جه عفه ر گوتی:

- رهنگه منیش هر خهونیکی وام دیتبی!

گوتم:

- ئەم دیارده سهیر و سهمه ره چۆن لیکده دریتتهوه.

جه عفه ر گوتی:

- تله پاتی.

مارف گوتی: یان پیوهندی فیکری و میشکی!!

من گوتم:

- تله پاتی و ئەم جوړه زاراوانه یه، پاکانه ی زانستی ئەو دیارده نه ناسراوانه یه

که هیشتا زانست په ی پیان نه بر دووه.

* * *

هه واله که دلی راتله کاندم:

- مارف و جه عفه ر...

سوار بووم و خویم گه یاند:

جه عفه ر تابلۆکه ی ته و او کردبوو. سیما و شکلی تاپۆکان کیشرا بوون و
ناشکار، مارف و جه عفه ر بوون. خوین لرفه ی ئە کرد و به فره که ی ئەتوانده وه.
په له خوینه بالداره کان به سه ر جاده ی برووسکه دا، له هه وره کانه وه سه ر یان
هه لپریبوو و به ره و ژووتر ده چوون. نازانم کی تابلۆکه ی هینابوو، له م بیابانه
چۆل و جاده سه هۆل به نده دا به لقی برووسکه وه هه لئو اسیوو.

دنى ھيوا

شەو بوو. شەو يېقى دريژ و بى برانەوہ. تاريک و رەش. شادى لە دلان
كۆچى كردبوو. گولى بزه و پىكەنين ژا كابوو. ئىتر تەنانەت كەس نەدە گريا،
وہك و ابوو خەلك ببوون بە بەرد. وەك تەتلەميران، دەھاتن و دەچوون.
ھىچ دليک كزه و چزەى ئەوينى تيدا نەما بوو. ئەوين مردبوو. ئەوين بمرى،
دليش دەمرى. دل كە مرد، خۆشەويستيش دەمرى. كەوابوو ئىتر كەس لە
حاندى كەس مېرەبان نەبوو. ھەموو سەر لى شيواو، بى دەنگ، كپ و مات،
بى ھيوا و ئاوات ھەلپرۆسقاو... لە شەويكى و ھا تاريك و سامناكدا، «ھيوا»
كۆرە ھەژارى ئەو ولاتە ويستى بە پىچەوانەى ياساكان وە دواى رۆژ بکہوى.
كاتى بىر و راى خۆى بۆ ھاوالەكان گىراوہ، ھەموو بە رشقەنەوہ پىكەنين و
كوتيان بى گومان شىت بووى. رۆژ لە ميژە مردووہ.

بەلام ھيوا، خۆى بە دەست ناھومىدييەوہ نەدا. دەيزانى ئەوہندە دلان
سارد و بى تين بوون كە ئىتر برواiban بە تيشك و پرووناكى لە دەست داوہ.
رۆژيک تۆشەى سەفەرى پىچاوہ و مىلى رىگاي گرت:

- ھيوا مەرۆ، رۆژ مردووہ!

- ئەز رۆژ دەدۆزمەوہ.

- تۆ شىت بووى ھيوا! قەت پياوى عاقل وە دواى شتيكى نەديو

دەكەوى؟!

- رۇژ، راستىيەكى رۈونە و من دەيدۇزمەوہ.

- پىش تۇ زۇر كەس، دواى رۇژ كەوتن و نەگەرآنەوہ.

هيوَا گوتى:

- رۇيشتن باشتەر لە مانەوہيە. تەنانەت ئەگەر ھەر نەگەيىم، خۇ چەي

بەشيك لە رىگا بۇ داھاتووان دەشكىنم.

خەلك وەك شىتيان دىيى دايان لە شاخەي پىكەنين. هيوَا وەرئى كەوت

دلى دەريا بوو. ئيمان لە نيو دليدا شەپۇلانى دەدا. نەرخەيان بوو رۇژ

دەدۇزىتەوہ.

* * *

هيوَا، شەو و رۇژ بى وچان رىگاي دەبرى. ئىتر حىسابى رۇژ و مانگ و
سالى نەدە كرد. هيوَا زۇر رۇيى، كەم رۇيى، گەيشتە لاي كانياويكى رۈون و
بەخوڤ. دانىشت و نوردە نانەكەي كردەوہ. رىگايەكى زۇرى پىوا بوو. بەلام
ھەستى بە ماندوويى نەدە كرد. ھەموو گيانى ھىز و ھان بوو. پاروويەكى نانى
دە زارى نا و لەپر سوارىك سەرى ھەلدا. ھات و لە قەراخ كانياوہ كە پراوہستا
و ئەسپەكەي ئاو دا.

هيوَا گوتى: كەرەم كە رىبوار! سوار بە لەخۇبايى و فيزەوہ ئاورىكى داوہ و

گوتى: كورە، ئەوہ تۇ لەم بىابانەدا چ دەكەي بۇ كوئى دەچى؟

- وە دواى رۇژ كەوتووم. دەرۇم بىدۇزمەوہ.

سوار داى لە قاقاي پىكەنين و بە تىتالىيەوہ گوتى:

- تۇ؟ بەم تەشك و قەلافەتەوہ؟ بەم پۇشەنە دراوہوہ. پىخاوس و بى

ئەسپ و ئەسلەحە وە دواى رۇژ كەوتووى؟ بە خودا چاكە.

ئەمەي گوت و ديسان داى لە قاقاي پىكەنين. هيوَا بى ئەوہى ھەست بە

شكاندەوہى خۇي بكا گوتى:

- ئەسلەحەى من، باوەرى منە!

سوار گوتى: باشە، باشە. دەتەوئى بە كام رینگەدا برۆى و پيش ئىمە ئەم
كارمامزە راو بکەى! هیوا ئاشپەرى کردە سنگى خۆى و گوتى:

- لە رینگای دلەمەو!

سوار گوتى:

- هەژارە کە! دلەم پیت دەسووتى! تا ئەژدیهای ئەم رینگا بى بەزەبىیە قووتى
نەداوى بگەرپۆه. رۆژ زۆر دوورە. لە ئەوپەرى بیایان و کوپستانە
بەرزەکانەو یە ئەز دەیان سالە بەم ئەسپە کابووکەو غار دەدەم و هەنووکە
نەگەشتووم.

هیوا گوتى:

- رەنگە رینگات لى ون بووبى.

سوار گوتى:

- خوپرى، بەرەللا! تۆ دەتەوئى رینگام پيشان بەدى؟ زگم پیت دەسووتى!
ئەگەر دەتەوئى هەستە بکەو دەوى جى پى ئەسپەکەى من. من بەرەو
رۆژئاوا دەرۆم. بە پىچەوانەى ئەوانە کە دەلین رۆژ لە رۆژەلاتەو سەر
هەلەدا، بۆ من پروون بۆتەو رۆژ لە سنگى رۆژئاوا دایە. وەرە، وەرە و دەوى
جى پى ئەسپەکەم کەو!

سوار بە خىزىک خۆى هاويشتە سەر زىنى ئەسپەکەى و لە ئاوزهنگى
کوتا. هیوا هەلسا و نەختىک راما و لە حالیکدا پىدەکەنى و سەرى دەلەقاند
وہ رى کەوت. هیشتا هیندىک نەرۆشتبوو، بە بیستنى خرمەى نالى
ئەسپىک راوەستا. سوارىکى بىنى بە غار دەهات. کاتى گەيشتە لای هیوا
گوتى:

ماندوو نەبى!

سوار بىئەۋەى ۋەلامى ھىوا بىداتەۋە گوتى:

- ئەرى كۆرە! سۈارىكت نەدىۋە؟

ھىوا گوتى:

- چما! بەرەو رۇژئاۋا رۇيى.

دىمەنى سۈار تىكچوو. توورە بوو. چاۋە گرژ و مۇنەكانى بىيە ئاسۆ

دوورەكان و گوتى:

- ئەى غەيان، لارى...

ھىوا گوتى: بە كى دەلىي؟

سۈار گوتى: بەو سۈارە سەرلى شىۋاۋە.

ھىوا گوتى: ئەو سۈارە قسەى سەيرى دەکرد. دەيگوت رۇژ لە رۇژئاۋاۋە

سەر ھەلدەدا.

سۈار گوتى: ھەلەيە، ھەلەى رووتە! كورم، گوي خۆت لەم قسە قۇرانە

بىئاخە. رۇژ لە رۇژھەلاتەۋە سەر ھەلدەدا. ھەمىشە ھەروايە. ئەۋە ياساى

ھەتاھەتايى سروشتە. ھەمىشە رۇژ لە رۇژھەلاتەۋە دى.

ھىوا گوتى: رەنگە بىر و باۋەرى تۇيش ھەلە بى.

سۈار توورە بوو. قامچىيەكەى ھەلسووړاند و گوتى:

- من قەت ھەلە ناكەم. رۇژ لە رۇژھەلاتەۋە سەر ھەلدەدا.

نەختىك بىدەنگ بوو. دوايى گوتى: تۇ بۇ كوي دەچى؟

- منىش ۋە دواى رۇژم.

سۈار بە بزەيەكى تالەۋە گوتى: جا چۇن؟ بىئەسلەحە، بىئەسپ،

بىتوشە؟

ھىوا گوتى: من ھەمووم ھەن. ئەسلەحەم ئىمانە، ئەسپەكەم ئىرادەيە و

تۇشەم باۋەر.

سوار بە گالتەوہ گوتى: پياۋى چەكدار! پىم بلى بزانم رۇزى تو لە كپهه
لاوہ سەر ھەلدېنى.

ھىوا گوتى: ئەگەر رېگا ھەتلە نەكەم لە كوېستانى دلەمەوہ!

سوار گوتى: بە خودا، شىتتىكى خوېن شىرىنى.

دواى ئەم قسە بە چوار نالە بەرەو ئاسۆى رۇژھەلات نايە غار. ھىوا كەوتە
نيو گىزاۋى بەحرى خەيالانەوہ.

- ئەز شىتتم؟ ئاخۆ شىتتم؟ نەكا راست بى، نەكا...

سەرىكى راوہشانىد و رى كەوت.

بەلام فيكر و خەيال بۇ ناو مىشكى ھىرشىيان ھىنابوو.

- نەكا شىت بىم؟ ئاخۆ رۇژ ھەبى؟

- پەنگە حەق بە سوارى يەكەم بى!

- پەنگە سوارى دووھەم راست بلى.

- ئى خۇ دلى من كىو نىيە. چۇن رۇژ لە دلەوہ سەرھەلدەدا.

- ئاى چەند تىتالىان پىكرەم!

بەم فيكر و خەيالانەوہ، ھەنگاۋەكانى تا دەھات بى ھىز دەبوون و ئەو گور
و تاوہى جارانى نەمابوو. گەيشتە قەراخ گۆمىكى ليخن و قوراو. ئىتر ھىز لە
ئەژنۇى برابوو. لەپر، دىتى لە نيو ئاۋە بۇگەن و ليخنەكەدا زەلامىكى زل و
كەلەگەت مەلە دەكات. بە دىتنى ھىوا گوتى: ھۆ كاكەى رېوار! ماندوو
نەبى.

ھىوا گوتى: عومرت درىژ بى.

- وا ديارە تەنيای، راوہستا با پىكەوہ برۆين.

پياۋى زەلام و كەلەگەت لە ئاۋە بۇگەنەكە وە دەر كەوت. قور و لم
سەر تاپاى پۇشبوو و بۇنىكى بىزلىكرەوى لى دەھات. دىمەنىكى ناحەز و

ناشیرینی هه بوو. هیوا بیژی دههاتی.

- پیاو، باش نییه تهنیا بچیتته سه فهر.

هیوا گوتی: رینگام زور دووره. دهبی وه پری کهوم. ئەدی نیوت چیه؟
پیاوی ناحهز گوتی: چون نامناسی؟ هه موو من دهناسن. زور ناسراوم.
نیوی من «دردۆنگ»ه.

- قهت نیوتم نه بیستوو.

- به لام، من ماوهیه که وه دوات کهوتووم. دیتم تهنیای، دلّم پیت سووتا.
ئیستا به ره و کیهه لا ده چی، ئەوهنده به په لهی؟
- وه دواي رۆژم.

- کام رۆژ؟

- دایکی تیشک و رووناکی، دایکی هه تاو.

دردۆنگ گوتی: ئەی هوو! ئەمانه قسهی کۆن، ئەم وشانه تهنیا ده
لاپه ره ی کتیه کۆنه کاندانوسراون.
- تو درۆ ده کهی، رۆژ هه یه.

- خو من دوژمنت نیم. براله! ئەگه ربوايه ده مگوت هه یه.

هیوا روانیه لووتکهی کیوه به رزه کان و دلی له نیو له پی سامیکی قورسدا
کهوته خوربه خورپ. دردۆنگ گوتی: زور کهس رۆیشتن و نه گه پانه وه.
زۆریش رۆشتن و جگه له ئاره قه و زام و ماندووی چییان نه هینایه وه.

هیوا به دهنگیکی کپ و نزمه وه گوتی: به لام من دلّم درۆ ناکا.

دردۆنگ گوتی: خه یاله، خه ونه، خولیايه. جار وا هه یه پیاو ده که ویتته نیو
خه یال و پیاويه ئەوهی ده خه یالیدایه راسته قینه یه، به لام ئیتر هیوا، ته واو،
هیزی لی برا. ئەژنوی شل بوو.

دردۆنگ گوتی: بو ژبان له خوّت حه رام ده کهی؟ تۆیش وه ک هه مووان،

سەرت داخە و خەرىك ئىش و كارى خۆت بە. ئەم گىشتە عەزاب و ئازارە بۇ
كى؟

هيوئا گوتى: رەنگە وابى، بەلام دلم...

دردۇنگ گوتى: گوى بە دلت مەدە، خوليايە، خەونە، خەيالە.

دردۇنگ دەستى هيوئا توند توند گرت و گوتى:

- لېرە نەختىك بىخەوينەو. باش تىفكرە، ئەگەر بتهوى پىكەوۋە لە قەراخ
گۆمەكە خانوويەكى جوان ساز دەكەين و ھەموو رۇژى بۇ خۇمان مەلە
دەكەين.

دردۇنگ و هيوئا، دە سىبەرى دارىكدا راکشان و خەوتن و پرخە پرخيان
ولاتى داگرت.

هيوئا ماوۋەيك لە خەودا بوو. لەپر بە بىستنى دەنگىك راجلەكا:

- هيوئا! هيوئا!

هيوئا چاۋە خەۋالوۋەكانى پرواند. كچىكى جوان، دە بەرامبەرىدا راۋەستا
بوو. جوان و دلگر. تاراي سىي تىشكى لەبەر، شمشىرەكە دەدرەوشايەوۋە.
دوو بالى زىرپىنى ھەبوو. دىمەنى ۋەك رۇژ تىشكى دەپرژاند.

- هيوئا را بە... را بە! فرىوى دردۇنگ مەخۇ. رۇژ درۇ نىيە، راستە؛
قىنەيەكى روونە.

- تۇ كىي؟

- من كىژى رۇژم.

هيوئا ئاورپىكى دردۇنگى دايەوۋە.

دردۇنگ خەوتبوو و پرخە دەھات. چاۋى برپە نىو چاۋانى كىژى رۇژ و
جوولانە و گور و ھىزىكى تايبەتى كەوتە دل. كىژى رۇژ شمشىرە
ئاورپىنەكەى بۇ راگرت و گوتى:

- هانی هیوا! هانی، بهو شمشیره دلی رهشی دردۆنگ لهت لهت که.
هیوا پروانی بۆ کیوه بهرزه کان.

کیوه کان نهوی بوون. کۆم و کوور دیار بوون. هیوا ههستی ده کرد به
چهند ههنگاو ده گاته لووتکه بهرزه کان. کیژی رۆژ گوتی:
- ته ماشا که! ئەو لووتکه بهرزه دهبینی! مالهمن لهویدا به.

هیوا چاوی بریه ترۆپک. نیزیک بوو. ههستی ده کرد دهستی ده گاتتی.
ههستی ده کرد ئەو ترۆپکه دلی خۆیه. خیرا شمشیره کهی له کیژی رۆژ
وهرگرت و سنگی دردۆنگی ههلدی. دردۆنگ نه راندنی و بوو به دوو کهل.
کیژی رۆژ دای له شهقهی بال و شینایی ئاسمانی گرت به باوهش. هیوا
شمشیره کهی ده پشتیندی قایم کرد و به هه موو هیزیکه وه وه ری کهوت;
هیزی عالمی له دلا بوو.

* * *

نازانم چهند رۆژ، چهند مانگ، چهند سال به رپوه بوو. به لام بی وچان و
به ردهوام رینگای ده بری و چاوی له لووتکه بوو. لووتکه مه بهست بوو. لووتکه
مۆلگهی حهسانه وه بوو. هه ر ده رۆیی و هه ر کوستان له ژیر رکیفیدا بوو. له
بیابانیکه به رده لان تیپه ری. له دۆلیکی پر له درنده و در سه ر کهوت.
سه ره نجام رۆژیک گه یشته ئەوه له به ردی بنه رته کیو. ئەو کیوه بهرزه کهوا
مالی کیژی رۆژی له سه ر کلاوه بوو. ههنگاو له سه ر ههنگاو. بی وچان، خرکه و
تاته و گاشه ی به جی ده هیشت. کاتی گه یشته که مه رچینی کیوه که، له پر
سیبه ریکی سامناک ولاتی داپۆشی و ده عبایه کی زه لام رینگای لینگرت. هیوا
نهختیک ههستی به ماندوویی ده کرد. نه فهسی سوار بوو. روانییه لووتکه،
لووتکه دوور بوو. ده عباکه دای له قاقای پیکه نین.
خوربه کهوته دلی هیوا: ئاخۆ کیژی رۆژ، درۆ...

ده عباکه وتی :

- وایه، درۆ... درۆ

- تو کییی؟ چما ریگات لیگر تووم؟

- نامناسی؟ من ناهومییدی.

ناهومییدی چنگه سامناک و دریژه کانی کردهوه.

- چیت له من دهوی؟

- دلّم دهوی، دلّت...

ئهژنۆی هیوا دههات شل بی. لهم کاتا دهنگی پر له خۆشهویستی و

دلگری کیژی رۆژ هاته گوی:

- هیوا، خۆت مه دۆرینه، وریا به ناهومییدی بۆرت نه دا. رۆژ راسته قینه یه کی

پروونه.

هیوا شمشیره که ی له کیلان کیشا. شهر و تیکه هه لچوونیکه دژواری

ده گهل ناهومییدی دهست پیکرد. ناهومییدی به چنگه تیژه که ی چهند برینی

قوولی له سهر سینگی هیوا چاند. به لام هیوا، دواهیژی به کار هیئا و به

شمشیری ئاورین سنگی ناهومییدی هه لدری.

ناهومییدی بوو به خۆله میش.

هیوا بریندار و له خوین گهوزاو، وه ری کهورت. برینه که ی سهر سنگی

وهک کانیاویک به خور، خوینی لیده چۆرا. دلّی خۆی ده بینی له ناو خویندا

ده بزوت.

هیوا له کیوه که سهر کهوت. کیژی رۆژ له سهر لووتکه ی کیوه که

راوه ستابوو. هیوا به چنگه کرپی دوا تاشه به ردی به جی هیشت. کیژی رۆژ

ئامیزی بۆ راگرت. هیوا ئیتر هیزی نه مابوو. خوین به فواره له کانیاوی

سنگیه وه هه لده قوللا. له بهر پیی کیژی رۆژدا، به لادا هات و کهوت.

چاوه کانی لیک نا و رۆژ... رۆژ... رۆژ، به هه زاران لیزگ و تیشک و
پرشنگه وه له قوولایی برینه که ی سهر دلیه وه سهری هه ئدا و ولاتی روون
کرده وه.

مارۆ

لەو رۆژە، بەیانی زوو، کاتێ دادە گولچین، بۆ ئاودانی مانگا مارۆ پێی نایە نێو ھۆلە کەو، لە پر قیژاندی و بە سەری خۆیدا دا، کاکە شەریف، بە پەلە و ھەشتاو خۆی گەیان دە ھۆل. مارۆ لە پال ئاخوڕە کە دا کە وتبوو. کەف کە وتبوو ھەلە لالە گاوی و دە پیرماند و پەلە قاژە ی ئە کرد. دادە گولچین، بە ھەلە داوان خۆی گەیان دە مارۆ. سەری مارۆی خستە سەر رانی خۆی. ئیتەر، دەستی کرد بە شین و گابۆر. چنگ چنگ قژی خۆی دەرنی و فرمیسکی دەباران. کاکە شەریف بە پەشۆکاوی لە چەقی دە رکە ی ھۆلە کە دا راو ھەستا بوو. واتی وێر مابوو. نەیدە زانی چ بکا.

دادە گولچین قیژاندی بە سەریا:

– مردە لۆخ! بۆ ھەروا راو ھەستاوی، برۆ... زوو کە برۆ، کارێ بکە. ئە ی ھاوار. مالی وێرانم، کۆست کە وتوو خۆم...
کاکە شەریف وەدەر کەوت.

یە کەم کەسێ خۆی گەیان دە، ئە ھەمەد قەساب بوو. دادە گولچین گۆنای خۆی خویناوی کردبوو. قژ ئالۆز و چاو خوین تیزاو، خۆی بە سەر مانگا مارۆدا، دا بوو.

کاکە شەریف وتی:

– چ بکە یین خالۆ؟ مارۆ خەریکە مردار ھو دە بی!

ئەحمەد قەساب چۆكى دادا و بە دوو قامكى چاوى مارۆى كردهوه.
هيندى تىي روانى و هەستا سەر پى. بە داخ و كەسەرەوه سەرىكى لەقاند و
وتى:

- كار لە كار ترازووه باوكم! بەستەزمانە لە گيانەللادايە.

كاكە شەريف بە پارانهوه وتى:

- توخوا قەسەى وا مەكە. خۆت ئەزانى مارۆ هەموو سامان و سەرەوتى
منە. نان و دۆ يىجوار دەلەشەر و ئەو چلۆسكە كورەم بە دەستى مارۆيە!
ئەحمەد قەساب وتى:

- قەزا و قەدەرە باوكم! بە تىخ نەگات گۆشتەكەشى حەرام دەبى. لەم
كەين و بەينەدا، جيران و هاوسى هاتن.

دادە گولچين، وەك شىت پرووى دەمى لە ئەحمەد قەساب كرد و وتى:
- ياخوا مار بە دەمتەوه بدات! مارۆ نامرى نا! گا گلپنەى خواردووه، چاك
دەبىتەوه.

كا نەبى وتى:

- دادە گيان، ئينشاللا چا دەبىتەوه. پشت بە خودا ببەستن. مارۆ، بو
كورتە ساتىك چاوى كردهوه، ددە گولچين چاوى ماچ كرد.
- مارۆ گيان! دەرد و بەلات بو من. لەبەرت مرم. بە قوربانى چاوهكانت
بم. مارۆ گيان، رەنج خەسارم نەكەى...!

مارۆ ديسانەوه چاوهكانى لىك نا. ئەحمەد قەساب وتى:

- خۆ من دوژمنى ئىتووه نيم باوكم! مارۆ خەرىكە دەمرى.

كاكە شەريف مى نايە لارهوه و وتى:

- چ بكم، ئاخىر چ بكم؟

ئەحمەد قەساب سەرى داخست و لە حالىكدا لە چاوهوه لە دادەگولچين

دەروانی وتی:

- ههرواش به قیمة ته که ی جارانت لی ده کرم. له بهر مناله کانت، با حه رام
نه گه پری!

داده گولچین، هه رکه ئەمە ی بیست، هه ستایه سه ر پی، یه خه ی ئەحمە د
قه سابی گرت و رایته کاند:

- هه ی بی شه ره ف! هه ی بی ئا پروو. دلته به من و منداله کانم ده سووتی، یا
کیسه ت بۆ مارۆ دووران دووه؟
سلیمان خله وتی:

- داده گولچین گیان! شوور هییه دایکه کهم! بۆ وا ده که ی خو به نه ی خوا
کفری خوی نه کردوو. ئەوه تا له بهر چاوتانه وه مارۆ خه ریگه گیان که نشت
ئه کا.

داده گولچین گه رایه وه سه ر مارۆ. سه ری له سه ر سینگی مارۆ نا و له بهر
خۆیه وه ده ستی کرد به پرته بوئله:

- هه ی به خیلان! هه ی چاوجلکینه. وا زانن من که رم، نافامم؟ ئیوه
چاوتان لی داوه، چاوجه په ئینه! دوی تاوی رامن...

- به خوا نایلم، تاقه موویه کی لی کهم بیته وه. گیانم له سه ر گیانی مارۆیه.
ده بی چه قوی ئەحمە د قه ساب سه ری من بپری، جا سه ری مارۆ، هه ی
به خیلینه!

کاکه شه ریف گوراندی:

- ده ی به سه سا ئیتر! کهم قسه ی قۆر که ئافه رت، کهم پرپسه ...

داده سه کینه، که تازه گه یشتبوو، وتی:

- بهم قسانه مارۆ چاک نابیته وه.

چوو ه ژیر بالی داده گولچین:

- هه لسه، هه لسه، هه ژاره که! خو دنیا کاول نه بووه. ئه وه ماله شیخ
 حه سهن، سه یده، ئه ولادی پیغه مبه ره. به خوا دوعا ئه نووسی مردوو له نیو
 قه بران زیندوو ده کاته وه! وه ک تیشکی ئومید له دلای داده گولچین که وتبی.
 هه ستا و له چکه که ی به سه ریدا دا و له گه ل داده سه کینه خو یان گه یانده
 مالی شیخ حه سهن.

* * *

شیخ حه سهن دوا ی هیندی پرسیار، کتیبیکی گه وره ی کرده وه، عه بینه که
 دهسته شاخییه که ی له چا و نا و دوا ی ماوه یه ک لاپه ره دانه وه، سه ر هه لیتنا و
 به بزه یه کی شیرینه وه وتی:

- چا ده بی ئینشائه لالا. ته وه کولتان به خودا بی.
 داده سه کینه وتی:

- ئاغه گیان، به قوربانی جه ده شیرینه که ت بم، تو بیت و شاله
 سه وزه که ی پیری قه ره چیوار، کی نه زه ری خراپی له مارو داوه. له کتیبدا
 چی نووسراوه؟
 شیخ حه سهن وتی:

- وه لالا دایکه که م کتیبه که ریگا نادا نیوی که س به م. به لام بیگانه نییه.
 جیرانی خو تانه. کتیبه که ده فه رمی، بالابه رزه! چاو و برۆ ره شه،
 و جاخ کویره... داده گولچین وتی:

- ئه ی رۆ، باوانت کویره وه بی! گه وه هر ی ژنی سلیمان خله یه! ئاغه گیان
 ئه وه قه ره چیه چاو له کیو بدا، ده یروو خینی!
 شیخ حه سهن نوشته یه کی نووسی و وتی:

- له بهرگی سه وزی بگرن. دوعای چاوه زاره، له ملی مانگا که ی بهالین.
 ئینشائه لالا و تهعالا، چاک ده بی. به لام، ته نانه ت به نوشته ی شیخ حه سهن،

مارۆ چاک نه بۆوه. وهك جارن، له گوشه‌ی هۆله كه‌دا كه‌وتوو، نه ئاوی ده‌خواردوه، نه ئالیکه‌ی ده‌خوارد. داده گولچین وهك شیت و لیوه كه‌وتبووه ده‌ر و ده‌شت. له‌م شه‌خس بو‌ئو شه‌خ‌ل ده‌گه‌را. عه‌له‌می بو‌ ده‌بردن و مه‌ه‌رکی ده‌هینا و له‌ گه‌ردنی مارۆی ده‌هالان. له‌و لایشه‌وه، ئه‌حمه‌د قه‌ساب وهك کێچ كه‌وتبووه كه‌ولی کاکه‌ شه‌ریف:

- کوره‌ مالت خرا نه‌بێ، رۆژ له‌گه‌ل رۆژ مارۆ ده‌توێته‌وه. ئه‌وه‌تا بو‌ته‌ مشتێ پێشه‌ و پلان، خه‌ریکه‌ له‌ كه‌لك و كه‌ره‌م بکه‌وی، به‌لام قه‌ی‌ناکا باوكم! من هه‌ر ئه‌و قیمه‌ته‌ت ده‌ده‌م. سوابی‌شی هه‌یه، ئه‌وه‌ مانگی‌که‌ ئه‌و خه‌لكه‌ گۆشتیان به‌ چاو نه‌دیوه.

به‌لام کاکه‌ شه‌ریف، ملی نه‌ده‌دا و هه‌موو جارێک ئه‌یوت:

- نا خاڵۆ، نا، نه‌خۆشیه‌که‌، مارۆی ره‌قاندوووه‌ته‌وه. ئیتر نامرێ. چا ده‌بێته‌وه.

هه‌رواش بوو. مارۆ له‌پریکا چاک بۆوه. به‌لام ره‌ق هه‌لاتبوو. لاواز ببوو و ئیسقانه‌کانی که‌له‌که‌ی له‌ دووره‌وه‌ دیاری ده‌دا. کاکه‌ شه‌ریف هه‌موو رۆژی، له‌گه‌ل به‌ره‌به‌بیاندا، مارۆی ده‌بره‌ له‌ور و لای ئیواره‌ ده‌یه‌ینایه‌وه. داده‌ گولچین رازی نه‌ده‌بوو له‌گه‌ل گارانێ بخا، کاتی رۆژ لیل ده‌بوو و که‌س له‌ نیو کووچه‌ و کۆلان نه‌ده‌ما، داده‌ گولچین به‌ پیری مارۆ و کاکه‌ شه‌ریفه‌وه‌ ده‌چوو و بو‌ ئه‌وه‌ که‌س مارۆ نه‌بینی و چاوی لێی نه‌دا، به‌ لۆی کراسه‌که‌ی به‌ر گوانه‌ پڕ له‌ شیره‌که‌ی‌مارۆی ده‌گرت.

* * *

به‌لام ئه‌م شادییه‌ی‌مال کاکه‌ شه‌ریف زۆری نه‌خایاند. میکایه‌ل کوپه‌ ژیکه‌له‌ی کاکه‌ شه‌ریف و داده‌ گولچین تووشی نه‌خۆشیه‌کی سه‌خت و چه‌توون بوو. میکایه‌ل ته‌نیا کوپه‌ی ئه‌و ماله‌ هه‌ژاره‌ دوا‌ی هاتنی چوار

کەنیشک لە دایک ببوو. چرای مالا و ئوچاغ پووشنی ئەو بنەمالە بوو. دواى ساڵەها، نووشتە و دوعا و دەرمان و حەكیم، خودا میکایەلى پى دابوون. هەر لە ئەو ئەهەو کز و لاواز و نەخۆش حال بوو. بەلام ئەم نەخۆشینە تازەیه ئاهى لى بریبوو. کەوتبوە گىانى و ئاوى ژيانى چۆرە چۆرە دەخواردەو. چاوەکانى بە قوولا چوو بوون و پوژ لە گەل پوژ نەخۆشینە کە زۆرى بۆ دەهینا. لاواز و لاواز تر دەبوو و دەتوايەو. پىرپوژان ئەو نەهەم و قەلەمیان بە گەرودا کردبوو، مەگەر خودا بىزانى. سەر شان و مل و قولى پىر بوو لە دوعا و نووشتە و مفرەك. تەنانەت دوعاى ئەبوودو جانەيان بە سەدمەن لە لای سەدىكى گەرۇك بۆ نووسىبوو. بە هىچ چۆرى عىلاجى دەردەكەى نەكرا. هەتا هاتنە سەر ئەو باوەرەى كە میکایەل دوچارى پەتا چەپەلە بوو و دەبى، بىبەنە ئاوايى قەرەيان. خەلكى ئەو ئاوايە، بەشيان لە با و باپىرانەو پى برا بوو. پەتايان دەبرى. تالى رىخۆلەى ژووژ كيان لە گەردنى نەخوش دەهالان، زىللەيە كيان لە نەخۆش دەدا و ئىتر، نەخۆش چاك دەبوو!

- گولباجى گولچىن مالت خرا نەبى، بۆ دەستەو ئەژنۆ دانشتوون دایكەكەم! خۆ پەتا گالته نىيە ئەگەر زوو نەجوولن، تەماوەر میکایەل مەبن. كاكە شەرىف، ئىتر هەندە قسەى لەم و لەو بىست، پوولكى لە سىمان خەلە قەرز كرد. مندالىان هەلگرت و قەرەيان بگرە و هاتم! هەتا لە ئاوايى دەرچوون، دادەگولچىن، هەر دەستەو دامىنى دادە سەكینە دەبوو:

- گولباجى سەكینە گيان! وەك خوشكى چاك، ئەو دەلەشەرەنە عاقلىيان نىيە. تۆ بەخوا و مارۆ بە تۆ دەسپىرم.

سەفەرەكەيان دوو پوژى خايان. كاتى گەرەنەو، میکایەل لە گيانەلادا بوو. تالىكى رىخۆلە ژووژ گيان لە گەردن و دوو تىكە پەروژى سەوزيان لە هەر

دوو مه چه کی ئالاندبوو. ئیتر، له حالی داده گولچین مه پرسن! کاکه شهریف، به لام، هه ر خه می له دل کو ده کردهوه، له دهروونهوه ده گریا و نهیده در کاند. داده گولچین، چاویکی فرمیسک و چاویکی خوین بوو. جار جار له میکایه لی دهروانی و جه رگی هه لده قرچا و کولی گریان هه ناسه ی گری چن ده کرد. میکایه ل ناوبه ناو، چاوه ته ماوییه کانی ده کردهوه و نووزه یه کی لیوه دههات. ئیتر خه لک زوریان بو هینان.

- خودا غه زه بت لیگری. بو کاریکی له گه ل ناکه ی، تفلی مه حسووم خه ریکه ده مرئ!

کاکه شهریف ئه یوت:

- چ بکه م، رووره ش خۆم. چ کاریکم له دهس دی؟

ئه حمه د قه ساب هه لیدایه:

- بیبه لای هه کیم باوکم! خوا سه به ب سازه، کوللووسه به ب!

کاکه شهریف به داماو ی وتی:

- هه کیم پوولی دهوی خالو! خۆتان به حال و مال م ده زانن. مال نه داری

و دهس کورتی برمی!

سلیمان خله وتی:

- بچۆ لای حاجی سه لیم به رووتهوه نانی، ده سال ره نجبه ریت بو

کردووه.

کاکه شهریف به بزه یه کی تالهوه وتی:

- بی قهزا بی، گیرفانی حاجی سه لیم وه ک مهشکه ی قه ره چی وایه، نمئ

ناده لینی.

ئه حمه د قه ساب وتی:

- باوکم! خۆ کافرسانی نیبه.

کاکه شهریف وتی:

- مامی خۆم! پیاوی هه ژار لای کهس ئیعتباری نییه.

کاکه ساله وتی:

- مارۆ بفرۆشه باوکم! گیانی کور هه کهت له دهم گورگی په تا رزگار که. پیاو

خۆی ساغ و سه لامهت بی مالی دنیا هیچ نییه!

داده گولچین بی دهنگ بوو. له سیمای زهردهه لگه راوی میکایه لی دهروانی. کاکه شهریف سه ری داخست و له ژیر چاوه وه، به نیگایه کی پرسیارانه چاوی له داده گولچین کرد. داده گولچین، هات بقیژین. نووزه ی میکایه له ده می بهست. سه ری نایه سه ر سینگى میکایه له و هاواره خنکاوه که ی بوو به فرمیسک و تک تک تکا. ئه حمه د قه ساب هه نگاویک هاته پیش.

- ئیستاش هه ر به و قیمه ته ت لی ده کرم. خوا ئه زانی، چه ز ناکه م دۆی

مناله کانت بېرم. به لام له بهر خاتری میکایه له!

گریانه که ی داده گولچین، هه تا ده هات توند ده بوو.

کاکه شهریف وتی:

- به لام به مه ر جیک.

چاوی ئه حمه د قه ساب دره وشایه وه:

- چه مه ر جیک باوکم؟

کاکه شهریف وتی:

به و مه ر جه ی ده تده می، به تیخی نه که ی هه تا له شارى ده گه رمه وه ره نگه

حه کیم پوولمان لی نه ستین. ئه و کاته پوول هه کهت ده ده مه وه و مارۆ

وه رده گرمه وه.

ئه حمه د قه ساب وتی:

- شہرت بی۔

ٲہ حمہد قہساب، شاگہ شکہ بیوو۔ دہستہ بہ کی پوولی لہ گیرفان دہرہینا

و وتی:

- بیژمیرہ باوکم! کہم نہ بی۔

کاکہ شہریف بہ زہردہ خہ نہ بہ کی تالہوہ وتی:

- پوولہ کہت ئامادہ کردبوو؟ ئہ تزانی خہ می ئہ مجارہ، تہ نگمان لی

ہہ لئہ چنی؟

کاکہ شہریف پوولہ کہی لہ باغل نا ...

- قہولت داوہ ئہ حمہد! مارؤ سہر نہ پری، ہہ تا دہ گہر پمہوہ!

ٲہ حمہد قہساب وتی:

- مالتہ، پیاو بہ قہول پیاوہ۔ دادہ گولچین، سہری ہہ لینا و بہ دہم

گریانہوہ وتی:

- ئہ حمہدی و ہستا حہ بیب! مارؤ بہہ، با ئیتر نہ بیبیم!

لہ نیوہی ریگای شارد، جہستہی کز و ہہ لپرووسقاوی میکاہل، لہ دہرد

و ئازار رزگار بوو و لہ سہر سینگى دادہ گولچین، دوا چناکہی ہہ لخت و

چاوہ کانی لیل داہاتن۔ و ہک دوو ہہ لمات، لیل و مات! دادہ

گولچین، تہ نانہت دلؤپہ فرمیسکی نہوہراند۔ واقوہ ما و لہ کاکہ شہریفی

دہروانی۔ کاکہ شہریف، بہ لام دہ گریا۔ بارانی فرمیسک، بہ خوہر، و ہک دووو

جؤگہلہ، ریشہ سپیہ کہی دہ خووساند و دلؤپ دلؤپ دہ چورا۔

گہر انہوہ دواوہ۔ تہرمہ بی گیانہ کہی میکاہلیان دہ مشکى یہ کہی کاکہ

شہریف پیچا بوو۔

کاکہ شہریف، تہرمہ کہی لہ باوہش گرتبوو، شہقاوی بلندی ہہ لدہ ہینا۔

دہہات و دہ گریا۔

داده گولچین، به دهستیک کهوشه باته کانی هه لگرتبوو، پی خاوس، به دوای کاکه شهریفدا رپی ده کرد و به دهستیکی تری قژ و گوئای خوئی ده رپی. هیشتا نه گه یشتبوونه ئاوایی، خه لک زانین و به پیریانه وه چوون. میکایه لیان له کاکه شهریف وه رگرت و ئافرهت چوونه ژیر بالی داده گولچین.

کاتی گه یشتنه بهر مال ئه حمده قه ساب، کاکه شهریف، له پر ئه ژنوی شل بوو و خورپه ی ئازاریکی جه رگ بر، دل یداته کان. لاشه ی مارۆ، له چه نگه کی قه سابی درابوو. که لله ی مارۆ له لایه ک که وتبوو و چاوه ماته کانی بو کاکه شهریفی ده روانی.

گاشه به رد

له داوینی چیا به کی بهرز و سه ر که شدا، گوندیکی گچه هه لکه وتبوو،
گاشه به ردیکی زه لام و زه به لاح به سه ر گونده که دا ده پروانی. ریزی ماله کان
وه کوو زۆر به ی گونده کانی کوستان، له سه ر یه ک چی کرابوون. سه ربانی
هه ر مایک هه وشه ی مایکی تر بوو. هه موو، یه ک نهۆمی و له بهر سازکرا
...

له بناری چیا دا، خه لکی گوند، له مه لابانگدانه وه، هه تا خورئاوا بی وچان، له
مووچه و مه زرا، هه ولیان ده دا، عاره قیان ده رشت و له سه ر زه وین به رده لانی،
ژیانی خو یان، به رپوه ده برد. ئیتر جگه کار و کار و کار، بیریان له هه یچ
نه ده کرده وه و ئاسۆی بیر و ئه ندیشه یان هه تا ئه وپه ری گوند و مووچه کانیان
تیپه ری نه ده کرد. باب و باپیرانیان به و جو ره گیا بوون. باوک پیر ده بوو، کوپ
جیگای ده گرت هه وه؛ کوپ پیر ده بوو، وشیله ی گیانی به گه رووی زه ویندا ده کرد
و نه وه ی نو ی کاره که ی درپژه ده دا. وه ک بلینی چاره نووسیان هه ر ئه وه بوو،
وه ک جامه یه ک به بالایان برابوو.

شه ویک له پریکا، خه لکی ئاوا بی به بیستنی گرم و هۆرپکی ترسینه ر و
سامناک له خه و را بوون و به په شوکاوی رژانه نیو کووچه و کۆلان.
بوومه له زه یه ک، زه وین راشه کاند بوو. گاشه به ری زه لام، له جیگای خو ی
هه لقه ندرابوو و له که مه رچینی چیا، له سه ر خرکه به رده کان، به جو رپکی

سامناک، وهک هه پشه له ئاوابی بکات پاره ستا بوو. چووکه تهوژمیگ، گاشه بهرده کهی پال پیوه دهنه و گونده کهی خاپوور ده کرد. خه لک ئیتر، نه تره شیان چوووو و نه یانده وێر نیزیکی ماله کانیان ببنه وه. جیی متمانه نه بوو. گاشه بهرد هاگا بهر بیته وه. خه لک، ئیتر ده ست و دلایان یه کی نه ده گرت. ردین سیی و گه وه پیاوان پییان وابوو، هه بی و نه بی ئه م به لایه ئاکامی کرده وه کانی خو یانه. گاشه بهردی زه به لاه سیبه ری گرانی سام و په کی به سه ر گوندا کیشابوو. ماوه یه ک رابوارد، به لام به رد ئیتر له جیگای خوی نه بزووت، خه لک ئوختر نیان به دلا هات و نوپۆی شوکریان به جی هینا و گه رانه وه گوند و ژیا نی ئاسایی خو یان ده ست پی کرده وه. به لام هه ر له مه تر سیدا بوون و شه و خه ویان لی نه ده که وت. چووکه ده نگییکی نا ئاسایی هه مووی له مال و گوند ده رده په راند!

پوژیک یه کیگ له پیره پیاوانی دی، به هه ر دووک چاوی خوی دیتبووی دوو ماری زهنگی له ژیر گاشه بهرده وه ده رها تن و هیندی به ده ور به رده که دا گه ران و هه میسان گه رانه وه ژیر به رده که. ئیتر خه لک وایان ده زانی. به رد، به لامی خوداییه، دوو ماره که شیان به خییوی به رده که ده زانی و له سه ر فتوای گه وه پیاوانی گوند، بریار درا، هه موو پوژیک، به نو به، مالیگ خورا ک بو ماره کان بیات. ئه م کاره ده بووه هوی دلنه رمی به رده که. له بن به رده که دا دوو سه کو یان چی کرد و به نو به ژه مه نانیان بو ماره کان ده برد. به هه لکه وت ئه گه ر که سی ئه م ئه رکه ی له بیر چوو بایه، گاشه به رد، له سه ر خرکه و خیزه لان هیندی ده خشی و ئه رکه که ی وه بیر ده هینانه وه.

* * *

سالگاریگ رابوارد. پیره پیاوان و به سالاجوان له گه ل هوشه و فیشه ی ماره کان و خشکه و پشکه ی گاشه به ردا راهاتبوون. به لام نه وه ی نوی، له م

بارودۇخە نارازى بوون. يېكەوۋە دادەنىشتن، بە چپە و سرتە دەنگى نارەزايەتى خۇيان بە گوڭى يەكتردا دەچرپاند و بە شوڭين رېڭاى چارەسەرکردنى ئەو بەلايەدا دەگەرآن، دەيانگوت:

– ئاخىر تاكەى لە ژېر سېبەرى مەرگ و ترسدا بژين؟ تاكەى بەرھەمى كار و رەنجمان لە گەرۋوى ئەو مارە زەنگيانە كەين و...

چەند كەسكىيان كويۋەسەوادىكىيان ھەبوو. دەور و بەر گەرأبوون. سەر بەستى گوندەكانى تريان دىبوو و دەيانويست، كۆت و زنجىرى ئەم سام و ترسە لە دەست و يې و گەردن بېسىنن. تاكوو سەرئەنجام، يەككە لە لاوہكان، كە بۇ فرۇشتنى بەرھەم چووبوۋە شار، گەرأيوۋە و مزگىنى يې دان، رېڭاى رزگارى دىتۆتەوہ. لە شارددا پالەوانىكى دىتبوو. شانى وا، بالى وا، گوڭالى وا! زنجير دەپسىنى. مار ئەفسوون دەكات و روستەمىكە و لە تارىف نايە.

سەرەتا، ردىنسى و گەرۋە پياۋانى گوند دژى ئەم قسانە رادەوہستان و بە توندى لاوہكانيان دەمكوت دەکرد. بەلام شەوېك گاشەبەرد، بە گرم و ھۆر، ھەمىسان چەند مېترىك خزاىە پىش، ئىتر بربار درا بە دوای پالەواندا بچن.

* * *

لاوہكانى گوند، پالەوانيان لە گوڭشەيەكى شارددا دىتەوہ. خەلك دەورەيان دابوو. پالەوانى چى؟ بالاي بەرز و سىنگى ئەستور، دوو باسكى وەك دوو كۆلەكە و ھەر لاقىكى بە قەدەر ساقەتى دارە. پەلگىك لە ژېر تاشەبەردىكدا راکشابوو. سى لاوى بەھىز، تاشەبەردەكەيان، بە كوتك، لەسەر سىنگى دەشكاند. پالەوان سەر كەوتوۋانە ھەستا، رشتەيەكى زنجىرى بە دەور خۇيدا ئالاند. خوى بۇ گرمۆلە كرد و سەرى ھەلېرى. ھاوارىكى كرد و زۆرى بۇ

خۆی هینا. دهماره کانی وه ک سوجه مار دهر په پری بوون خه لک چه پله یان بو لیدا و له ههر لایه که وه، سکه ی پوولیان بو هاویشته. پالهوان شاگه شکه ببوو. پووله کانی کو ده کرده وه و دوعای خیری بو خه لکه که ده کرد. لاوانی گوند زیاتر له هه موو کهس پوولیان به سهر پالهواندا باراند، پالهوان ته کانیکه به خۇدا و زنجیره که ی پچراند.

دوای ئه وه، دهر که ی سندوو قیکه کرده وه، دوو ماری زهنگی سه ریان له سندوو قه که وه دهر هینا و به ههر و گیف، له عه رد خشان. پالهوان خه تیکه به دوریاندا کیشا، ویردیکه خویند. ماره کان وه ک بزمار کرابن، له جیی خۇیان چه قین و په پکه یان به ست.

پالهوان چه ند چه شمه ی تری گیرا. پوولیکه تری کو کرده وه و مال ئاواپی له خه لک کرد. خه لک بلاوه یان کرد. پالهوان، که ل و په له که ی کو کرده وه و به کۆلیدادا وه ریکه وت. لاوه کان شوینی که وتن. پالهوان، پرووی کرده بیابان، گه یشته ماله پرووخواه یه ک. لاوه کان خۇیانگه یاندى. پالهوان ههر که ئهوانی دیت له ترسان، زبانی به ستر. پیی وابوو، دز و رپگرن و ته مایان له پووله که ی کردوه. هات هه لی. به لام لاوه کان، له سهر رپگای چه قین. به رهنگ هه لبز کای گوتی:

- چیتان دهوی؟

یه کیک له لاوه کان گوتی:

- ئه ی پالهوانی خواهن شکۆ! ئیمه له گوندیکه دووره وه هاتووینه

خزمه تت، هیوادارم نائومیدمان نه که ی! یه کئ تریان گوتی:

- تووشی به لایه ک بوون، ته نیا تو ده توانی رزگارمان بکه ی!

پالهوان، پیی وابوو تیتالی پیی ده که ن، گوتی:

- لیم گهرین بابه، خو من رشقه ن جاری ئیوه نیم، دهستم لی هه لگرن!

لاوه کان یه کدهنگ گوتیان:

– ئەی پالەوانی بی هاوتا، به ههزار هیوا و ئاواتهوه هاتووین. خه لکی
 گونده کهمان چاوه پرمانی جهنابتن و ئیمه نوینهری ئەوانین دهست مهنی به
 پرومانهوه، دلمان مهشکینه!
 پالەوان گوتی:

– بیکهن به خاتری خودا ئازارم مهدهن، هانی، ههرچم ههیه بو ئیوه.
 ئەمجار، یه کئی له لاههوه به ئەدهبهوه له بهرانبهری پالەواندا راههستا و حال
 هه کایهتی تاشه بهرد و ماره کانی گیرایهوه. ئیتر پالەوان دلنیاوو، زانی بهخت
 پرووی تیکردوه. گوتی:

– زۆر باشه، زۆر باشه. من بو خزمهتت ئامادهم، جا، ری کهون با برۆین!

* * *

ورد و درشت، ژن و پیاو، کور و کال، به تیکرایی خه لگی گوند، بو
 پیشوازی له پالەوان چوو بوون. دهول و زورنایان لیده دا، به چه پله پرژان و
 شادی، پالەوانیان هینایه ناو گوند. مه ریکیان له بهر پیی پالەواندا قوربانی
 کرد و به خوینه کهی دهر و دیواری گوندیان نهخشانند. پالەوان به
 سه رسوورمان و ناباوه ریه وه لهو گو بهند و شاییهی دهروانی و له خوشیان
 پای وه عهرز نه ده کهوت. هه تا ئیستا، هه رگیز ریزی وای لی نه گیرابوو.
 شاگه شکه ببوو. به فیز و له خوبایی، دهستیکی له که له کهی نابوو و به
 له قاندنی سه ر و بزوو تنی قامکی جوابی خه لکی ده دایه وه.

پاش کورته وچانیک، پالەوان له پیش، خه لک به دویدا، به ره و لای
 گاشه بهرد، وه ری کهوتن. کاتی گه یشتنه نیزیکی به رده که، خه لک به ریز
 راههستان، هیندی دهستیان به ره و ئاسمان هه لبرپوو و دوعیان ده کرد.
 پالەوان، ماوه یه که له به رده کهی روانی، ئەمجار به چه ند شه قاو خوی گه یانده

پال گاشه بهرد. یه کی هاواری کرد:

- پالەوان! ناگات له مارەکان بێ. یه کی تر گوتی: خودا پشت و په نات بێ.
 لای ئیواره بوو. مارەکان بۆ خواردنی ژەمەن، له کون وه دەر کهوتبوون.
 پالەوان به دیتنی مارەکان به زه ییه کی هاتی. پالەوان ئەم لا و لای
 گاشه بهرده که گهرا. دهستیکی خسته ژیر گاشه بهرد و سووکه زۆریکی کرد؛
 له بهر خویه وه گوتی:

- چەندە ساویلکەن!

خەریک بوو، دەم بکاتەوه و پڕیگای له ناو بردنی بهرده که به خەلک بلی.
 بهلام ژیانی تال و ناله باری خۆی هاتەوه پیش چاؤ؛ تەنیا و ئاواره، مال له کۆل،
 هەر رۆژه له شارێک، نه ژنی، نه مندالی، نه مانی، نه بزوی، هیچی نه بوو.
 وهک عەنتەرە کهی لۆتی سالج، بۆ خەلک دەوری ده گیرا. خەلک پپی
 پیدە که نین، به سووکه وه لپی دەروانین. ههتا پوولیکی رهشیان بۆ
 دههاویشت. عاره قهه رهش و سووری دهردهدا. ئەگەر جار و بار ئالقەه
 له حیم کراوی زنجیره که، له کاتی خۆیدا، نه کرابایه وه، ئیتر خەلک دەوریان
 چۆل ده کرد و ده بوايه سهری بێ شیو بنیته وه. بهلام ئیستا، ئەو خەلکه
 ساویلکه، ئەویان به پارێزەر و رزگار کهری خۆیان ده زانی، له بهر خۆیه وه
 گوتی:

- پالەوان! بهخت به پپی خۆی هاتوو، به فیرووی نه دهی.

پالەوان ههستایه سهر پپ و رووی له خەلکه که کرد و گوتی:

- ئەم بهرده، ده ماری له خاکدایه، هه لفاقه ندری، کاری من نییه!

خەلک به پارانەوه وه گوتیان:

- پالەوان! ئەم بهرده بپریشه یه. له سهر خرکه و خیزه لانه. ئەگەر بتهوی

ده توانی.

پالەوان گوتی:

- نا، کاری من نییه. یه کیکی تر بدۆزنهوه. پالەوان زۆرن.
پالەوان با ئانقهست کهوته ری بروات. خه لک پیشیان پی گرت و گوتیان:
پالەوانی خاوهن شکۆ! هیوای ئەو خه لکه هه ژاره تۆی، به جیمان مه هیله.
تهنیا تۆ ده توانی لهم به لایه رزگارمان بکهی!

پالەوان گوتی:

- هیزیکی زۆری دهوی. من ماوهیهک نه خوۆش بوومه، کز و لاواز بووم.
ماوهیهک لازمه ههتا هیز و توانام وه دهست بئینمهوه.

گوتیان:

- به جیمان مه هیله. تۆ چی بلیی سهرمان له ریت دایه!

پالەوان گوتی:

- لانی کهم ده بی یه کسال بخۆم و بنووم. ههتا هیزه کهی جارنم وه
دهست بئینمهوه. خه لک مهرجه کهی پالەوانیان قه بوول کرد و بریار درا هه
رۆژه، به نۆبه، یه کیک خۆراکی پالەوان وه ئەستۆ بگری. ئیتر به خیو کردنی
پالەوان دهستی پی کرد. زگی پالەوان وه ک هۆریکی بی بن و قوول تیر
نه ده بوو، هه رچییان تی ده ناخنی هه ر قۆرهی ده هات. خه لک پهیتا پهیتا
خۆراکیان بۆ ده هینا، دواي ماوهیهک تۆوی مریشک و که له باب له ئاوی برا.
پالەوان و رۆژ له گه ل رۆژ قه لهوتر ده بوو و بالای ده کرد. ده تگوت فووی
ده دن. سینگی بیوو به قه د تاشه بهردیک دوو باسکی وه ک ساقه تی
درهخت. ئیتر پالەوان له ناو ئەو خانوو به بیان ته رخان کرد بوو و نه ده گونجا.
هۆدهیه کی گه وره یان بۆچی کرد. دواي شهش مانگ، نه پهز، نه بز، نه گا،
هیچیان به دهسته وه نه ما و هه موویان کرد به گه رووی پالەواندا. پالەوان
دهیخوارد و دنووست. هه ر که به خه بهر دههاته وه دهینه راند، برسیمه،

خوراک بڀنن!

سهرئه نجام پالهوان وای لی هات میچی ژووره کهی پروو خاند و سه ری وه
 ده ر کهوت. ئه وه نده زل و بالابه رز ببوو، خه لک له ژیر پڀیدا ببوو. لیی
 ده ترسان و زاتی نیزیک بوونه وه بیان نه بوو. سهرئه نجام، یه کسال دواپی هات.
 خه لک هیچیان به دهسته وه نه مابوو. زگیان به پشتیان وه نووسا بوو.
 - ئه ی پالهوانی خاوه ن شکۆ! ئه ی پالهوانی پالهوانان! ئیتر ئه لوه عده وه فا!
 پالهوان پڀکه نی، دۆل و دهشت و چیا دهنگی دایه وه. دوا ی ئه وه خوی
 راته کاند. هه ستایه سهر پیی. زهوی له ژیر پڀیدا ده له رزی. هه تا له گوند
 وه ده ر کهوت، چهند خانووی رماند. چهند ژن و زارۆک له ژیر پڀیدا تله قانه وه.
 خه لک وه دوا ی پالهوان کهوتن. کاتی پالهوان گه شسته په نای به رده که، به
 سوو کی له به رده که ی روانی. ماره کان سه ریان ده رهینا بوو. پالهوان به
 توو ره ییه وه، ههر دوو ماره که ی گرتن و خواردنی. دهنگی دهو ل و زورنا و
 چه پله و شادی له هه موو لایه که وه به رزه وه بوو. پالهوان دهستی خسته ژیر
 گاشه به رد و نرکاندی. دهشت و چیا کهوته له رزه. گاشه به ردی هه تا سه ر
 سه ری هه لبری و له دۆلیکی قوولی هاویشته. خه لک له شادی ئه و
 سه ر کهوتنه دا، هه لده په رڀن. پالهوان، دهستیکی به زگیدا هینا. ههستی به
 برسیتی کرد. له جیگای به تالی گاشه به رده که دا، دانیشته. ماندوو ببوو.
 باوشکیکی دا، دوو ماره زهنگییه که، شه ریان له زاری ده هینا. پالهوان
 نه راندی:

- برسیمه، یاللا، زوو کهن... خۆراک... خۆراک

چەمەرى

گۆمى ليخن، بە ئارامى و بى دەنگ «بارام»ى قووت دا. ويستبووى شيرينكارى بكا، لەسەر پرده كە بە كەللەووە خۆى فرى دابووە نيو گۆمە كە و سەرى چە قىبووە نيو لم و قورە كە و...

رۆژى هەينى بوو، قەراخ و دەور و بەرى گۆمە كە قەلە باىلغ بوو. لۆتى سالىحى دەهۆل ژەنيان هينابوو؛ كە دەنگى دەهۆل، ئاوە كە بەلر يىتەووە و تەرمى خنكاو بكەو يتە سەر ئاو. وەك پەنجەى دەست، خەلك راوہستا بوون، پاليان بە يە كترەو دەنا و لەسەر شانى يە كترەو سەريان دە كيشا. كور و كال، ژن و پياو، چەند لاويكى ليھاتووش، لە نيو گۆمە كە دا بۆ تەرمە كە دەگەرەن. ناوبەناو سەريان لە ئاوە كە دەردەھينا، نە فەسيكيان تازە دە كردهووە و ھەميسان دەچوونەووە ژير ئاوە كە.

لە گۆشە يە كا، پاتۆلە دراو و كراسە خۆلاوى و دەم پايىبە كان و دەستەى بليتە كەى كەوتبوون. نيو سەعاتى پيش، دەنگى ئەو ناوہى پر كردهو:

- «سەت ھەزار تەمەن! ئاغە! خانم! سەت ھەزار تەمەن! دەستەم خاسە چوارە شەمبە رۆژى خۆش بەختىيە!» مندالان گالتەيان پى دە كردد. مرؤفياكى شيتۆكە بوو. ھەميشە ليكى بە دەم و لۆسى دا شور بيۆو. ھەر بۆيە دائيمە بەرۆكى خووسابوو. لووتى ئەو ھەندە بە سەرقۆلى سريبوو، سەرقۆلى گەمپەى ھەلينا بوو. ھەميشە ليوى بە زەردە خەنە يە كى گەمژانەو نيوە ئاوە لا بوو.

دههات و ده چوو. بلیتی دفرۆشت. هه رگیز دهستی سوالی دریژ نه ده کردهوه. مندالان دهوره یان ده دا، هه ر پیده که نی. کاتیکیش زۆریان نازار ده دا سهری به ره و ئاسمان هه لده بپری و به دهنکه گر که ی هاواری ده کرد:

«ئه ی خوا مشتئ مه رگ!»

ئیستا، ئه وه بارام بوو، له بن گۆمه که دا، له ئامیزی مه رگ دا خه وتبوو. کهس له م رووداوه نار هحت نه بوو. خنکانه که ی لای خه لکه وه رووداویکی گرینگ نه بوو. ته نیا لۆتی سالحی ده ول ژهن، به دم ده ول ژهنینه وه، جار به جار، چاوه کانی ده سپره وه. لۆتی سالح به رده وام زگی ده وله که ی ده کوتا. لاوانی مه له وان به رده وام به شوین ته رمه که دا ده گه ران به بی راگه یانندن کیه رکی و خۆنواندنیان ریک خستبوو. ده چوونه سهر سه کۆی پرده که و به سه ره وه خۆیان ده گۆمه که ده هاویشته. کچی جوان زۆر بوون.

یه کئ به هانکه هانک، خۆی گه یانده خه لکه که و له یه کیکی پرسی:

- چه وگه؟

تازه گه یشتبوو. کابرا ئاشیره ی بو ده وله که کرد و وتی:

- زه ماونه!

چهند که سی، شریخ و هۆر، پیکه نین و کابرای تازه وارید، چاوی ده رپه راند

و گوئی:

- شوخیمان بوو؟

له یه کیکی تری پرسی: براگیان! توخوا چه وگه؟

وتی: کوره هیچی.

وتی: تۆیش به شیتمان ئه زانی برا! ئه ی ئه م خه لکه بوچه جه مه و بووگن؟

- ئیژن یه کنه فهر خنکیاگه. کوره بی خه یالی به.

یه کئ له مه له وانه کان، سهری له ئاوه که ده رهینا و هاواری کرد:

- ها لیڙه، دۆزیمه وه!

جم و جوول کهوته نیو خه لکه که. ئه وانهی له پشته وه پراوه ستا بوون، ته وژمیان هیئا. چهند کهسی له پیشه وه کهوته نیو ئاوه که و هاواریان به رزه وه بوو. چهند جنیویکی چارواداری، ئال و ویر کرا. لوۆتی سالح ده هۆله کهی دانا، له سهر په نجهی پیی هه لئرووشکا و له قوتوو سیگار کهی سیگاریکی پیچا و مژیکی قوولی لیئا.

ژنیکی وتی: ئیژن شاگرد مه دره سهس توخوا، دایکی بمری! ئیژن کلاس دوازهس!

کابرایه ک ئاوری دایه وه و به پیکه نینه وه وتی:

- کوره، ره حمه له باوکت! بارامه... بارامه شییت... ها... ها... تو اشاکه، نه وه یچه لیباسه کانی.

ئامبۆلانس سه ری هه لئا، قیژاندی، درپی به خه لکه که دا و له قه راغ ئاوه که، پراوه ستا. شوڤیری ئامبۆلانس که دابه زی و وتی:

- کوا مه یته که؟

یه کئی وتی: ها ناو ئاوا!

شوڤیر وتی: کییه؟

- کهس نییه، بارامه!

- ئهی باوا! ئهم لامه زبه مردنیشی مایه ی زه حمه ته!

شوڤیر ئه مه ی وت و له سهر کاپووتی ماشینه که دانیشته و سیگاریکی داگیراند. له پر شاخه ی پیکه نین به رزه وه بوو. هیئدی له پیکه نینا پیرانیان کردبوو. مه له وان، لاشه ی سه گیکی هیئا بووه سهر ئاوه که. یه کئی وتی:

- کوره! بارام بهر له مردن عیسان بوو!

لاویکی فیزن وتی:

- گاههس مه سخ بووگه!

پیره پیاویک وتی:

- کفر مه که رۆله، بهسه زوان، هه رچی بوو، موسلمان بوو!
لۆتی صالح، قوونه سیگار هه کی هاویشته نیو ئاوه که و دیسان دهوله که ی
کرده وه شان.

شۆفیری ئامبولانس، تفیکی کرده زهوی و گوتی:

- ئەمه یچه جومعه ی ئیمه، ئە ی خوا بیوری!

کاربایه ک، که پاکه تیکی به دهسته وه بوو، به هاواله که یی وت:
- توشای چه ئە که ی، بارامه ئیتر، هه وه له ت ههس! با بچین

ئاو جۆوه کان گهرم ئەون!

کچیکی جوان و له بهردلان به دسته خوشکه که یی وت:

- ئەو کوره ئەوینی؟

وه ئاشیره ی به یه کی له و لاوه مه له وانه کان کرد. دهسته خوشکه که ی

وتی:

- ئەو ههوله، قژ سووره؟

- ئەری... ئەری. چهنی قه شه نگه! چه به ژن و بالایه کی ههس.

ژنیک وتی: بهو به خته هاوسای ئیمه بوو. دایکی کی کویر و دوو خویشکی

ههس، نان ئاوه ر مال بوو.

هه مان لاوی مه له وان ی هه ولی قژ سوور، دهستی هه لینا و وتی:

- دۆزیمه وه! هالیتره!

دیسان جم و جوو لیک که وته نیو خه لکه که. لۆتی صالح دههۆله که ی دانا،

بی دهنگی بالی بهسه ر ئەو ئاقاره دا کیشا. هه ناسه له نیو سینگا چه په سا.

دوای نهختی چاوه روانی، لاوی مه له وان، تهرمی بارامی هینا سه ر ئاوه که.

خه لکه که هرووژمیان برد. چند که سی که وتن، دوو که س دهسته و یه خه بوون. یه کی هاواری کرد:

- باوه حیز گهل مردم!

که وتبووه ژیر پی. لای قژ سوور تهرمه که ی گه یانده قارخ گوومه که. لایکی بالابه رز بوو. ئەندامیکی له باری بوو. خه لکه که لایان دهوره دا، چه پله یان بو لیدا و له سهر شانین دانا و که وتنه دوی. تهرمه که ی بارام، هه لمسابوو. که سی به لاه نه ما، ته نیا چاوه کانی ده پروانی و هه مان زهرده خه نه ی گه مژانه ی له سهر لیو بوو. سهری، به لادا که وتبوو و به و زهرده خه نه ی گه مژانه وه، له خه لکه که ی ده پروانی. لوتی صالح به دهستماله که ی فرمیسه که کانی سړیه وه. شۆفیری ئامبولانسه که وتی:

- ئه ری برا که سی نییه ته کما ئەم کۆله مهینه ته بخهینه ناو ئامبولانس. خه لکه که، له دهور لاه قژ سووره که کۆ ببوونه وه و بهرده وام چه پله یان بو لیده دا. لوتی صالح یارمه تی شۆفیری ئامبولانسه که ی دا و تهرمه که یان ده ئامبولانسه که هاویشته. پاسه وانیک که تازه گه یشتبوو، جل و بهرگ و دهسته و بلیته که ی هه لگرت و به شۆفیره که ی وت:

- لوتف که منیش بگه ینه وه شار.

شۆفیره که وتی:

- فهرموو سهر کار! فهرموو، بیهره بان!

ئامبولانس قیژانندی و که وته ری.

لوتی صالح دههۆله که ی هه لگرت، ته ماشایه کی لاه قژ سووره که ی کرد که به شانازییه وه پیده که نی و ئاوریکی بو ئامبولانسه که داوه که به زیریکه و هۆر دوور ده بووه. له پر به هه موو هیزه وه، له دههۆله که ی کوتا، به نه زمی چه مهری؛ ئیواره ی لیلی جومعه ی تالی به شه وه ته قهل ده دا.

کاره سات

کاتی تهراکتۆر گه یشته نیو گوند و له بهر مالاندا راوهستا، گه وره و بچووک، کوپ و کال له دهوری هالان. پێیان سهیر بوو. هیندیکیان ههوه ل جار بوو شتی وایان دهدی. میرزا عهلی دووکاندار که له بابیکی له بهر پای تهراکتۆردا له زهوی دا و سهبربری. دهستی له خوینی که له بابه که پۆ کرد و په نجه خویناوییه که ی به سهبری تهراکتۆر هه کدا هینا. داده حه لیمه خیزانی میرزا عهلی، دهست به جی نوشته یه کی له فه رمانی ماشینه که هالاند دو عایه کی خویند و پفی به م لا و لای خۆیدا کرد. مندا ل به دهوری تهراکتۆر هه کدا دخولانه وه. که ریم مۆره ی لیانده کرد و ناگای لی بوو دهستی پیندا نه هینن و نه چنه کۆلی. پیره پیاوان ئه وه سه نعه ته یان پێ سهیر بوو و سه لواتیان ده دا و که ریم له حالیکدا به سیله ی چا و ناگای له مندا لان بوو هه ژدهر هه ژدهر، قسه ی ده کرد:

- یه ک سه عاته کاری بیست جووت گا ده کا. نرخیشی هه رزانه. سه عاتی سه ت تمهن. جا تۆخودا سه ت تمهن پووله؟ هه م جووت ده کا، هه م گیره... ته ماشای تیخه کانی بکه ن. دل و جه رگی زه وین ده رده کیشی. مام سالح، له سه ر بانی رووبه روو پۆنیشتبوو. قومی له مۆدنه درێژه که ی ده دا و له خه لکه که ی ده روانی. دلی گیرا بوو. له چه ند رۆژ له مه وه به ره وه که مقومقوی هاتنی تهراکتۆر که وتبووه نیو خه لک، هه سته ی به دلته نگی ده کرد.

له ژېړ لیوهوه وتی:

- کهری جهرجاله. بهرکه تی زه وین پی شپل ده کا. ئه ی خوا گای بوچی خهلق کردووه. ئای له ته ماح. بلې میرزا هه لی! را و پروتی خه لکت به دوو کانداری و سوود و سه له م بهس نه بوو؟

کا سلیمان له نیو کولانه کهوه سه ری هه لبری و کوتی:

- مام ساله له چیدای؟ لهو سه ربانه چی ده که ی پیاو، وهره سه یری سه نعه تی خودا بکه.

مام سالح پفیکی به مؤدنه که یدا کرد، ئاخیه ژېړ شاله که ی و کوتی:

- کوره سلیمان! کفر مه که با خودا له مه زیاتر غه زه بمان لی نه گری،

خودای چی؟ هی ئیبریکایه، ئیبریکا!

- ده لین سه حاتی کاری بیست جووت گا ده کا.

مام سالح کوتی:

- کهری جهرجاله، کهری جهرجاله، کهری جهرجال. په کوو، په کوو! چون خه لکی لی کو بوته وه! شیخ حیسام ده فهرمی: کاتی کهری جهرجال دی خه لکی کافر و بی ئیمان شوینی ده که ون و ته رسی که ره که به جی خورما ده خون.

ئهمهش هر ئه و فیله یه، په کوو... په کوو!

کا سلیمان کوتی: عیلمی به شهر چوته سر، مام ساله!

مام سالح هه ستا و تۆز و خوئی له خوئی ته کاند و کوتی:

- عیلمی به شهر قهت ناگاته عیلمی خودا. خودا خوئی له قورحاندا ده فهرمی

زه وی به گا بکیلن. به په نجی بازوو نان دهر بیسن. ته واو بوو و برایه وه.

مه گین باب و باپیرانمان ته راکتور و ته ره ماشیان هه بوو؟ سه گ لهو نانه ی ری

چوار تیکه ئاسن په یدای ده کا.

کا سلیمان گوتی:

- مالتہ! ھەر له ئەلحانەوہ خەلک نۆبە دەگرن، ئیتر کێ ئاوری نیر و

ئاموور دەداتەوہ!

مام سالح بە توورەییەوہ گوتی:

- موویەکی گابۆر بە سەت لەوانە ناگۆرمەوہ.

کا سلیمان کوتی:

- زەمانە گۆراوہ مام سالد، زەمانە...

مام سالح ڕووی وەرگێرا و کەوتە ڕێ.

* * *

خالید گوتی:

- بابە گیان! ئەوڕۆ چوو مە کن میرزا حەلی.

ھەر دوو چاوی مام سالح دەریەری.

خالید درێژەیی بە قسەکەیی دا.

- خەلکی ھەموو نۆبە دەگرن، سەحاتی سەت تەمەن، وە لالا ھەرزانە. ئیتر

گا کەوتە پشت کەندوو!

مام سالح تەقیەوہ:

- زارت بێستە. کەم قسەیی قۆر کە ھەتیوہ پیسە! مەن قەت دایکەم بە

دەس بێگانەوہ نادەم. زەوین دایکی عیسانە! گا مێردی زەوینە. جارێکی کە

لەم قسانەت لی نەبیسەم. مردووہ کانمان لە نیو قەبردا دەلەرزەن.

خالید لە عاستی باوکی ڕاوەستا.

- بابە گیان! بار و دۆخی دنیا گۆراوہ. ئەتۆ ئاگات لە دنیا نییە. ھەر بە

رەبەکەیی خۆت دەپێوی. خەلکی ھەموو بە تەراکتۆر زەوی دەکیلن.

دایکە زەوی لە باوکەگا تەلاقێ ئەستاند و مێردی بە تەراکتۆر کردووہ! مام

سالح قوتووه سیغاره کهی له ته پلای سهری خالید کوتا:

- ههسته له بهر چاوم ون به، بیژوو...

* * *

- هۆ... هۆ... هۆ... حه... حه... حه... بهره... بهره... ده بابم به سایه قهت بی... حه... حه... هۆ... هۆ... دهنگی مام سالح بوو. گایه کانی به ره و پیش ده ئاژوان. گاسن سینگی نه رمی زه وینی هه لده دپری. کلوه خاک له ژیر پپی مام سالحدا ورد ده بوون و مام سالح شاگه شکه ده بوو. له مه زرای (ئه حمهد بابه خان) که نووسابوو به مه زراکه یی مام سالحه وه، ته راکتۆر، وه ک به راز ده بیژواند و له ناو ته پ و تۆزی خۆیدا ون ببوو. نه پره و بۆره ی ته راکتۆر دهنگی مام سالحی ده خوار ده وه. که ریم جار به جار له سه ر ته راکتۆره که بو مام سالحی ده روانی و پیده که نی.

بانگی نیوه رۆ، مه زراکه یی (ئه حمهد بابه خان) به ته واوی کینلدرابوو، ته راکتۆر کاری چهند رۆژی جووت و گای به نیوه رۆژیک ته واو کردبوو. که ریم له ته راکتۆره که دابه زی. دوگمه ی شالواره که ی کرده وه و به پنیه وه میزی کرد. له پشت ته راکتۆره که وه له مام سالحی روانی. گایه کانی به ره لالا کردبوو. نیر و ئاموور به لادا که وتیوون و مام سالح له سه ر شیوه ردی نه رم و ته ر دانیشتیوو. که ریم سه ریکی بو له قاند و سه وار بوو.

* * *

بازاری فرۆشی گا گهرم ببوو. ئیتر کهس ئالف خۆریکی زیادی له مال رانه ده گرت. هیندی گایه کانیا ن ده فرۆشت و پووله که یان بو کری پی ته راکتۆر ده نا لاره. کاتی مام سالح بیستی (قادر) ده یهه وی گایه که ی فرۆشی، خوربه که وته دلای. ساله ها بوو له گه ل قادر گابه گایان ده کرد. ئه گه ر قادر گاکه ی فرۆشتبا، مام سالح به ته نیا گایه ک چۆن ده ی توانی زه وینه کانی بکیلی.

چووه کن قادر، قادر، قادر گوتی:

- ته نیا بالم مام ساله! پیم ناکری. به گایه ک کاره کانم جیبه جی نابی.

ته راکتوریش کری دهوی!

مام سالح گوتی:

- تویش که وتیه شوین که ری جهرجال قادر! په کوو... په کوو!

قادر گوتی:

- زه مانه گوږاوه مام ساله! ماشین جی به گا تنگ کردوه.

دوین شه ویش همیسان خالد له پرووی باوکیدا ږاوه ستابوو.

- بابه گیان! پیاو نه گهر بیهه وی بچی بو شار به ماشین زوو ده گا یان به

سواری وه لاخ.

بابه گیان ئاخر ئیش کردن به تراکتور چی داوه به سهر دین و ئیمانمان.

چی داوه به مردووان، ئاخر له کوئی نووسراوه، کی گوتوو به که کیلانی زه وی

واجبه به گا بکری؟

مام سالح قیژاندبووی: بی دهنگ به وه لاخ!

مام سالح ئیتر چاوی به رای دیتنی ته راکتوری نه ده دا. ته نانهت له

میرزاعه لی دووکاندار و که ریمی ږانندهش بیزار ببوو. له مزگهوت میرزا عه لی

گوتبووی:

- مام ساله! بیستوومه نه ورځو کاریکی ږوسته مانهت کردوه! له گه ل

ماشینه که ماندا کیبه رکی ده که ی؟

مام سالح گوتبووی:

- حه لی! کوره حه لی! به زات و بی عه یی خودا قه ستم، ئیمانم پته وه،

ناهزم. بهو تانه و ته شه رانهش غه یانهت به داب و نه ریتی باب و باپیرانم

ناکه م. فیله که ی توش بای تووریکه!

خه لکه که دابووبان له قاقای پیکه نین و میرزا عه لی گوتبووی:

- خهرفاوی پیاو! بۆخۆت ده لیم زۆر له قافله دوا که وتووی!
قادر، گایه کی فرۆشت، مام سالح که ره که ی دا به ته مووی گایه که و
کیشایه ژیر نیل. خالید له دهست بابی خه ریک بوو شیت بیی. چوو له لای
میرزا عه لی:

- چیبکه یین میرزا؟ بابم نایه ته سه ر پیکه ی راست. زۆر له خه لکی
دوا که وتووین.

میرزا عه لی گوتی:

- شه و له گه ل که ریم برۆن زه وینه کانتان بکینن!

* * *

سه رانسه ری زه وینه که کیلدرا بوو. چاوی مام سالح په رپبوه ته وقی سه ری.
گایه که ی کرده وه و له ژیر لیوه وه بۆلاندی:
- ئەه هه تیوه پیسه! کاری خۆت کرد!
مام سالح له سه ر کلوه نهرم و ته ره کان دانیشته و په نجه ی هه لپیکا.
چاویکی به زه ویدا خشانده:

- به رازه خو پرییه، چۆن زه وین ژیر و زه بهر ده کا!

سیغاریکی داگیرساند و قومیکی قوولی لیدا. چاوه کانی ورد کرده وه و بۆ
دووری روانی؛ ته راکتۆر له مه زرای «شیخ حیسام» کاری ده کرد. بزه یه کی
تال که وته سه ر لیوی مام سالح.

* * *

لای ئیواره، مام سالح سه واری وه لاخه که بوو. ته نافیکی له گه ردنی
گایه که ئالاند بوو و ئەه سه ری ته نافه که ی به دهسته وه گرتبوو. گایه که تیر و
ته سه ل به دوایدا ده هات. مام سالح قامیکی کۆنی له ژیر لیوه وه ده خویند.

قامه که پر له خەمی غەریبی و جودایی بوو. دەنگی تەراکتۆر قامه کهی نیوہقرت کرد. مام سالح ئاورپکی بو دوا دایەوہ لە گایە کهی روانی. تەراکتۆرە کہ لە دوورەوہ دەہات.

- ھەی گابۆر... بابم بە سایەقەت بی! لە بیرت نەچی، سبەینی زوو بو کێلانی دیمە کهی سەرەوہی ئاوی ھەلدەکشین شوکور کەرە کهی جەر جال پی شاخ و کێوی نییە!

تەراکتۆر نیزیکی دەبوو. مام سالح نەقیزە ی لە سەر ملی برینداری کەرە کہ کوتا. کەرە کہ کەوتە یۆرغە. تەراکتۆر دەیبۆراند و دەہات. مام سالح نیوہراستی رینگە کہی گرتبوو. سیگنالی تەراکتۆر قیزاندی. مام سالح و رکی کردبوو:

- لانادەم! جا بزانی خودا بە کاممانی دەدا!

کەریم ھاواری کرد:

- دە لادە مام سالح، گویت گرانە!

مام سالح وەلامی نەداوہ. خۆی لی گیل کرد. کەریم پی لەسەر گاز توند کرد. لە پر گایە کہ سلەمایەوہ. تەناف لە دەستی مام سالح بەربوو. گایە کہ رەوی کرد و یەک راست بەرەو رۆوی تەراکتۆر نایە غار. مام سالح سامی لی نیشت:

- ھەی... ھەی... ھەی!

گایە کہ سەری دانەواندبوو و بەرەو تەراکتۆرە کہ غاری دەدا... بۆراندی... وەک بیھەوئ شەر بکا. کەریم پەشو کابوو. فەرمانە کہی بەم لا و ئەو لا دەسووراند. گایە کہ راوہستا. ھیندی سمکۆلانی کرد و تەپ و تۆزی خستە ری و بە ھەموو ھیزەوہ ھیرشی بردە سەر تەراکتۆرە کہ. کەریم پی لە سەر تورموز کوتا. گا، بە کەللەوہ خۆی بە تەراکتۆرە کہ دا. شاخەکانی شکان،

کاره سات | ۱۳۵

سه‌ری شهق بوو. خوین فیشقه‌ی کرد، مام سالح ویشک بیوو. که‌ریم
هاواری کرد:

- خو‌ی هات... خو‌ی... خو‌ی به تهر اکتوره که‌دا دا!
مام سالح خو‌ی گه‌یاند؛ گایه که لاقه فرکه‌یه کی کرد و ههر دوو چاوی
مات بوون.

سزای تاوان

به هاتنی سه‌رۆکی دادگا، هه‌موو هه‌ستانه سه‌ر پێ. سالۆنی دادگا تژی له خه‌لک بوو. هیندی به هوی نه‌بوونی جیگا، له پشت ده‌رکه و نیوی دالان مابوونه‌وه. سه‌رۆکی دادگا، له جیگای تایبه‌تی خۆی دانیشت. مونشی دادگا، ده‌نگی هه‌لینا و گوتی:

- تاوانبار بینن.

تاوانباریان، که‌له‌بچه‌کراو، له حالیکدا دوو قه‌ره‌وول ئەم لا و ئەو لایان گرتبوو، هینایه‌ ماله‌وه. له هه‌ر لاوه، ده‌نگی خه‌لک.

- بیکووزن! له سینداره‌ی بدەن!

- شیایوی مردنه، مه‌رگ و نه‌مان بۆ تاوانبار!

- ئەم جینایه‌تکاره بۆ په‌ند و عیبه‌ته‌ی دیتران، به‌ردباران بکه‌ن.

سه‌رۆکی دادگا، چه‌کوشه‌ تایبه‌تییه‌که‌ی چه‌ند جار له سه‌ر میزه‌که‌ کوتا و گوتی:

- بێ‌ده‌نگ! تکایه‌ بێ‌ده‌نگی ره‌عایه‌ت بکه‌ن. هه‌رکه‌سه‌ی نه‌زمی دادگا

تیک بدات له سالۆنی دادگا ده‌رده‌کری.

تاوانبار، پیاویکی لاوازی نیونجی‌سالی ژاکاوی، سیما شه‌مزاو بوو. خه‌م و

په‌ژاره‌ی لینه‌باری. به‌ ناو جه‌ماعه‌تدا چاویکی گێرا. سیمایه‌کی ناسیایوی

نه‌دی، هه‌موو تووره‌ و گرژ و مؤن، له ده‌م و چاویان غه‌زه‌ب ده‌باری، دادستان

به رقهوه لی دەروانی و سمیله کانی له ژیر ددانیدا ده کرۆژی. بریکاره که ی، پیره پیاویکی نه خۆش حال بوو، وه نه وزی ده دا. غه لبه غه لیبی که وتبووه نیو خه لکه که، هیندی مستی خۆیان به تاوانبار پیشان ده دا، هیندی کیش مۆره یان لی ده کرد. ده لیی ده یانه هه ویست هه ر که حوکمی دادگا راگه یاندرای، ده ست به جی به دهستی خۆیان تاوانبار له سیداره بدن. سه ره رای ئه م دۆخه ش، تاوانبار ئارام و له سه ره خۆ ههستی به ئارامشیکی قوول، له دهروونی خۆیدا ده کرد. به هه ر حال تا چهند ساتیکی تر چاره نووسی دیاری ده کرا... بۆ... سه رۆکی دادگا، به چه کچه که ی، چهند جار میزه که ی وه ناله هینا و گوتی:

- دادگا ره سمییه، بی دهنگ بن! تاوانبار هه لسی!

تاوانبار هه ستایه سه ر پی.

- تاوانبار خۆی بناسینی: نیو، شۆره ت، نازناو!

!.....

- تۆ تاوانباری به چهند تاوانی سه لمیندراو، ئایا پیتیان راگه یاندوو!

- به لی قوربان، پیتیان راگه یاندووم.

- جه نابی دادستان، تکایه، (که یفه ر خاست) ه که، بخویننه وه.

دادستان، رابوو. به قین و رقهوه له سه ر تاپای تاوانباری روانی و دهستی

پیکرد.

- له سیمای ئه م پیاوه تاوانباره جینایه ت و تاوان ده بار ی.

بریکار، له پر را په ری و به دهنگیکی ناسک گوتی:

- ئی حرازم هه یه جه نابی حاکم، ئی حرازم هه یه!

سه رۆکی دادگا گوتی:

- ئی حرازم ره وایه. جه نابی دادستان که یفه ر خاسته که تان بخویننه وه.

یەك نەفەر لەو پەڕی سالونە كەوێ هەواری كرد.
 - تەواوی خەلكی شار ئەم تەواوبارە بەدەفەرە دەناسن، نیازی بە
 كەیفەر خاست و دادگا نییە، ئێعدامی بكەن!

بریکار گوتی:

- ئیحتراز! ئیحترازم هەیه.

سەرۆکی دادگا گوتی:

- بە تەواوی هەر تەواوباریك بە گوێرە یاسایی پەسیدەگی دەكرێ،
 بێ دەنگ بن. كێ بە ئێوه ئیزنی قسە كردنی داوه؟

دادستان، بە چەند وردەكۆكە گەرۆوی بوو ساف كرد و دەستی بە
 خۆپێندنەوهی كەیفەر خاست كرد:

- ئەم تەواوبارە، جینایەتكارێکی زگمākییە. لە تەواوی قۆناغە پەشەکانی
 ژیانیدا خالێکی پروون نایندرێ. لە چاوه لێنانهوه مایه خەم و پەژارە و
 دەردیسەری بنەماله كەى بووه. وهك پینهیه كى ناجۆر بە كهواى كۆمه لگاووه
 نووساوه. بە وتەى مامۆستاكانى قوتابخانه كەى، لاسارترین قوتابى بووه و
 بەردەوام پۆلى دەشێواند و مامۆستاكانى ئازار دەدا، چەقاوه سۆیه كى تەواو.
 بریکار گوتی:

- ئیحترازم هەیه، جەنابى حاکم. ئیمه، هەموومان، تەنانهت جەنابى
 دادستان بۆخۆشيان لە قوتابخانهدا تەرا دەیهك لاساریمان کردوووه و
 مامۆستاكانمان ئازار داوه.

- ئیحتراز پەوا نییە، دانیشه جەنابى بریکار!

دادستان درێژەى پێ دا:

- هەر كە دەستی چەپ و راستى خۆى ناسییهوه، بوو بە جانهوهریكى
 جەهەندهمى! بە كەس راگیر نەدەكرا، وهك جانهوهریكى یاخى هەوسارى

پهساند. به وتەى ئەندامانى بنەمالەكەى چەند جارێك، وركە پوولەى له گىرفانى بابى دزیوه. چەند جارێك له مال هەلاتوووه و ئەو باوكه رۆژ رەشەى به دوايدا ئاواړەى ئەم شار و ئەو شار بووه. له هەمان تەمەنى دا، دژى داب و نەرىتى كۆمەل راپەرپوه، ئىزنم بدەن...

له نيو كاغەزەكانى سەر مېزەكەيدا كوتەكاغەزێكى هەلگرت و...
 - ئەم بەلگە، نامەى تاقدى شاعىرانى بەرپىزى شارەكەمان لەو زەمانەداپە. شكايەتنامەىه و داواى سزادانى تاوانباريان كردوو. ئەم ناپاوه لەو تەمەنەيدا، دژى بنەما ئەدەبىيەكانى زەمانى هەستاوه و له نيو شادا تووى تەفرەقەى چاندوو. نيوانى شاعىرانى تىكداوه و دلى زۆر شاعىرى دل بەستەى بنەما پىرۆزەكانى شكاندوو و به جىي شىعر، ورىنەى، به نيو شىعرى نەو رەواج داوه! ئەم شكايەتنامەيانە بۆ سەرۆكى دايرەى رۆشنبرى نووسىوه و...

برىكار سەرى هەلپىرى و گوتى:

- قوربان، وه لاهى ئىحترام هەيه. شىعر نوئ، هەرچەند پەسەندى خۆشم نىيه بەلام تاوانبار بىچارە به پىي جەوانى.

- رەواپە...

دادستان:

- قوتابخانە و دەرسى ناپەتاقەوه، داب و نەرىتى پىشىنيان و باب و باپىرانى خۆى پىشيل كرد و چوووه نيو تاقدى چەواشەى (هپىي). قژى بەر داوه، به ئەنقەست لىباسى كۆن و دراوى لەبەر كرد و به جىي كەوش سەرپاىي ... و تىكەل بە هپىي بەكان بوو!

چپە و سرتە كەوتە نيو خەلكەكە.

سەرۆكى دادگا گوتى:

- ئەو تاقدە دز و جەردە بوون؟ نيويان چى بوو؟ چى پىي؟

- قوربان هییی. تاقمیکی جهوانی چاره‌رەشی ئیمیریکیایی و ئوروویایی بوون، دەستە دەستە لە ئەوپەری دنیاوە دەهاتن بۆ ولاتە رۆژەهلاتەکان، وه دوای نارامش دەگه‌ران، له ژيانی ماشینی و دنیای سەرمايه‌دارى عارز و وه‌رەز ببوون. زۆر جهوانی رۆژەهلاتیشیان به دەردی خۆیان برد. ئامانجیان گەشتن به کێوه‌کانی هیمالیا و نپال بوو. له فەلسەفەى بوودا و بە‌تایبەت «نیروانا» کەى پەپرەوییان دە‌کرد!

سەرۆک دادگا گوتی:

— بۆ خویش دە‌مزانى، ئەم باسە بپرەوه و بگەرێوه سەر کەیفەرخاستە‌کەت.

- قوربان، ئەم تاوانبارە، به داخه‌وه له بە‌ستینی ئەدەبیات و هونەردا خاوه‌نى به‌ره‌یه‌کى سەیر بوو. بە‌لام به‌ جیى درێژەدانى رېگای مەف‌اخ‌ری میلیلى وه‌ک حافیز و سەعدى و حەزرتى مەولانا، بە‌ردى دە‌گۆمى زەین و بیری لاوان دە‌هاویشت و دە‌ی شلە‌قاندن. له‌ چەند نامە‌یه‌کدا که زە‌مىمه‌ی پەرۆندە‌یه نووسىوێه: دە‌بى شیعەر و ئەدەبیات له‌ دەستى چینی چە‌وساواندا ببى به‌ چە‌کى خەبات! ئە‌لبەت هیند لاسار و مە‌لعوون بوو، له‌ هېچ ئی‌واره شیعەر و کۆرى ئە‌دەبى پیاوماقوولاندا رېیان نە‌دەدا و ئە‌گە‌ریش به‌ لە‌ونى بێ‌توانیبا بچیتە‌ کۆر و کۆ بوونە‌وه‌یه‌ک هەر زوو وه‌دەریان دە‌نا. بە‌لام قوربان، بە‌ره‌مه‌کانى له‌ گۆ‌قار و رۆژنامە‌ چە‌واشە‌کاندا بلاو دە‌بووه.

سەرۆکی دادگا گوتی:

- هېچ بە‌رخوردی‌کیان له‌ گە‌ل نە‌کرد؟

- ئە‌ی چۆن قوربان! چە‌ند جارێک ساواک گرتى و زیندانیان کرد. بە‌لام

هەر که‌ ئازاد دە‌بوو، دۆخ هە‌مان دۆخ.

- باشە، له‌ کە‌یفەرخاستە‌کەت دوور مە‌کە‌وه.

- به كردهوه ناشيرينه كانى خۆى بوو به هۆى دىقى باوك و دايكى و جا كه دايك و باب مردن كهوته سهر و كللوى خۆى. لهسهر هيچ كارپك سهقامى نه ده گرت. شهيتانى دهررونى بهردهوام هانى ده دا. ده لىي خولقابوو، بو «نا» گوتن و دژايه تى له گه ل ياساكانى كۆمه لگا به پيچه وانهى رهوتى جووبار مه لهى ده كرد. رشفه نى به بايه خه كان ده كرد و ههر چى كۆمه ل «نه هى» لى ده كرد، ئه م ئه نجامى ده دا. كارى خه راپ نه ما نه يكا. تلياكى ده كيشا. حه رامه شه ربه تانى ده خوارد، مه ستى ده كرد. خو پرى و به ره لالا... چه ند جار يكيش خۆى به ده ستى عيشقه وه دا. عيشقه كه يشى وه ك بنياده م نه بوو. له نيو ئه م و هه موو كيژۆ له نازارانهى شاره كه ماندا، چوو گيرۆ ده ي عيشقى كچه قه ره چيه كه سۆزمانى بوو.

بريكار گوتى:

- له ره ژيمى رابردوودا قوربان، زۆر كه س له م كارانه يان...
سه رۆكى دادگا:

- بى ده نگ، ده ي جه نابى دادستان، ئيتر چى؟
- به لام گه وره ترين تاوان و جينايه تى، تكايه به رى خو بدهن، جه نابى حاكم. ئه م جانه وه ره، ئه م ده عبا درنده يه سه ره پراى ئه و هه موو تاوانه...
له گو شه و كه نارى دادگاوه، چه ند ده ننگيك تيكه ل يه كتر ده بوون.

- بيكووزن...

- سيداره...

- به ردباران!

دادستان:

- ژنى هينا. كچيكي ساده و بى ئه زموونى فريو دا. ئه ويش نه ك له شاره كه ي خو مان، له ئه و په رى ولات. له شارپكى دوور ده ست، نازانم به چ

ئەفسوونىكى ئەھرىمەنى، ئەو كچە بەستە زمانەى خستە داو و پەواندى!
برىكار:

- ئىحترازم ھەيە، فرىوى نەدا، كچەكەش ئەمى خۇش دەويست،
پىئوھندىيەكەيان پىئوھندىيەكى ئەويندارانە بوو.
دادستان:

- نەخىر، من دەلېم فرىوى دا. لەسەر قسەى خۇمىش پراوھستاووم.
ژيانىكى سەرانسەر خەم و پەژارەى بو پەخساند. بەوھش قانىع نەبوو.
سىمنداڭى چى كەرد. ئايا جىنايەت لەوھ گەورەتر؟ بە جىگەى ئەوھ ژيانىكى
پراحت بو ژن و منداڭەكانى فەراھەم بكا. ھەر وھ دواى فىكر و ئەندىشە و
كردەوھ نالەبارەكانى پرابردووېوھ بوو، شىعەرى دەنووسى و خەيال بافى دەكرد،
دژى كۆمەلگا رادەپەرى و دەچووھ زىندان و ئەو ژنە داماوھ لە نىو ئاورى
چارەنووسى ئەمدا دەسووتا. بەرى خۇ بدەن. لە ماوھى بىست سال ژيانى
ھاوبەشى لەگەل ئەو ژنە بىچارەدا، تاوانبار، دواز دە سالى لە بەندىخانە پراوارد.
بە ھەموو تاوانىك، سىياسى، دزى، شەر و داوا، ئەسلەھەى بىجەواز، لە ژىر
پىئى نانى ياسا و... دەيان تاوانى دىكە و گەورەترىن تاوانى، پىاوكوژى...

- پىاوكوژى؟

برىكار:

- ئەم كارە، كارىكى تايبەتییە!

سەرۆكى دادگا:

- بىدەنگ!

- ئەم پىاوكوژە، كە ئىستا وھ كوو مشك لە جىگەى تايبەتى تاوانباراندا
ئاوھەما مەز لوومانە دانىشتووھ. بە پىئى پىلاننىكى جىنايەت كارانە، دەستى داپە
خۇكوژى، خوداى تەبارك و تەعالا، گىانى بە مرؤف بەخشىوھ و جگە خۇى

کەس حەدی ئەوەی نییه، دەست درێژی بۆ بکات. تەنانهت ئەگەر گیانی
خۆشی بێ. بە کورتی ئەم گلاوه، لە درێزە ی ژبانی پڕ لە تاوانی خۆیدا،
دەستی داوێ تە هەموو کردەوه پیسەکان و جیگای بۆ لیبوردن و
لێ خۆش بوونی نەهێشتووە تەوه. کەواپە، لە دادگای بەرپز داوای بالاترین سزا
بۆ تاوانبار دەکەم، سپاس!

دادستان ماندوو بوو؛ عەرەقی نیو تەویلی خۆی سڕپیهوه و لە پیش
میزه کە ی دانیشتهوه و بە هەمان قین و رقهوه چاوی بڕپیه تاوانبار، کە وه ک
بەردی رەق دانیشتبوو، سەرۆک دادگا پرووی لە بڕیکار کرد و گوتی:
- جەنابی بڕیکار، وه ک ئاخیرین دیفاع لە تاوانبار ئەگەر دیفاعیکت هەپە،
فەرموون! بڕیکار هەستا سەرپیی و گوتی:

- نەخیر قوربان... نەوه لالا!

ئەویش دانیشت. سەرۆک پرووی کردە تاوانبار:

- دیفاعیک... میفاعیک؟!

تاوانبار بێ ئەوهی هەلسیت گوتی:

- تەواوی کەن!

دەنگی دانیشتوو، تیکەل بە یە ک ببوو، هەرا و هوریا و دەنگی توورپیی.

- تاوانه کانی سەلمیندراوه.

- لە سیداره ی بدەن.

- بەردە باران.

- تەناف بێن!

- ئاوری دەن.

- ئەبەد، ئەبەدی بدەن.

سەرۆکی دادگا، چەند زەرپه ی بە سەر میزه کەدا کوتا و گوتی:

- دادگا بۆ راویژ و مهشوه رت، نیوسه عات راده وهستی!

* * *

سه رۆکی دادگا، گوتی:

هه موو هه ستنه سه ر پێ!

سه رۆکی دادگا، کوته کاغه زیکێ به دهسته وه گرت و دهستی به خویندن کرد:

- تاوانه کانی تاوانبار بۆ دادگا سه لما و ئاشکرایه و تاوانبار مه حکووم ده کات!

دهنگی هه لپری:

- سزای مه حکووم بپین.

تاوانبار به سه سوورماوی سه ری هه لپری. چهند مه ئمووری له نده هووور، باریکی گران، به شکلی گاشه به ردیکێ زه لامیان هینا سه حنی دادگا. باره که هینده قورس بوو ئه و چهند مه ئمووره به دووی خۆیاندا ده یان کیشا. سه رۆک گوتی: تاوانبار بپین.

تاوانباریان بۆ لای باره که برد. مه ئمووره کان به هه زار ناری عه لی نقه نق، باره که یان له سه ر پشت تاوانبار نا و سفت و قایمیان کرد. تاوانبار قومه ی ئیسقانه کانی خۆی بیست. سه رۆکی دادگا، گوتی:

- دادگا به له بهر چاو گرتنی ددان پیدانانی تاوانبار و پوون و ئاشکرا بوونی تاوانه کان و هه ر وه ها به پینی دیفاعی به جیگای جه نابی دادستان له دهقی که یفه رخاست و هه روه ها له بهر چاو گرتنی بیر و رای گشتی تاوانبار مه حکووم به هه لگرتنی باری گونا و تاوانه کانی خۆی ده کا. تاوانی مه حکووم ئه وه یه که له سه حنی دادگاوه تا گوهرستانی شار باری تاوانه کانی به کۆل بکیشی.

* * *

کاره سات | ۱۴۵

له دادگاوه تا گۆرستانی شار زۆر دوور نییه، به لام توانبار ساله هایه به
پشتی کۆم و قاچی لهرزۆکه وه ریگه ده بری!

وجاخ

به یانی زوو، به دهنگی دایکم وه خه بهر هاتم:

- ههسته رۆله گیان، ههسته درهنگه، ئه و بی زمانانه، خه ریکن شیپت ده بن!
خه والوو ههستام، هاواری برایمه شوان، له خوار گونده وه ده هات.
- گهل ئه لوا... گهل ئه لوا!

له سه ر بانی به رام بهرمان قاسپه ی که وه کانی همه ی وه ستا فه تاح دهستی
پیی کرد. جگه که وه لینییه که ی سه ر پاکی که وه کان له قه فه زدا بوون.
دهنگیان تهژی له تاسه ی هه لفرین و په ژاره ی دیلی بوو. که وی لینی نازاد و
سه ر به ست بهم لا ولادا ده سووراپه وه و به له خوبایی خۆی گیف ده کرد و به
سه ره که وه دیله کاندایه ی خویند. له سه ر ئه م قه فه ز بۆ ئه و قه فه ز هه لده فری و
بای له گه روو ده کرد. که وه دیله کان به چاوه سوور و خه ماوییه کانیانه وه، له
کیوی به رام بهریان ده روانی.

له سه ر بانجیله که مان را وه ستا بووم. چه ندیم پی خۆش بوو. به ساچمه زهن،
که لله ی که وه لینییه که، بپه رینم. به دهنگی دایکم وه خۆ هاتم وه.

- رۆله گیان! درهنگه. ئه وه چه ده که ی له و بانه؟

همه ی وه ستا فه تاح سه ری هه لدا بزه یه کی سه ر که وه تانه سمیله
قنجه کانی تا لای چاوی هه لبریبوو. که وه لینییه که ی گرت و دهستی
نوازشیکی به سه ردا هینا و مشتێ دانه ی پزاند به ری و گوتی:

– زنده به کهلهت، کهوه جوانه کهم، ئافهریمت لی بی. جا بزائم ئیمیرۆ چ ده کهی؟!

کهوه دیله کان، سهریان به ناو یه کدا کردبوو. بری جار ئاورپکیان له کهوی لینی ده دایه وه چاویان پر له نه فرهت و رق بوو. همه داوه تۆرپیه کهی پان کردهوه و دهستی کرد به گری دانه وهی تاله پساوه کان، دیار بوو ئهورۆ ده چوووه راوه کهوه؛ هه میسه لای ئیواره ده چووو خۆی له کۆلیته کهی سه ر کانیاوی (کانی ئاسکان) هه شار ده دا و کهوه لینیه کهی بهر هه لا ده کرد. کهوه که ده په رپه سه ر گاشه به ردی لای کانی، چاوی دنوو قاند و زاری ده کردهوه. جهل جهله باره و گواری کهم تاوهز و به بیستنی قاسپه ی کهوی لینی، به ره و کانی بهر ده بوونه وه. بی خه بهر له وهی که داوه تۆری همه ی وهستا فه تاح ئاماده یه. هه ر که کهوه کان به ته مای دانه و ئاو ده هاتن و له سه ر تۆره که کۆ ده بوونه وه، همه ده ست به کار ده بوو شه قه ی تۆر ده هات و...

همه یی کهوه دیله کانی به شریت ده به ست. شهل و کوت و زامداره کانی هه ر له وی سهر ده بری و باقیه کانی ده هیناوه بو ئاوی و ئیتر به نۆبه هه ر رۆژه یه ک دوانیان ده که وتنه بهر ره حمه تی چه قو...! خه لاتی کهوه لینیه کهش مشتت دانه و پیاله ی ئاو.

* * *

بیره وه ریه کان وه ک فیلمیکی سینه مایی له میشکمدا ریز ده بوون. کاتی هه والی مه رگی باوکمیان هیناوه. شه ش سالان بووم، کوپخاکه ریم، هه واله کهی هینا. بوخچه یه کی به دهسته وه بوو و هه ر له بهر ده رکه وه دایکمی بانگ کرد. هاجه ر... هاجه ر! رۆله هاجه ر زه حمه ت نه یی.

دایکم له جینی خۆی ویشک بوو، رهنگی هه لبزرکا، وه ک جاوگی سپی لی

هات. جامانه که ی باوکمی ناسیه وه و به دوو دست له تهختی سینگی خۆی کوتا و...

- مامه که ریم! چ قهوماوه. مامه که ریم بیکه به خاتریخودا.... سلیمان چی به سهر هاتووه؟ کوپخا که ریم سهری داخست و گوتی: هاجهر گیان، کچی مامی! ئەمن روو رهشم رۆله، هه والیکى خه راپم پیه! هه واله که به لاهو بیووه، خه لک گه مارۆی دابووین.

دایکم خۆی ده قور گرت. بسکه درپژه کانی چه پک چه پک به مقهست بری. کولمه کانی به نینووک رنی. چه مەر ئاوازیکی خه ماوی چری؛ پر له سۆز و گریان. چه مەر ئاوازیکی که کس، تا ئەو کات نه بیستبوو!

کوپخا که ریم بوخچه که ی دانا، مامم لینی پرسى: ئابرام که ی... قله ی گریان، دهنگی خوارده وه. کوپخا گوتی: ئەمنیه کان ده لئى، له کرماشان له داریان داوه! ده لئى گه روویان ده گووشام خه ریک بووم ده خنکام. له پر فرمیسکه کانم به ربوونه وه و خۆم هاویشتا باوه شی دایکم. هیشتا دوا قسه کانی باوکم له بیر بوو. کاتی ئەمنیه کان، ههر دوو ده ستیان له پشته وه که له بچه کردبوو و له گه ل هاوړیکانیان ده یان بردن، کورته ساتیک، ئیزنیان دا له گه ل دایکم قسه بکات:

- هاجهر! خه می منت نه یی، شوکری خوا بکه وه جاخمان کوپر نییه!

من ده گریام، په ننگه ئەو کاته ده مزانی که ئیتر باوکم نابینه وه.

نوشتایه وه، ماچیکى کردم و به گویمدا چرپاندی:

- پیاو ناگری. پیاو به کورم، پیاو! ناگات له دایکت بی.

(ئهول) دواى هاتنه گرتنى باوکم و هاوړی کانی و کوژرانی هیندیکیان، سهری هه لگرت و گوندی به جی هیشته. چووه شار و به جورى که ده یان گوت بوو به پیاوی ساواک. دایکم ده یگوت:

- ئەولەي غەيان، وەك كەوي لىنى باوكت و ھاوړى كانى فريو دا و...
دايكم ده يگوت: ئەوله ھەوھل دە گەل بابت بوو، ساواک و ئەمنیە کردیانه
كەوي دەستەمۆ!

له دايكم دە پرسى: - دايه، ساواک چييه؟
دايكم ده يگوت: چوو زانم رۆله گيان! جانەوهره! پياوخۆره، پياوکوژه،
درندهيه، خوینخۆره!

له دايكم دە پرسى: دايه گيان، باوكم چى کردبوو، تاوانى چى بوو؟
دايكم ده يگوت: رۆژيک چەند كەسى له شارەو هاتن ھەموو ميترخاس و
بەلەنگاز، جەوان و لەخۆبردوو، لە زولم و زۆر وەزاله هاتبوون. لەگەل بابت
ناسياووبيان بوو. دەيانگوت شا زالەمە، ستەمكار و نوکەرى بيگانەيه.
دەيانھەويست دژى شا رابوہستن. تەفەنگيان ھەلگرت و پرويان کردە کيو.
باوکيشت لەگەليان کەوت، ئەمنیە و ساواکى زۆريان کوشت. ئەولەش
لەگەليان بوو. تفاق و ئازۆخەي بۆيان کۆ دە کردەوہ. ھاتووچۆي ئەملا و
ئەولاي دە کرد، راسپاردەيان بوو. ئەمنیە و ساواک فريويان دا. ئەوله خوڤى
پييان فرۆشت، خەيانەتى کرد.

* * *

كەوي لىنى لەسەر يەكځ لە قەفەزەكان، بە فيز و لە خوبايى، بالەكانى
فش کردبوو، دەنگى دايكم:

- زوو بە رۆله گيان، زووبه! بەرخه گيان!
برايمه شوان، رانى وەبەر دابوو. ريگهى بەر ئاوايى لە تۆز و غوباردا نوقم
بوو. بە رقهوہ لە كەوہ لىنييه كەم روانى. ھەناسە يەكم ھەلكيشا و لە دلای
خۆمدا گوتم: ئاخ، ئەوله سيخور!

لەو وەختەدا، ھەمەي وەستافەتاج، چەقۆكەي لە گيرفان دەرهينا،

دەرکەى قەفەز گەورەکەى کردەو و کەوئىكى کيشا دەرەو و لە بەرچاو باقى کەوکان، سەرى پرى .

- ناخ! ئەولە سىخور!

ئەولە بالەکانى فىش کرد. پالىكى لى دا و هات لەسەر خوئنه کە هەلنىشت. پىي و دەندووکی لە خوئنه کە زۆ کرد!

دەم و چاوم شوشت، دەرەنگ بوو، بە پەلە چەند پاروویەکم هەلمەقووت کرد و هەستام. چوومە گەور لە گوشەى کۆزى بەرخ و کارە ساواکاندا. ساچمە زەنەکەى باوکم هەلگرت. لە کاتیکەووە کە توانیبووم، تەفەنگە کە هەلگرم و تیرئەنازى پىي بەکم، دایکم ئىزنى هەلگرتنى پىي دابووم.

ساچمەزەنم کردە شان و حەيوانەکانم دایە بەر. دایکم گوتى:

- ئەو تەفەنگە بۆ کوى دەبەى رۆلە!

- جىي پىي کەرۆيشکىکم دۆزىو تەو.

دەمزانی لای ئىوارە حەمەى وەستافەتەح بۆ کانى ئاسکان دەچى و تۆرەکەى لە زىر خاکی بەر کۆلئیتە کەیدا پان دەکانەو و خۆى حەشار دەدا

...

* * *

لای ئىوارە حەيوانەکانم بەرەو دۆلى کانى ئاسکان ئازواند. دلنیا بووم حەمەى وەستافەتەح لە کۆلئیتە کەدایە و چاوەروانى هاتنى جەلەکەو. کەوى دەستەمۆ لەسەر تاشەبەردىک، سىنگى دابوو پىش و قاسپەى لە دۆل و دەرى دەنگى دەدایەو. ساچمە زەنم پى کرد. حەيوانەکانم بە بۆرە ئەسپارد و کەوتمە رى. کاتى گەشىتمە نزىكى کۆلئیت، خۆم لە پشت گاشەبەردىکدا شار دەو. کەوەلنى دەپخوئند. کەنارى بەرابەر جەلەیک بارە کە وەلامیان دەدایەو بە خۆم گوت: هەموویان گەوارن، زوو فرىو دەخۆن، ساویلکە و

بى ئاۋەزن .

مامم دەيگوت: ساواک و ئەمىنيە لە لای كانى ئاسکان بۆ سەيان دانا و ئەولەيان خستە بەر . دەستەى شۆرشگىپ لە ئەولە دلتيا بوون . ئەولە لە سەر كانى راۋەستا و كۆلەكەى دانا و دەنگى ھەلبېرى . ئەوانيش ۋەك جاران، بە پى دردۆنگى - برسى و تينوو - ۋەكوو جەلەكەو بەرەو خوار بوونەۋە . كاتى نزيك بوونەۋە، ئەولا راى كرد و خۆى لە پەنا تاشەبەردىك شار دەۋە و ئەمىنيە و ساواک لە چوار لاۋە ئەوانى دايە بەر دەسپريژ . گەمارۆ داربوون . چەند كەسيان لى كوزرا .

* * *

كەۋەكە دەيخويند . جەلەكەۋە لە نسا رەۋە بەرەو خوار، لە شەقەى باليان دا . كەۋى لىنى كاتى ئەوان گەيشتنە لای كانياۋەكە، بە چەند قونە خۆى گەياندە سەر كەلكە پاسارە كۆليتتەكە باوكم لە نوای ھەموويان دەھات . تەنگەكەى بە دەستەۋە گرتبوو . برسى بوو . تينووى بوو . ئەولە لەسەر كەلكە پاسارەكە راۋەستا بوو :

- ئاخ ئەولە سيخور!

قەرمەى ساچمەزەن دەرەيكانى ئاسكانى شلەژاند . ئەولە بە دەور خۆيدا سوورپىكى خوارد و سەرەنگەر بوو . جەلەكەۋى شلەژاۋ، روويان كەردەۋە نسا . ئەولە دواى چەند لاقە فرى تۆبى . چاۋەكانم بەست، ئۆخژن ھات بە دلما . دەنگى باوكم لە دوورەۋە بيست :

- ھاجەر! خەمى منت نەبى، شوكرى خودا بكە ۋەجاخمان كوپر نيبە!

گورگ

فته شیتته به کووچه و کولاندا، سواری ئهسپ چپوویه که ی بووه و غار دها و منداله ورکه دواى که وتوون. هه ندی جاریش تی دهر ووژین و لی دهدن و نازاری دهدن، فته هه که ئیشی پیده گا سه ر به ره و ئاسمان بهرز ده کاته وه و هاوار ده کات: دایه!

ته نیا وشه ی دایه ی ده زانی، دم و چاوی بریندار بوو دهور و بهری بیست ساله بوو. بالا بهرز و خوش قه لافهت و ریک و پیک، به لام چلکن. فته ببوه مایه ی کایه و گالته ی منداله ورکه. نازاری بو کهس نه بوو. بری جار مندالانی هار و هاج هینده نازاریان دها، رووی له دهشت و دهران ده کرد. کاک سالح مجپوری مزگهوت زور جار له دهستی مندالانی رزگار ده کرد. دهستی ده گرت و ده بیره وه مزگهوت، به لام تا قه تی نه ده گرت و هه ر زوو خوی له کاک سالح بزر ده کرد. پیخاوس و جل و بهرگ دراو بوو. هه ر کات برسی ده بوو بهر ده رکه ی مالکی ده گرت و بانگی ده کرد: دایه! زنی خاوه ن مال ده رکه ی ده کرده وه. فته ده می داده چه قاند، ده یوت: هم حه م. ئیتر ده پانزانی فته برسویه و نانی ده وی و بویان ده هینا. هاوینان هه ر کووی بایه سه ری ده نایه وه و وه رزه سارده کانیش کاک سالح ده بیره مزگهوت و له پال زوپاکه دا ده یخه واند. کاک سالح زور جار له بهرانبه ریه وه داده نیشته و له چاوه کانی ده روانی، ئه و چاوانه زور ئاشنا بوون، به لام کاک سالح نه یده زانی

ئەو چاوانەى لە کوێ دیوه. چوار سالی پێش، رۆژێکی پاییزی لای ئیواران، لە بەر عەمارەتی کۆنی ئەربایی کە هەر ناوێکەى مابوو ببوو کە لاوه، وەهک هەمیشە چەند پیاویکی لەسەر کۆتەرە دار و بەرد دانیشتبوون، قومان لە جغارە دەدا لە هەموو بابەتیکەوه قسەیان دەکرد. ئەو رۆژەش مەحیە دالی بەری بە بەردارەوه نەدەدا و درۆی زل زلی دەکرد، قومێکی قوولی لە مۆدنه درێژە داربە لالووکییە کەى دا و وتی:

- بەزات و بێ عەیبی خودا قەستەم، شەو هاتم بۆ مزگەوت و بۆ سەر ئاو کاتی هاتمە دەرەوه دەعبایەک سەر رێیە کەى پێ گرتبووم، پێ لە زەوی بوو سەری لە ئاسمان. بە فەرکە چووم قورعانە کەى مزگەوتەم هینا و وتم: ئەى مەخلووقی عەجاباتی خودا! هەرچی هەى، مێردەزەمەى، پرمووزنى، جنى... بیکە بە خاتر ئەم قورعانە شیرینە رینگەم بدە برۆم. بە خوا تا وام گوت گەردەلوولی هەلیکرد و...

حەمەى کاحەبیب:

- حەک خودا غەزەبت لیگری بۆ ئەو درۆوه زلە، ئەى باشە سألحە مَجیور لە کوێ بوو. ئەرى برا کاک سألح شتى وابوو؟ کاک سألح مَجیورى مزگەوت ملیکی نایە لارەوه بە بزەوه وتی:

- کاک حەمە مەحیە دالییە ئیتر.

حەمەى کاحەبیب وتی:

- عەرز باسیحات خۆمان بیت جیگەى درۆزن نیوه راستی جەهەندەمە. بۆیە پێیان دەوت مەحیە دالی، سالیکیان شوان بوو، هیشتا خۆرەتاو بە ئاواپیەوه بوو، مێگەلى هیناوه و وتی:

- بە زات و بێ عەیبی خودا قەستەم، لەو بەر، قە لاگا، دالیکم لێ پەیدا بوو، بە زات و بێ عەیبی خودا قەستەم، هیندەى گوێرەیکە بوو. راست هات و

چنگی له دووبالم توند کرد به ره و ئاسمانی بردم، وهخت بوو زاله تره ک بم. خواو راستان که وتمه بیر دؤعا که ی بن باخه لم، دؤعا که م دهره ینا و وتم به ئیزن و هوکمی ئەم دوعا شیرینه ی حاجی کاکه شیخ، بمبه وه جیگای خۆم، به زات و بی عه بیی خودا قهسته م، هینامیه وه له جیگاکه ی خۆمی داناوه. مه حیه دالی که ئەو رۆژه میگه له که ی به دوا شوانه که ی سپارد بوو، به دهره تی ده زانی درۆکانی هه لپژئی.

وتی: ئەوه م نه وتوووه بۆتان پی ره که چیم به سه ر هات. به زات و بی عه بیی خودا قهسته م پی ره که له بان مه یان گه له گورگی کم لی ئاسه لا بوو. کورپه بزانه عه قلی من تا کوئی بر ئەکا، هه ر شه وی پیشووی چوومه لای حاجی مامۆستا و وتم: حاجی مامۆستا گیان! گورگه ناو. دهم به سی کم بۆ بکه. ئایه تی دهم به سی به سه ر چه قوی کافرمانه که م خوینده وه. به زات و بی عه بیی خودا قهسته م، چه قوی کافرمانه که م دهره ینا و خۆم کوتایه نیو گه له گورگ! له چاو ترووکانیکا، نازانم زه وی قووتی دان، ئاسمان هه لی کیشان، گورگ هه ر... له پر مه حیه دالی به رزه پی هه ستا و وتی:

- بیسمیلاهی ره حمان و ره حیم.

زه لامیک له سیله ی کۆلانی پال عه ماره ته وه په یدا بوو و هه ر که گه یشته لای پیاره کان راهه ستا. مه حیه دالی دهستی بۆ دۆخینه که ی برد و وتی:
- دۆخینه کانتان بکه نه وه میرده زمه یه، زۆر جار له قه راخ قه برستان دیومه!
حه مه ی کا حه بیب وتی: عه رز باسیحات خۆمان بی ت مه یکه هه ره، پروو ره شی لا خوا! غه ربیه ی سه یر و سه مه ره، لایکی ته مه ن بیست سال، جل و به رگ دراو و چلکن و پی خاوس بوو.

کاک سالح، ته ماشای چاوه کانی لای کرد، چه ند ئاشنا بوو. نیگایه کی سه رگه ردانی بوو. له هه مووی ده روانی و له که سی نه ده روانی. مه حیه دالی

وتى: مېردەزمەيە!

سۆفى كەرىم گۆچانەكەى بە زەويدا كوتا و دواى چەند كۆخەيەك وتى:
دا بەسە مەحيە! با بزائين ئەم بەندەى خودايە كييە.

لەمكاتەدا دەرکەى مالى پرووبەروو كرايەوۋە ژنى ھاتە دەرەوۋە. غەربە ھەر
كە ژنەكەى بىنى بە نالەيەكى پېر لە ئيش و ئازارەوتى: دايە! ھەم... ھەم
ئامازەى بۇ دەمى كرد و دووپاتەى كردهوۋە: ھەم، ھەم...

ئافرەتەكە وتى: ئەى پۇ ئەم حۆلە عەجايبە چيە؟

ھەمەى كاحەبىب وتى: عەرز باسيحات خۇمان بى، ديارە برسبيە.

سۆفى كەرىم وتى: ھەلیمە، رۆلە! خىرت دەگا يەك دوو ناننى بۇ بىنە.
ھەلیمە چووۋە مالموۋە و كە گەرايەوۋە، غەربە و ھەھا ھەلمەتيكى بۇ نانەكە
كرد ھەلیمە قيژاندى و راي كرده مالموۋە. غەربە لەسەر عەردە خۆلە
پۆتبيەكە دانىشت و بە ھەلپەھەلپ نانەكەى ئاوديو كرد.

ھەمەى كاحەبىب وتى: عەرز باسيحات خۇمان بى، ديارە شيتتۆكەيە و لە
ھەر كويى بى لە ئاوايى خۆى راويان ناوۋە.

سۆفى كەرىم دواى چەند كۆخەيەك وتى: كورم بە خىر بۇ كويى ئوغر
دەكەى؟

غەربە ھيچ وەلامى نەدايەوۋە، ھەر گويشى لە لاي سۆفى كەرىم نەبوو.
مەحيە دالى وتى: بە زات و بى عەببى خودا قەستەم ئەگەر لە ئاوايى
دەرى نەكەين دايدەكوتى و ئيتىر ئيفلاتوننىش نايچوئى.

كاك سالىح وتى: باشە، ئەوۋە لەو ئاوايە بى چە زيانىكى بۇ خەلكى ھەيە؟
ھەمەى كا ھەبىب وتى: عەرز باسيحات خۇمان بى، جيگە و رېگەى
دەوئى خۆ وىژدانمان قەبوول ناكات لە زستاندا لە دەرەوۋە بمىنىتەوۋە.

كاك سالىح: مزگەوت خانووى خودايە و ئەو بەستەزمانەش بەندەى

خودايه. چى دەبى له زستان و ههوا ساردیدا، له پال سوپه‌ی مزگهوت
بخه‌وی.

چهند منداله وركه‌ی په‌یدا بېوون. له چاوه زيت و هاجه‌كانيان ده‌دا، ديار
بوو چه‌زيان له ئازارى ئه‌و غه‌ريبه‌يه. غه‌ريبه هه‌ر كه منداله‌كانى ديت، هه‌ر
دوو له‌پى به‌ دەم و چاوييه‌وه گرت.

سوڤى كه‌ريم وتى: رۆله تو زمانت نيه؟

غه‌ريبه به‌ ترسه‌وه له منداله‌كانى ده‌روانى. كورپكى لاسار، وركه به‌ردىكى
بۆ هاويشت. به‌رده‌كه وه سه‌رى كهوت و هاوارى كرد: دايه!

كاك سالح وتى: ئيره چۆل كه‌ن لكبيرمه‌ ناقتانه‌وه.

مندال بلاوه‌يان كرد. كاك سالح بۆ خويشى نه‌يده‌زانى بۆچى ره‌حمى بۆ
ئهم كوره‌ شيته نه‌ناسراوه ده‌بزوى. چاوه‌كانى... كاك سالح له چاوه‌كانى
رامابوو. ئيتر له‌و رۆژه، له‌و ئاوايه سه‌قامگير بوو. واى ليها تبوو خه‌لكانى ده‌ور
و به‌ر ئه‌و ئاوايه‌يان به‌ ناو (فه‌ته) وه‌ ده‌ناسى. ناوى فه‌ته‌يان له‌سه‌ر دانا. كاك
سالح جار به‌جار ده‌يبرد و له‌ چه‌وزه خه‌لوه‌ته‌كه‌ى مزگه‌وتدا ده‌يشوشت،
به‌لام هه‌ر زوو نوقمى چلك ده‌بوو.

* * *

كاك سالح، له‌ دوا سه‌فه‌ريدا بۆ شار، ده‌ستى جلى نيمدارى بۆ فه‌ته
كړيپوو. كاتى جله‌كانى له‌به‌ر ده‌كرد له‌ به‌رخوييه‌وه ده‌يووت:

- ئاخ ئه‌گه‌ر ئه‌و كاره‌ساته‌ رووى نه‌دا بابه. ئيستا منيش له‌ ژينگه‌ى خۆم له‌
لاى ژن و مندالى خۆم بووم، هه‌تا هه‌تايه ويژدانم له‌ بى‌تاوانى ژنه‌كه‌م ئازارم
ده‌دا. بوختان بوو كاتى به‌وم زانى سه‌رى خۆم هه‌لگرت. ئيتر له‌و كاته‌وه هه‌ر
سال و دوو سال روو له‌ ديها تى ده‌كه‌م. نازانم كوره‌ ساواكه‌م چى به‌سه‌ر
هات. ئه‌گه‌ر زيندوو بايه له‌ ته‌مه‌نى فه‌ته‌دا بوو دواى چهند سال ده‌ربه‌ده‌رى

و دووره ولاتی کاتی چوومهوه و ههوالم پرسی، ولامیکی سهراستیان به دهستمهوه نه‌دا، براکانم وتیان ون بووه و کهس نازانی له کوییه، بهلام خه‌لک وتیان براکانی خیزانت کوشتیان، دهیانوت زۆله و ده‌بی بمری.

* * *

له‌به‌ر عه‌ماره‌ت بوو به زله و هه‌را، فه‌ته‌ه‌ خۆی پی رانه‌گیرا، سواری ئه‌سپه‌ چپوه‌که‌ی بوو و به‌ غار خۆی گه‌یانده‌ به‌ر عه‌ماره‌ت. سه‌لیم شینه‌ی راوچی گوریسیکی له‌ ملی گورگیک به‌ستبوو و به‌ دوای خۆیدا ده‌یکیشا و ده‌یان مندال و می‌مندال به‌ به‌رد و دار له‌ گورگ ورووکا بوو، له‌ پای راستی گورگ خوین ده‌چورا. سه‌لیم شینه، میخ ته‌وئله‌ی سه‌ر گوریسه‌که‌ی له‌ زه‌وی دا‌کوتا. گورگ به‌ نیگایه‌کی هه‌راسان و دوو چاوی پر له‌ وه‌حشه‌ت و نیگه‌رانی به‌ ده‌وری خۆیدا ده‌سوورایه‌وه‌ و هه‌ر که‌ ئیشی پیده‌گه‌یی، یان که‌لبه‌ تیزه‌کانی نیشان ده‌دا و ده‌ینووژانده‌وه‌. کاتی فه‌ته‌هات هه‌موو گورگیان له‌ بیر چوو. فه‌ته‌به‌و‌جل‌وبه‌رگه‌ و به‌سه‌ر شانی کرا و دم و چاوی شو‌ردراوه‌، سه‌رنجی هه‌مووانی بۆ لای خۆی راکیشا:

مه‌حیه‌ دالی وتی: به‌ زات و بی‌عه‌یبی خودا قه‌سته‌م نه‌مناسییه‌وه‌، به‌ خوا برا قۆزه‌. هه‌ر که‌سه‌ و قه‌سه‌یه‌کی ده‌کرد. فه‌ته‌یه‌که‌راست چوو بۆ لای گورگه‌که‌. چاوی له‌ چاوی گورگ بری. هه‌ر که‌ به‌ردیکیان له‌ گورگ ده‌دا هه‌ستی ده‌کرد له‌ ئه‌وی ده‌ده‌ن.

ئه‌حمده‌ باوه‌ خان وتی: ئه‌ری سه‌لیم ئه‌م گورگه‌ت له‌ کو‌ی هیناوه‌. سه‌لیم وه‌ک سه‌رداریکی سه‌رکه‌وتوو، ده‌ستیکی کرد به‌ ژیر پشتوینه‌که‌یدا و به‌رخه‌به‌ری پر له‌ بار کرد و وتی: به‌سه‌ر یه‌کی له‌ ته‌له‌کانما که‌وتبوو.

فه‌ته‌ چاوی له‌ گورگ هه‌لنه‌ده‌گرت، ورده‌ ورده‌ له‌ گورگ نزیک ده‌بووه‌.

- کۆله مهينهت ههلسه لهوئ دهخوات! فهته جوولهی نه کرد. به کئی وتی:
له داری بدهین.

که ریم سهعی وتی: ناوه لالا نهوتی له سهه کهین و ئاوری دهین.
فهته غهرقی چاوه کانی گورگ بوو. دهنگی گورگ له دهروونیا دهنگی
دهدایهوه.

- فهته رزگارم که... نامناسیتهوه، تهماشای چاوه کانم بکه.
مهحیه دالی وتی: به زات و بیعهیی خودا قهسته، جاریکی ته لهم بو
وردهنه چیران داناوو، کاتی بهیانی چوومه سهه ته له دهبینم ورچیکی پیوه
بووه.

یه کئی وتی: کوره کا مهحیه بو خاتری خودا، ئهه ولاته ورچی کوانی.
مهحیه وتی: جا چوزانم. ریگهی ههتله کردوه، بروام پی ناکن. فرۆتم به
لۆتی، ههه که ریگهیان کهوته ئیره لینیان بپرسه!
کاک سالح هات و له سهه کۆته ره داری دانیشته و وتی:
- فهته رۆله ههلسه، گازت لی دهگری.
فهته هاواری کرد: دایه!

هه موو له قاقای پیکه نینیان دا و همههی کاحه بیب وتی:
- عهرز باسیحات خۆمان بی، لی تیک چوووه. بی قهزا بی ههه وتت شیت
ته واوه.

سه لیم شینه وتی: دهمه وئ ههه دوو چاوی نیشانه بگرم، به دوو گولله،
ههه دوو چاوی ده پیکم، گره ویش ده کهم!

که ریم سهعی وتی: ناوه لالا ئاوری تی بهردهین.
پلکه ره عنا وتی: جههگ و سپله کهی بسووتین.
کچیکی جوان له پلکه ره عنا ی پرسی: بوچی جههگ و سپله کهی

دهسووتینن؟ پلکه ره‌عنا، به سرته شتیکی به گوپچکه‌ی کچدا ده‌چرپاند، کچه، له شهرمان سوور هه‌لگه‌را. فه‌ته هه‌ر به ته‌واوی له گورگ نزیك بی‌ووه. نو‌قمی چاوه‌کانی گورگ ببوو. له‌پر هاته بیرى: سى‌چوال سالان بوو، باوکی و دوو برای دایکی، دایکیان خستبووه سوو‌چیکی مال و به مست و به دار و به شه‌پ لییان ده‌دا، چاوه هه‌راسان و نیگه‌رانه‌کانی هینایه‌وه یاد، دایکی به چاو له می‌رد و براکانی ده‌پاراپیه‌وه و به‌رده‌وام ده‌یوت: به‌خوا بی‌تاوانم، به‌خودا بوختانیان بۆ هه‌لبه‌ستووم.

ده‌رکه‌که‌یان داخستبوو که‌س هاوار و ناله‌ی دایکی نه‌بیسی و فریای نه‌که‌وی. ئەم به واق‌ورمانه‌وه سه‌یر ئەو دیمه‌نه سامناکه‌ی ده‌کرد. ئیتر تاقه‌تی نه‌گرت رایکرد و خوی خسته‌باوه‌شی دایکی. چاوه‌کانی دایکی پر له ترس و فرمیسک و پارانه‌وه بوو.

یه‌کێ له‌خاله‌کانی به‌غه‌زه‌به‌وه پلی‌گرت و فره‌ی دایه‌ئه‌به‌ر ژووره‌که‌ی. سه‌ری دای له‌دیواره‌که و بۆ ماوه‌یه‌ک بوورایه‌وه. کاتی وه‌هۆش هانه‌وه چاوه‌کانی ره‌شکه و په‌شکه‌یان ده‌کرد و سه‌ری وه‌گیژه‌وه ده‌چوو. دایکی بی‌ده‌نگ ببوو، ئەوانیش ده‌ستیان له‌لیدانی هه‌لگرتبوو و له‌ناو خۆیاندا سرت‌ه‌یان بوو. رای‌کرد و خۆی خسته‌وه‌باوه‌شی دایکی. دایکی نه‌ده‌جوولا، چاوه‌کانی تاقمی بنمیچی ژووره‌که‌وه مؤله‌ق مابوو، زمانی که‌وتبووه لا‌غواهی ده‌می. به‌گریانه‌وه هاواری کرد: دایه‌گیان.

سه‌لیم شینه، له‌چه‌ند مه‌تری گورگه‌که‌وه راوه‌ستا و وتی:

— ده‌هه‌لسته‌شپته!

گورگ وتی له‌بیرت چوو چییان لی‌کردم. فه‌ته مه‌هیله‌جاریکی دیکه‌ش، بمکوژنه‌وه. فه‌ته له‌چاوی گورگ و کاک‌سالح له‌چاوی فه‌ته‌دا غه‌رق ببوو. له‌پر چاوه‌کانی ناسییه‌وه. چاوه‌کانی که‌ژالی خیزانی قولپه‌ی گریانی ئەوکی

پیکرد. ههتا هات ههلسی. فهته پر به گهروو هاواری کرد: دایه گیان!
 پری دایه میخ تهویله کهی له زهوی هه لکهند و به هه موو هیزهوه نایه غار،
 گورگه کهش وهک بزانی مه بهستی فهته بهو پییه برینداره یهوه، له فهته دوا
 نه کهوت. هینده گورگ و فهته لیک نزیک بوون فهته ههستی به گهرمی
 هه ناسه کانی گورگ ده کرد. کاک سالج نه راندی: نه کهی سه لیم، جه مالی
 کوپرم! نه کهی.

تهفه دفهنگی دهنگی کاک سالجی خواردهوه و فهته به پروودا کهوت و
 خوین له کهراکه یهوه فیشقهی کرد. دوو جار دهمی داچه قاند و گیانی
 ده رچوو. گورگ له سهر تهرمه کهی فهته راوه ستا. سه لیم شینه دوو ههنگاوی
 مابوو بگا به گورگ. تفهنگه کهی خسته سهر دهست. گورگ به قه لمبازیک
 ئاوقه ی سه لیم بوو و که له به کانی له گهردهنی سه لیم گیر توند کرد و چهند
 جار رایتله کاند و شاده مار و قوروقراچه ی هه لدری. سه لیم، خو ی به ناو
 خاک و خو لدا ده خولپاندهوه و هاواری ده کرد، به لام گورگ هه تا گیانی
 ده رنه چوو تهرمه کهی جی نه هیشت. کاتی سه لیم ساردهوه بوو گورگ
 گهراوه سهر تهرمه کهی فهته و تیرتیر ده موچاوی لسته وه و شه لان شه لان
 به رهو دو ل دی هه لکش...

ISBN 9786005827569

9786005827569

انتشارات علم و کتاب

ISBN 9786005827569

9786005827569